

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จังหวัดขอนแก่น

A Study of Mathematics Learning Achievement on Sequence and Series using CIPPA Model
and STEM Education for Mathayomsuksa 5 Students at Kaennakhonwittayalai 2 School,

Khonkaen

ศุภาวณี ชาวเหนือ

มหาวิทยาลัยบูรพา

2561

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

59920435_3945298727

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จังหวัดขอนแก่น

สุภาวณี ชาวเหนือ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

A STUDY OF MATHEMATICS LEARNING ACHIEVEMENT ON SEQUENCE AND
SERIES USING CIPPA MODEL AND STEM EDUCATION FOR MATHAYOMSUKSA 5
STUDENTS AT KAENNAKHONWITTHAYALAI 2 SCHOOL, KHONKAEN

SUPAWANEE CHAWHNUE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER OF SCIENCE
IN MATHEMATICS EDUCATION
FACULTY OF SCIENCE
BURAPHA UNIVERSITY

2018

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

3945298727

BUU_Thesis_59920435_thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ สุภาวณี ชาวเหนือ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร. รักพร ดอกจันทร์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จารุวรรณ สิงห์ม่วง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์)

..... กรรมการ

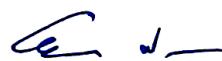
(ดร. รักพร ดอกจันทร์)

..... กรรมการ

(ดร. วณิดา พงษ์ศักดิ์ชาติ)

คณะวิทยาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกรัฐ ศรีสุข)

วันที่ 11 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

59920435: สาขาวิชา: คณิตศาสตร์ศึกษา; วท.ม. (คณิตศาสตร์ศึกษา)
 คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา/ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุภาวณี ชาวเหนือ : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จังหวัดขอนแก่น. (A Study of Mathematics Learning Achievement on Sequence and Series using CIPPA Model and STEM Education for Mathayomsuksa 5 Students at Kaennakhonwittayalai 2 School, Khonkaen) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: อภิสัทธ์ ภคพงศ์พันธุ์, รักพร ดอกจันทร์ ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 3) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 89.47 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป
2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.63 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ
ซิปปา โมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ
78.90/72.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

59920435: MAJOR: MATHEMATICS EDUCATION; M.Sc. (MATHEMATICS EDUCATION)

KEYWORDS: CIPPA MODEL AND STEM EDUCATION LEARNING/
MATHEMATICAL LEARNING ACHIEVEMENT

SUPAWANEE CHAWHNUE : A STUDY OF MATHEMATICS
LEARNING ACHIEVEMENT ON SEQUENCE AND SERIES USING CIPPA MODEL
AND STEM EDUCATION FOR MATHAYOMSUKSA 5 STUDENTS AT
KAENNAKHONWITTHAYALAI 2 SCHOOL, KHONKAEN. ADVISORY COMMITTEE:
APISIT PAKAPONGPUN, Ph.D., RAKPORN DOKCHAN, Dr.rer.nat. 2018.

The purposes of this research were 1) to study the development of mathematics achievement on sequence and series by using CIPPA Model and STEM Education for Mathayomsuksa 5 students. 2) to find out the Effectiveness Index of mathematics learning activities management on sequence and series by using CIPPA Model and STEM Education for Mathayomsuksa 5 students. 3) to develop mathematics lesson plans on sequence and series by using CIPPA Model and STEM Education for Mathayomsuksa 5 students with performance based on criteria. The target group in this research was 19 Mathayomsuksa 5 students studying in the second semester of the academic year 2018, at Kaennakhonwittayalai 2 School, Khon Kaen, Thailand. The research instruments were 8 lessons plans and learning achievement test on sequence and series by using CIPPA Model and STEM Education for Mathayomsuksa 5 students.

The results of the research were as follows:

1. The students' average score of mathematics learning achievement on sequence and series by using CIPPA Model and STEM Education for Mathayomsuksa 5 students was 89.47% of all students had score of learning achievement 50% and above.
2. The effectiveness index of mathematics learning activities management by using CIPPA Model and STEM Education is equal 0.63, which was higher than the set criteria.
3. The efficiency of mathematics lesson plans on sequence and series by using CIPPA Model and STEM Education for Mathayomsuksa 5 students was at 78.90/72.89, which was higher than the set criteria.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร.รักพร ดอกจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ให้ความเมตตา กรุณา เสียสละเวลาอันมีค่าเอาใจใส่ ดูแล และให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่ง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ทำให้ได้วิทยานิพนธ์ที่มีความสมบูรณ์และมีคุณค่ามากขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ เดือนแจ้ง ดร.กนิษฐา เชาว์วัฒนกุล และคุณครูเบญจวรรณ ธรรมแสง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 และคณะครู ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี จนทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสวัสดิ์ และคุณแม่แวลิ ชาวเหนือ ผู้มีพระคุณสูงสุดในชีวิตและคอยสนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้ และขอขอบคุณ คุณอรอนงค์ และคุณพรชัย ช่วยโพธิ์กลาง ที่คอยให้กำลังใจสนับสนุนตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ทั้งหลายที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีทั้งหมดนี้ให้แก่บุพการี บุรพคณาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนทำให้สามารถสร้างวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุน เป็นแรงผลักดันจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านาน

สุภาวณี ชาวเหนือ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ฅ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
บทที่ 2	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	14
รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล	20
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา.....	23
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	43

3945298727

BTU - IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

ดัชนีประสิทธิภาพ.....	46
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	47
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
บทที่ 3.....	58
การดำเนินการวิจัย.....	58
กลุ่มเป้าหมาย.....	58
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
บทที่ 4.....	76
ผลการวิจัย.....	76
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
บทที่ 5.....	80
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
สรุปผลการวิจัย.....	80
อภิปรายผล.....	81
ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	89

ภาคผนวก ก90

ภาคผนวก ข98

ภาคผนวก ค136

ภาคผนวก ง.....170

ภาคผนวก จ174

ประวัติย่อของผู้วิจัย189

สารบัญญัตินี้

ตารางที่ 1	สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้รายปี คณิตศาสตร์พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	18
ตารางที่ 2	โครงสร้างแผนการจัดการจัดการการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 60	
ตารางที่ 3	จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับคัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน แบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก.....	64
ตารางที่ 4	แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test – Post-test Design.....	66
ตารางที่ 5	รายละเอียดสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน รหัสวิชา ค 32102 เรื่อง ลำดับและอนุกรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561	68
ตารางที่ 6	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	77
ตารางที่ 7	ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการจัดการการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	78
ตารางที่ 8	ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	79
ตารางที่ 9	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 1	117
ตารางที่ 10	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 2.....	119
ตารางที่ 11	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 3.....	121

ตารางที่ 12 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 4.....	123
ตารางที่ 13 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 5.....	125
ตารางที่ 14 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 6.....	127
ตารางที่ 15 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 7.....	129
ตารางที่ 16 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 8.....	131
ตารางที่ 17 สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 1 – 8.....	133
ตารางที่ 18 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2.....	135
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ก่อนเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	151
ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์หลังเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	152
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม.....	153

ตารางที่ 22	การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม	154
ตารางที่ 23	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม	156
ตารางที่ 24	การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม	157
ตารางที่ 25	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	171
ตารางที่ 26	ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการ เรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5...172	
ตารางที่ 27	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	173

สารบัญรูปภาพ

ภาพประกอบที่ 1	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา.....	6
ภาพประกอบที่ 2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ภาพประกอบที่ 3	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1	175
ภาพประกอบที่ 4	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2	176
ภาพประกอบที่ 5	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3	177
ภาพประกอบที่ 6	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4	178
ภาพประกอบที่ 7	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5	179
ภาพประกอบที่ 8	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 6	180
ภาพประกอบที่ 9	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 7	181
ภาพประกอบที่ 10	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 8	182
ภาพประกอบที่ 11	ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 9	183
ภาพประกอบที่ 12	ออกแบบการสร้างดอกไม้ใล่ยุง.....	184
ภาพประกอบที่ 13	สะท้อนสิ่งที่เรียนรู้จากการสร้างดอกไม้ใล่ยุง	184
ภาพประกอบที่ 14	ออกแบบที่รอนั่งจากเมล็ดขางพารา.....	185
ภาพประกอบที่ 15	ออกแบบการใช้เศษผ้ากับกระโปรง โดยโยงความรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม ...	185
ภาพประกอบที่ 16	กิจกรรมดอกไม้ใล่ยุง	186
ภาพประกอบที่ 17	กิจกรรมปราชญ์ชาวบ้าน กับลำดับและอนุกรม.....	187
ภาพประกอบที่ 18	บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	188

3945298727

BUU-1Thesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวคิดทางการศึกษามีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี มีความรู้ มีความสุข “การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญ ในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและ บ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชน ได้อย่างครบถ้วน ล้วนพอเหมาะกันทุก ๆ ด้าน สังคมและ บ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถธำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด” พระบรมราโชวาทน้อมนำราษฎรร่วมเย็นเป็นสุขสานต์ (กระทรวงวัฒนธรรม, 2559, หน้า 57)

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า เพราะการศึกษา จะช่วยพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ ทั้งทางด้านสมอง สติปัญญา ควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรม สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันจึงมีกระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่หลากหลาย มีการจัดทำนวัตกรรมและนำเครื่องมือต่าง ๆ มาถ่ายทอดให้ผู้เรียนมีความรู้และเข้าใจได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนไทยทุกช่วงวัย มีทักษะความรู้ความสามารถ และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การพัฒนาการศึกษาของชาติจึงเป็นภารกิจหลักในการ พัฒนาคอน อันเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศในทุกกระบวน (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560- 2579, 2560)

จากสภาพการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การจัดการศึกษา มัธยมศึกษาเขต 25 พบสภาพปัญหา ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถ ไม่เท่ากัน ผู้เรียนขาดทักษะทางการคิดแก้ปัญหา ขาดความมั่นใจในการแสดงออก ไม่กล้าแสดง ความคิดเห็น ไม่กล้าซักถาม มีปัญหาการอ่านและการสื่อสาร ไม่สามารถบูรณาการเชื่อมโยงความรู้ ทางคณิตศาสตร์ไปยังเนื้อหาสาระอื่น ๆ ได้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้น้อย ขาดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และขาดการช่วยเหลือซึ่งกันและ กัน ด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนขาดเทคนิควิธีการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม ครูขาดทักษะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ขาดสื่ออุปกรณ์ และบุคลากรไม่เพียงพอ จึงส่งผลให้การจัดการเรียน การสอนวิชาคณิตศาสตร์ ไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2558, 2559 และ 2560 ระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ยคณิตศาสตร์เป็น 26.59, 24.88 และ 24.53 ตามลำดับ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยคณิตศาสตร์อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในสาระที่ 4 พีชคณิต ในมาตรฐาน ค 4.1 มีคะแนนเฉลี่ย 30.99, 28.59 และ 24.70 ตามลำดับ และมาตรฐาน ค 4.2 มีคะแนนเฉลี่ย 31.62, 24.02 และ 26.24 ตามลำดับ อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2560) เมื่อพิจารณาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ปีการศึกษา 2558, 2559 และ 2560 มีคะแนนเฉลี่ยคณิตศาสตร์คิดเป็น 21.70, 19.62 และ 18.61 ตามลำดับ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยคณิตศาสตร์ทั้งสามปีการศึกษาที่กล่าวมามีคะแนนต่ำกว่าระดับประเทศ และปีการศึกษา 2560 ในสาระที่ 4 พีชคณิต ในมาตรฐาน ค 4.1 เข้าใจและวิเคราะห์ แบบรูป (pattern) ความสัมพันธ์ และฟังก์ชัน มีคะแนนเฉลี่ย 16.67 และมาตรฐาน ค 4.2 ใช้นิพจน์ สมการ อสมการ กราฟ และตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ (mathematical model) อื่น ๆ แทนสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแปลความหมายและนำไปใช้แก้ปัญหา มีคะแนนเฉลี่ย 21.67 ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศ อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ คือ ปีการศึกษา 2558 – 2560 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66.93 , 63.33 และ 58.55 ตามลำดับ (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2, 2558 – 2560) ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จึงได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยมีข้อตกลงร่วมกันว่า จะดำเนินการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการประเมินคุณภาพทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2560 ให้สูงกว่าปีการศึกษา 2559 อย่างน้อย 5 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนควรทำอย่างต่อเนื่องทุกปี ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในปีการศึกษา 2561 จะต้องสูงกว่าปีการศึกษา 2560 ด้วย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community:PLC) และแบบสะเต็มศึกษา (STEM Education) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ดำเนินการ โครงการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษา โดยจัดให้มีการอบรมครูวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ด้วยระบบทางไกล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถ มีสมรรถนะในการเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 เห็นว่าการอบรมพัฒนาครูและ

บุคลากรทางการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนตามกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษานั้น เป็นการอบรมที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง จากการที่ผู้วิจัยได้เข้าร่วมอบรม เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางสะเต็มศึกษา กำลังเป็นที่นิยมสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นแนวทางการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี กระบวนการทางวิศวกรรม และคณิตศาสตร์ ไปใช้ในการเชื่อมโยงและแก้ปัญหาในชีวิตจริง มีกิจกรรมกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนหรือประกอบอาชีพในอนาคต

หน่วยงานทางการศึกษาจึงมุ่งให้ความสนใจกับการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้น การสอนแบบบูรณาการเป็นวิธีสอนรูปแบบหนึ่งที่นิยมกันมาก เพราะในปัจจุบันต้องผสมผสานความรู้หลายศาสตร์ในการทำงานร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ควรเน้นการบูรณาการสอดคล้องกับวิถีชีวิตของนักเรียนเป็นสำคัญ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท) ให้ความสนใจนวัตกรรมใหม่ด้านการศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยีในโครงการสะเต็มศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ให้เกิดการบูรณาการด้วยกันและบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2558) สอดคล้องกับ สุพรรณิ ชาญประเสริฐ (2557) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาควรมีการนำทักษะกระบวนการทางวิศวกรรมศาสตร์เข้ามาบูรณาการสู่การเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนรู้เนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาเทคโนโลยี ให้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนทักษะการสืบเสาะแสวงหาความรู้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี กระบวนการคิด การออกแบบ แก้ปัญหา การให้เหตุผลต่าง ๆ และบูรณาการวิศวกรรมร่วมด้วย สอดคล้องกับ ธานี จันทรนาง (2558, หน้า 11) ที่กล่าวว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการเนื้อหาและทักษะด้านวิชา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี เข้าด้วยกันซึ่งรวมเรียกว่า STEM Education กล่าวคือ STEM Education คือ การบูรณาการกลุ่มสาระวิชาระหว่างศาสตร์สาขาต่าง ๆ ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (Science : S) เทคโนโลยี (Technology : T) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineer : E) และคณิตศาสตร์ (Mathematics : M) โดยนำจุดเด่นของธรรมชาติแต่ละสาขาวิชา ตลอดจนวิธีการสอนของแต่ละ

สาขามหาผสมผสานกันอย่างลงตัว เพื่อผู้เรียนนำความรู้ทุกแขนงมาใช้ในการแก้ปัญหา การค้นคว้า และพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งต้องอาศัยการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนหลายสาขา ร่วมมือกัน เพราะในการทำงานในชีวิตประจำวันนั้นต้องใช้ความรู้หลายด้านในการทำงาน นอกจากนี้ สะเต็มศึกษา ยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทักษะสำคัญในโลกโลกาภิวัตน์หรือทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง “ชิปปาโมเดล” หรือ รูปแบบการประสานห้าแนวความคิด โดยทิสนา แคมมณี (2550 ก, หน้า 85) รองศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ใช้ แนวคิดทางการศึกษาต่าง ๆ ในการสอนมาเป็นเวลาประมาณ 30 ปี และได้ใช้ในการจัดการเรียน การสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนอกจาก ผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเองและฟังตนเองแล้ว ยังต้องฟังการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน กับบุคคลอื่น ๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือ ในการสร้างความรู้ นอกจากนี้การเรียนรู้อาจเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้ และเรียนรู้ มีประสาทการรับรู้ที่ตื่นตัว ไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ ผู้เรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้ก็คือ การให้มีการเคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มี ลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และ ความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้น จะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมากขึ้น หากผู้เรียนมี โอกาสนำความรู้ นั้น ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ด้วยแนวคิดดังกล่าว จึงเกิดแบบแผน “CIPPA” ขึ้น โดยครูสามารถนำไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย การจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา ถือเป็นวิธีการสำคัญ ซึ่ง มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความ ร่วมมือจากกลุ่ม การทำกิจกรรมหลากหลายที่มีลักษณะให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหว ทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคม อย่างเหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัวสามารถรับรู้ และเรียนรู้ได้อย่างดี ดังงานวิจัยของมานิตย์ โสภากุล (2555) ได้ทำการวิจัยการพัฒนา กิจกรรม การเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบชิปปา ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของ สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 77.12 และนักเรียนจำนวนร้อยละ 84.62 ของนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป

จากเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวมาและในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็น หน้าที่หลักและความรับผิดชอบโดยตรงที่ต้องตระหนักและเห็นความสำคัญที่จะพัฒนา ปรับเปลี่ยน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนจากแบบเดิมสู่การบูรณาการการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน เป็นข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจ และครูผู้สอนในการพัฒนานักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาส่งเสริมโครงการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป
2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่ามากกว่า 0.6
3. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 70/70

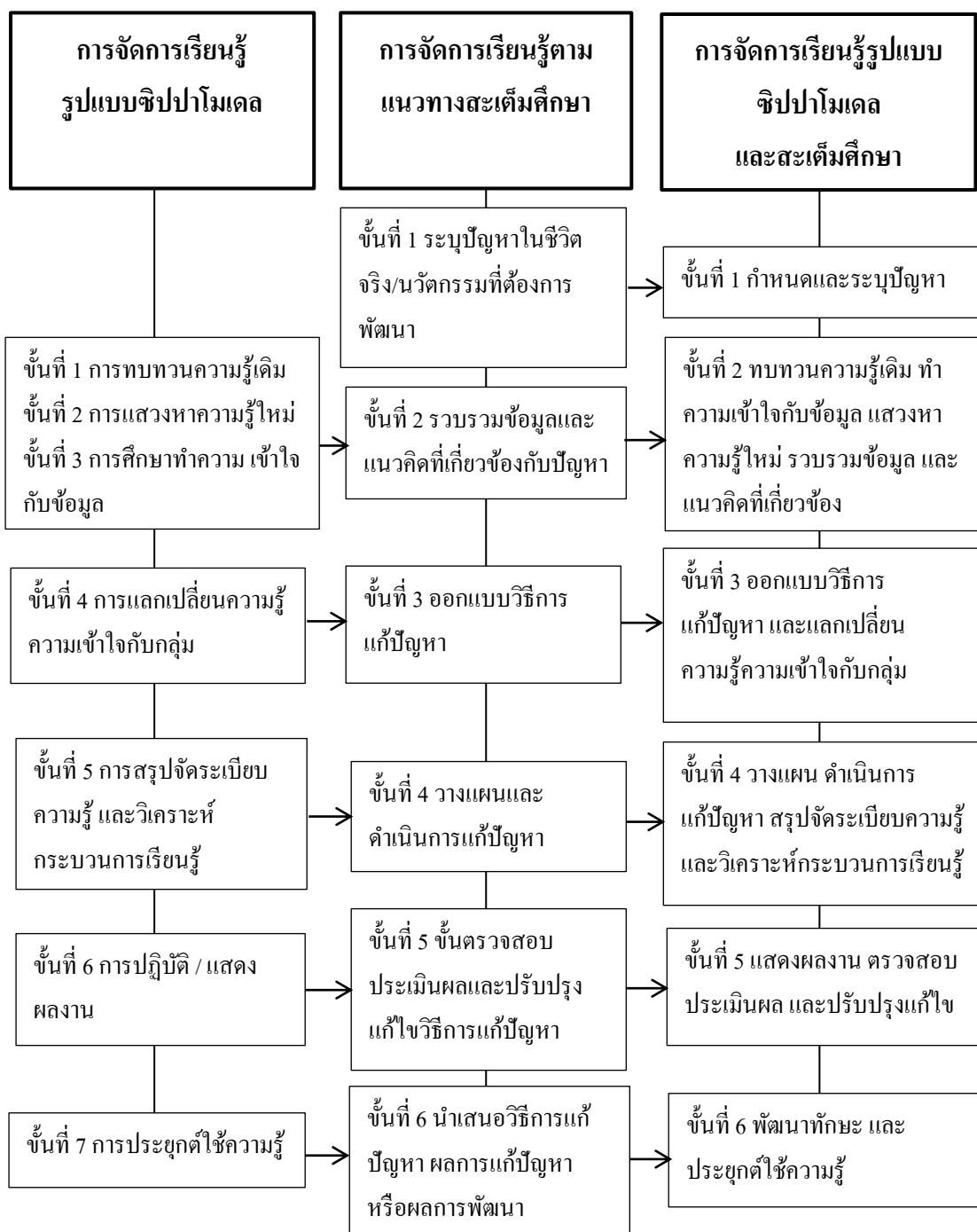

3945298727

BUU-1Thesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

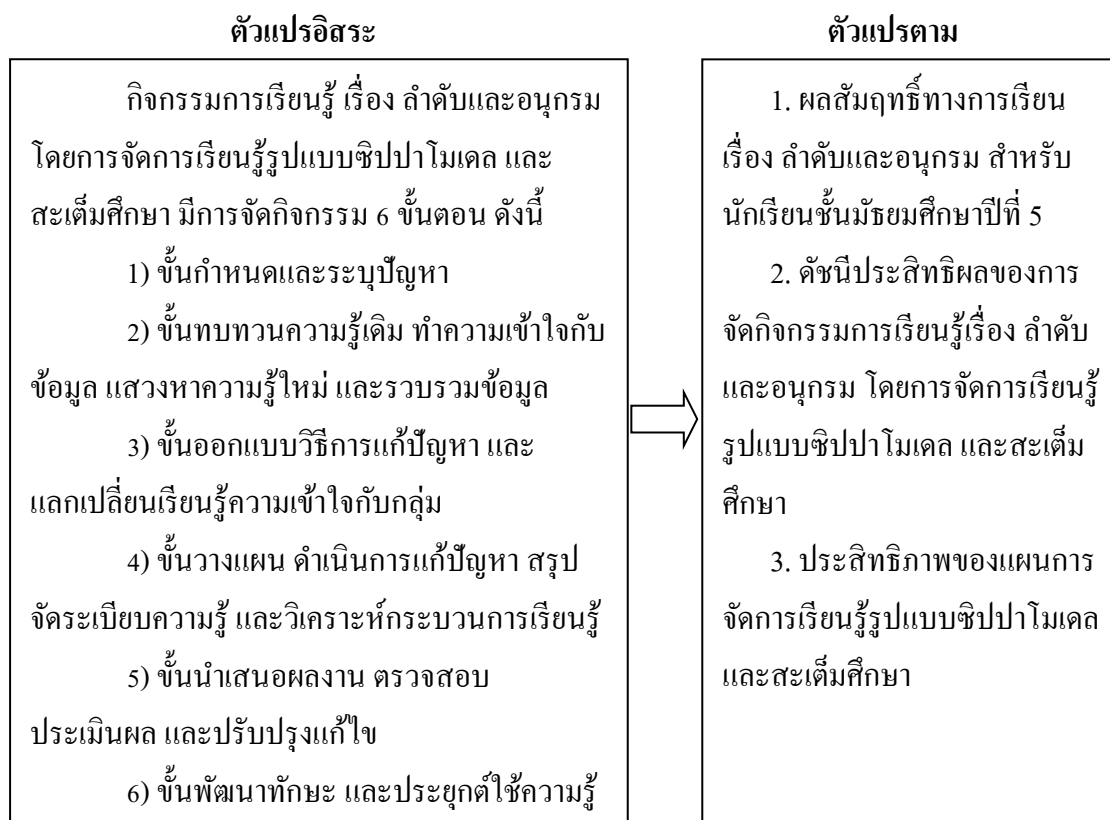
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ยึดหลักการและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนทั้ง 2 แบบ มาปรับให้เข้ากัน เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา

ในการวิจัยนี้ ดำเนินการวิจัยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา
2. ได้แผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4. ครูสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ไปพัฒนานักเรียนชั้นเรียนอื่น ๆ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวน 19 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ลำดับเลขคณิต
- 2.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ลำดับเรขาคณิต
- 2.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 อนุกรมเลขคณิต
- 2.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 อนุกรมเรขาคณิต

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.2.2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.2.3 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา

4. ระยะเวลาในการวิจัย วิจัยนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการวิจัยทั้งหมด 18 คาบ แผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผน ดังนี้

4.1 ทดสอบก่อนเรียน	จำนวน 1 คาบ
4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ลำดับ	จำนวน 1 คาบ
4.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ลำดับเลขคณิต	จำนวน 2 คาบ
4.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ลำดับเรขาคณิต	จำนวน 2 คาบ
4.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กิจกรรมดอกไม้ไต่ยุง	จำนวน 3 คาบ
4.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อนุกรม	จำนวน 1 คาบ
4.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อนุกรมเลขคณิต	จำนวน 2 คาบ
4.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง อนุกรมเรขาคณิต	จำนวน 2 คาบ
4.9 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง กิจกรรมปราชญ์ชาวบ้าน กับลำดับและอนุกรม	จำนวน 3 คาบ
4.10 ทดสอบหลังเรียน	จำนวน 1 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปป่าโมเดล หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการชิปป่าโมเดล ของทิสนา แจมมณี (2550 ข, หน้า 282) มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูล ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนยังไม่มีจากแหล่งข้อมูล หรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งครูอาจเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหากี่ก็ได้

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูล

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนเผชิญปัญหา และทำความเข้าใจกับข้อมูล ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล ประสพการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปผลความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ซึ่งอาจ

จำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงความรู้เดิม มีการตรวจสอบความเข้าใจต่อตนเองหรือกลุ่ม โดยครูใช้สื่อและข้าม โนมตีในการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือ ในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่น ไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 5 การสรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ / การแสดงผลงาน

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้แสดง ผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนต่อกำ หรือตรวจสอบ เพื่อช่วยให้จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ขั้นนี้เป็น การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ

2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา หมายถึง แนวทาง การจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (S) เทคโนโลยี (T) วิศวกรรมศาสตร์ (E) และคณิตศาสตร์ (M) ไปใช้ในการเชื่อมโยงและแก้ปัญหาในชีวิตจริง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการหรือผลผลิตใหม่ ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้มีการกำหนดขั้นตอนของกิจกรรมเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ในรูปแบบของสะเต็มศึกษา ได้แก่

ขั้นที่ 1 ระบุปัญหาในชีวิตจริง / นวัตกรรมที่ต้องการพัฒนา

ขั้นตอนนี้เริ่มต้นจากการที่ผู้เรียนตระหนักถึงสิ่งที่ปัญหาในชีวิตประจำวันและจำเป็นต้องหาวิธีการหรือสร้างสิ่งประดิษฐ์ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง บางครั้งคำถามหรือปัญหาที่ระบอบอาจประกอบด้วยปัญหาย่อย ในขั้นตอนการระบุปัญหา ผู้เรียนต้องพิจารณาปัญหาหรือกิจกรรมย่อยที่ต้องเกิดขึ้นเพื่อประกอบเป็นวิธีการแก้ปัญหาใหญ่ด้วย

ขั้นที่ 2 รวบรวมข้อมูลและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

เป็นขั้นที่หลังจากผู้เรียนทำความเข้าใจปัญหาและสามารถระบุปัญหาย่อย ขั้นตอนต่อไปคือการรวบรวมข้อมูลและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา ในการค้นหาแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ผู้เรียนอาจมีการดำเนินการ ดังนี้ (1) การรวบรวมข้อมูล คือ การสืบค้นว่าเคยมีใครหาวิธีแก้ปัญหานี้

แล้วหรือไม่ และหากมีเขาแก้ปัญหาอย่างไร และมีข้อเสนอแนะใดบ้าง (2) การค้นหาแนวคิด คือการค้นหาแนวคิดหรือความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และสามารถประยุกต์ในการแก้ปัญหาได้ แล้วเลือกแนวคิดที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 ออกแบบวิธีการแก้ปัญหา

เป็นขั้นที่นำความรู้ที่ได้รวบรวมมาประยุกต์เพื่อออกแบบวิธีการ กำหนดองค์ประกอบของวิธีการหรือผลผลิต ทั้งนี้ ผู้เรียนต้องอ้างอิงถึงความรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีที่รวบรวมได้ ประเมิน ตัดสินใจเลือกและใช้ความรู้ที่ได้มาในการออกแบบวิธีการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 4 วางแผนและดำเนินการแก้ปัญหา

เป็นขั้นที่พัฒนาต้นแบบของสิ่งที่ได้ออกแบบไว้ ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนต้องกำหนดขั้นตอนย่อยในการทำงานรวมทั้งกำหนดเป้าหมายและระยะเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนย่อยให้ชัดเจน

ขั้นที่ 5 ชั้นตรวจสอบประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขวิธีการแก้ปัญหา

เป็นขั้นตอนทดสอบและประเมินการใช้งานต้นแบบเพื่อแก้ปัญหา ผลที่ได้จากการทดสอบและประเมินอาจถูกนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลลัพธ์ให้มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหามากขึ้น การทดสอบและประเมินผลสามารถเกิดขึ้นได้หลายครั้งในกระบวนการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 6 นำเสนอวิธีการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหา หรือผลการพัฒนานวัตกรรม

เป็นขั้นนำเสนอวิธีการแก้ปัญหา หรือผลงาน โดยออกแบบวิธีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปป้าโมเดล และสะเต็มศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานบูรณาการภายในหรือข้ามสาระการเรียนรู้ระหว่างศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (S) เทคโนโลยี (T) วิศวกรรมศาสตร์ (E) และคณิตศาสตร์ (M) โดยใช้ปัญหาที่เกิดจากสถานการณ์จริงหรือเหตุการณ์ที่ครูได้กำหนดขึ้น เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง จากการนำความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ประสบการณ์ของนักเรียนและจากการแนะนำจากครูเพิ่มเติม แล้วนำไปสู่การสรุปการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 6 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 กำหนดและระบุปัญหา

เป็นการเตรียมบทเรียน ชื่อของบทเรียนอาจกำหนดมาจากสถานการณ์ หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ชื่อเนื้อหาที่เป็นวิชาการ ครูอาจเป็นคนกำหนดปัญหาขึ้น

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม ทำความเข้าใจกับข้อมูล แสวงหาความรู้ใหม่ รวบรวม ข้อมูล และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ให้ผู้เรียนแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่มแล้วศึกษาเอกสารความรู้เพิ่มเติมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 ออกแบบวิธีการแก้ปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

เป็นการแก้ปัญหาร่วมกันภายในกลุ่ม อาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ ความรู้ความเข้าใจ และขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้นักเรียนแต่ละคนแบ่งปันความรู้ความเข้าใจให้ผู้อื่นรับรู้และให้กลุ่มช่วยกันตรวจสอบความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 4 วางแผน ดำเนินการแก้ปัญหา สรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

เป็นการแก้ปัญหาร่วมกัน และสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และสิ่งที่เรียนให้ เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน ตรวจสอบประเมินผล และปรับปรุงแก้ไข

เป็นการนำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมของกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบ ความถูกต้อง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ความรู้

ให้นักเรียนฝึกแก้ปัญหาและประยุกต์ใช้ความรู้เพิ่มเติม จากการทำใบงานเป็นรายบุคคลเพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญมากขึ้น

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย และยังได้จำแนกประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน คะแนนของนักเรียนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ลำดับ และอนุกรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยจะทดสอบหลังจากสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

5. ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.6

6. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา หมายถึง คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ดังนี้

70 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการประเมินการทำใบกิจกรรม หรือผลงาน ซึ่งต้องได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป

70 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งต้องได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา
4. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ดัชนีประสิทธิผล
6. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
7. คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพ และ การศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐาน แห่งความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ จึงขอเสนอรายละเอียดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ดังนี้

สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค 1.2 เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของจำนวนและความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการต่าง ๆ และใช้การดำเนินการในการแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 1.3 ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 1.4 เข้าใจระบบจำนวนและนำเสนอสมบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้

สาระที่ 2 การวัด

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการวัด

มาตรฐาน ค 2.2 แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัด

สาระที่ 3 เรขาคณิต

มาตรฐาน ค 3.1 อธิบายและวิเคราะห์รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

มาตรฐาน ค 3.2 ใช้การนิกภาพ (visualization) ใช้เหตุผลเกี่ยวกับปริภูมิ (spatial reasoning) และใช้แบบจำลองทางเรขาคณิต (geometric model) ในการแก้ปัญหา

สาระที่ 4 พีชคณิต

มาตรฐาน ค 4.1 เข้าใจและวิเคราะห์แบบรูป (pattern) ความสัมพันธ์ และฟังก์ชัน

มาตรฐาน ค 4.2 ใช้นิพจน์ สมการ อสมการ กราฟ และตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ (mathematical model) อื่น ๆ แทนสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแปลความหมายและนำไปใช้แก้ปัญหา

สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

มาตรฐาน ค 5.1 เข้าใจและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

มาตรฐาน ค 5.2 ใช้วิธีการทางสถิติและความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล

มาตรฐาน ค 5.3 ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหา

สาระที่ 6 ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมาย ทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สิ่งที่ได้รับในการเรียนคณิตศาสตร์

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาชีวิตมนุษย์ ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหา และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศาสตร์อื่น ๆ คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

เรียนรู้ในคณิตศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มุ่งให้เยาวชนทุกคนได้เรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพ โดยกำหนดสาระหลักที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคนดังนี้

จำนวนและการดำเนินการ ความคิดรวบยอดและความรู้เชิงจำนวน ระบบจำนวนจริง สมบัติเกี่ยวกับจำนวนจริง การดำเนินการของจำนวน อัตราส่วน ร้อยละ การแก้ปัญหเกี่ยวกับจำนวน และการใช้จำนวนในชีวิตจริง

การวัด ความยาว ระยะเวลา น้ำหนัก พื้นที่ ปริมาตรและความจุ เงินและเวลา หน่วยวัดระบบต่างๆ การคาดคะเนเกี่ยวกับการวัด อัตราส่วนตรีโกณมิติ การแก้ปัญหเกี่ยวกับ การวัด และการนำความรู้เกี่ยวกับการวัดไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

เรขาคณิต รูปเรขาคณิตและสมบัติของรูปเรขาคณิตหนึ่งมิติ สองมิติ และสามมิติ การนิภภาพ แบบจำลองทางเรขาคณิต ทฤษฎีบททางเรขาคณิต การแปลงทางเรขาคณิต (geometric transformation) ในเรื่องการเลื่อนขนาน (translation) การสะท้อน (reflection) การหมุน (rotation)

พีชคณิต แบบรูป (pattern) ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน เซตและการดำเนินการของเซต การให้เหตุผล นิพจน์ สมการ ระบบสมการ อสมการ กราฟ ลำดับเลขคณิต ลำดับเรขาคณิต อนุกรมเลขคณิต และอนุกรมเรขาคณิต

การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น การกำหนดประเด็น การเขียนข้อคำถาม การกำหนดวิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระบบข้อมูล การนำเสนอข้อมูล ค่ากลางและการกระจายของข้อมูล การวิเคราะห์และการแปลความข้อมูล การสำรวจความคิดเห็น ความน่าจะเป็น การใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นในการอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ และช่วยในการตัดสินใจใน การดำเนินชีวิตประจำวัน

ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ การแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอการเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์ และการเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สาระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สาระที่ 4 พีชคณิต

ตารางที่ 1 สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้รายปี คณิตศาสตร์พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สาระหลัก	สาระการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้รายปี
4. พีชคณิต	<p>1. ลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต</p> <p>สร้างชิ้นงานโดยใช้ความรู้ เรื่อง ลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต</p> <p>2. อนุกรมเลขคณิตและอนุกรมเรขาคณิต</p> <p>การสร้างสรรค์งานศิลปะโดยใช้ความรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม</p>	<p>- เข้าใจความหมายของลำดับเลขคณิต และ ลำดับเรขาคณิต</p> <p>- หาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับเลขคณิตและ ลำดับเรขาคณิต</p> <p>- เข้าใจความหมายของผลบวก n พจน์แรก ของอนุกรมเลขคณิต และอนุกรมเรขาคณิต</p> <p>- หาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิต และอนุกรมเรขาคณิต</p> <p>- ใช้ความรู้เกี่ยวกับลำดับ และอนุกรมในการสร้างสรรค์งานศิลปะ และออกแบบ การแก้ปัญหา</p>
5. ความน่าจะเป็น	<p>1. กฎเกณฑ์เบื้องต้นเกี่ยวกับการนับ</p> <p>2. ความน่าจะเป็น</p> <p>2.1 การทดลองสุ่ม</p> <p>2.2 ความน่าจะเป็น</p> <p>2.3 โจทย์ปัญหา</p>	<p>- ใช้ความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจ และแก้ปัญหา</p> <p>- ใช้ความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นร่วมกับ เทคโนโลยีสร้างสรรค์ชิ้นงาน</p>

คำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ได้กำหนดคำอธิบายรายวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน ค 32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไว้ดังนี้ (โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2, 2561)

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน (ค 32102)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

จำนวนเวลา 2 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 1.0 หน่วยกิต

ศึกษา ฝึกทักษะ/กระบวนการในสาระดังต่อไปนี้

ลำดับและอนุกรม ลำดับ ลำดับเลขคณิต ลำดับเรขาคณิต อนุกรมเลขคณิตและอนุกรมเรขาคณิต การหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตและอนุกรมเรขาคณิต

โดยจัดประสบการณ์หรือสร้างสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าโดยการปฏิบัติจริง ทดลอง สรุป รายงาน เพื่อพัฒนาทักษะ/กระบวนการในการคิดคำนวณ การแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และนำประสบการณ์ด้านความรู้ ความคิด ทักษะกระบวนการที่ได้ไปใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งเห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ สามารถทำงานอย่างเป็นระบบระเบียบ มีความรอบคอบ มีความรับผิดชอบ มีวิจารณญาณและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

การวัดและประเมินผล ใช้วิธีการที่หลากหลายตามสภาพความเป็นจริงให้สอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการวัด

มาตรฐานและตัวชี้วัด

มาตรฐาน ค 4.1 อธิบายและวิเคราะห์แบบรูป (pattern) ความสัมพันธ์และฟังก์ชันต่าง ๆ ได้

1. เข้าใจความหมายของลำดับและหาพจน์ทั่วไปของลำดับจำกัด
2. เข้าใจความหมายของลำดับเลขคณิต และลำดับเรขาคณิต หาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับ

เลขคณิตและลำดับเรขาคณิต และนำไปใช้

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา

1. ใช้วิธีการที่หลากหลายแก้ปัญหาได้
2. ใช้ความรู้ ทักษะ กระบวนการทางคณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในการแก้ปัญหา

ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ค 6.2 มีความสามารถในการให้เหตุผล

1. สามารถแสดงเหตุผลโดยการอ้างอิงความรู้ ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงหรือสร้าง

แผนภาพ

มาตรฐาน ค 6.3 มีความสามารถในการสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และ การนำเสนอ

1. ใช้ภาษาและสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ในการสื่อสาร สื่อความหมาย และนำเสนอ ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และรัดกุม

มาตรฐาน ค 6.4 มีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ต่างๆทางคณิตศาสตร์ และ เชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ ได้

1. เชื่อมโยงความรู้เนื้อหาต่าง ๆ ในคณิตศาสตร์ และนำความรู้ หลักการ กระบวนการ ทางคณิตศาสตร์ไปเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่น ๆ
2. นำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ในการเรียนรู้ สิ่งต่างๆ และในการดำรงชีวิต

มาตรฐาน ค 6.5 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง “ชิปปาโมเดล” หรือ รูปแบบการประสานห้าแนวความคิดโดย ทิศนา ขัมมณี (2550 ข, หน้า 282) รองศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ใช้ แนวคิดทางการศึกษาต่าง ๆ ในการสอนมาเป็นเวลาประมาณ 30 ปี และได้ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนอกจาก ผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเองและฟังตนเองแล้ว ยังต้องฟังการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน กับบุคคลอื่น ๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนั้นการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้ และเรียนรู้ มีประสบการณ์รับรู้ที่ตื่นตัว ไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียน อยู่ในสภาพดังกล่าวได้ก็คือ การให้มีการเคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มีลักษณะ ดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ ความเข้าใจที่เกิดขึ้น จะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมากขึ้น หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ไป ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ด้วยแนวคิดดังกล่าว จึงเกิดแบบแผน “CIPPA” ขึ้น

โดยครูสามารถนำไปใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล ถือเป็นวิธีการสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม การทำกิจกรรมหลากหลายที่มีลักษณะให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคมอย่างเหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนต้นตัวสามารถรับรู้และเรียนรู้ได้อย่างดี

การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ดังนี้

C มาจากคำว่า **Construct** ซึ่งหมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของปรัชญา Constructivism กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การที่ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความรู้ด้วยตนเองนี้เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า **Interaction** ซึ่งหมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวทางร่างกาย โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ

P มาจากคำว่า **Physical Participation** ซึ่งหมายถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทางกาย คือ ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ

P มาจากคำว่า **Process Learning** หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการพัฒนาตนเอง เป็นต้น การเรียนรู้กระบวนการเป็นสิ่งที่สำคัญเช่นเดียวกับการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ การเรียนรู้ทางด้านกระบวนการ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญาอีกทางหนึ่ง

A มาจากคำว่า **Application** การนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน เป็นการช่วยผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในสังคม และชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ จากแนวคิดในการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของทิสนา แจมมณี หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าหลักของชิปปาโมเดล ซึ่งได้รูปแบบการเรียนการสอนซึ่งสามารถประยุกต์ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีขั้นตอนสำคัญดังนี้

1. **ขั้นทบทวนความรู้เดิม** เป็นการดึงความรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน
2. **ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่** เป็นการแสวงหาข้อมูล ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนยังไม่มีจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งครูอาจเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้
3. **ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม** เป็นขั้นที่ผู้เรียนเผชิญปัญหา และทำความเข้าใจกับข้อมูล ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูลประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปผลความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงความรู้เดิม มีการตรวจสอบความเข้าใจต่อตนเองหรือกลุ่ม โดยครูใช้สื่อและข้ามโนมดในการเรียนรู้
4. **ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม** เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือ ในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน
5. **ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้** เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนรู้ให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย
6. **ขั้นการแสดงผลงาน** เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้แสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนตอกย้ำ หรือตรวจสอบ เพื่อช่วยให้จดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย
7. **ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้** เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา

1. ความเป็นมาของสะเต็มศึกษา

สะเต็มศึกษา มีประวัติความเป็นมาดังนี้

สิรินภา กิจเกื้อกูล (2558) ความเป็นมาของสะเต็มศึกษามาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ขาดแรงงานคุณภาพเยาวชนไม่สนใจการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่มีมาประยุกต์ในการประกอบอาชีพได้ โดยเฉพาะอาชีพวิศวกร ซึ่งเป็นอาชีพที่กำลังขาดแคลนในประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐบาลจึงได้มีแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาวิทยาศาสตร์ให้ควบคู่กับความรู้และทักษะทางวิศวกรรมศาสตร์

Lilian (2010) ได้กล่าวว่า STEM เป็นตัวย่อ ซึ่งเริ่มใช้โดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกาที่อธิบายถึงคุณสมบัติทางการศึกษาที่ทางรัฐบาลสหรัฐอเมริกาต้องการ โดย STEM ย่อมาจากคำว่า Science (วิทยาศาสตร์) Technology (เทคโนโลยี) Engineering (วิศวกรรมศาสตร์) Mathematics (คณิตศาสตร์) เริ่มแรกตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 ก็ได้มีการเริ่มศึกษาและจัดการเรียนรู้ใน 4 วิชานี้มากขึ้น และจากการทดลองการนำ 4 วิชานี้เข้ามาสอนในสถานศึกษาบวกกับการวิจัย พบว่าการเรียนการสอนสะเต็ม ได้ดีที่สุดในคือการบูรณาการเรียนรู้อเข้าด้วยกัน ซึ่งความสัมพันธ์ของ 4 วิชานี้ ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ต่อมาเมื่อ Barak Obama ขึ้นเป็นประธานาธิบดี ได้หยิบเรื่อง สะเต็มศึกษา มาเป็นวาระการศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา โดยมีเหตุผลว่า ทักษะของทั้ง 4 วิชานี้ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในอนาคตรวมทั้งจะช่วยผลักดันเศรษฐกิจของชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ทักษะสำคัญของสะเต็มศึกษาคือการสังเกต สำรวจ สืบค้น คาดคะเน วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตั้งสมมติฐาน พยากรณ์ ทดลอง แก้ปัญหา และประดิษฐ์ เป็นต้น จะเห็นว่าโรงเรียนอนุบาลที่จัดการเรียนรู้ให้เด็กแบบเตรียมความพร้อม ผ่านการเล่น กิจกรรม และศิลปะนั้น ได้จัดให้เด็กมีประสบการณ์และเสริม สร้างทักษะของสะเต็มอยู่แล้ว เช่น กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ อาจจะเป็นกิจกรรมที่เด็กสำรวจธรรมชาติรอบตัวทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีก็จะรวมถึงกิจกรรมการใช้คอมพิวเตอร์ด้วยบางส่วนแต่ส่วนใหญ่จะไปเน้นที่การใช้เทคโนโลยีง่าย ๆ เช่น เฟือง ล้อ ลูกกรอก เทคโนโลยีที่ทำให้วัสดุต่างๆขาดจากกันและติดกัน ซึ่งปรากฏในเกือบทุกกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมศิลปะ กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้วิศวกรรมศาสตร์นั้น จะเห็นเกิดขึ้นตลอดทุกวันในห้องเรียนอนุบาล ทั้งในมุมก่อสร้าง ทั้งการใช้บล็อก Lego ตัวต่อต่าง ๆ และเศษวัสดุต่าง ๆ ในกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เด็กจะได้นับ นับเพิ่ม นับลด นับให้เท่ากัน น้อยกว่า มากกว่า หารรูปร่าง รูปทรงที่เหมือนกัน ทำ pattern แบบต่างๆ การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่าง ๆ รอบตัว รวมถึงการเรียงลำดับขนาดสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

3945298727

BUU_1Thesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

Moomaw (อ้างถึงใน สุภวัธย์ ตันวรรณรักษ์, 2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา ได้รับความสนใจจากมูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งสหรัฐอเมริกา เนื่องจากแนวโน้มในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา การพัฒนาผู้เรียนด้านเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ยังไม่ดีพอ การปฏิบัติงานทุกระดับต้องการประยุกต์ใช้สาระความรู้สะเต็มศึกษา มากขึ้น และการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มเกี่ยวข้องกับการได้เป็นผู้นำทางด้านวิทยาศาสตร์ของโลก และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ STEM เป็นคำย่อของสาขาวิชา (วิทยาศาสตร์) Technology (เทคโนโลยี) Engineering (วิศวกรรมศาสตร์) Mathematics (คณิตศาสตร์) ซึ่งเดิมคำนี้บัญญัติขึ้นเพื่อการขอวีซ่าทำงาน ในประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับผู้อพยพมาจากประเทศอื่น และมักใช้ทางการศึกษา เพื่ออ้างอิงถึงการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะดังกล่าว ความสนใจเรื่องสะเต็มศึกษาเริ่มประมาณต้นปี พ.ศ.2549 ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ได้ประกาศถึงความคิดริเริ่มในการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) โดยเพิ่มงบประมาณแผ่นดินในการพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะการเพิ่มจำนวนบัณฑิตในสาขาสะเต็ม และ โปรแกรมก้าวหน้าต่างๆ ด้านวิจัยและพัฒนา เพื่อรองรับสนับสนุนทิศทางการดังกล่าว ในปีเดียวกัน สภาการศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกาได้กำหนดนโยบายเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในสาขาวิชาสะเต็ม เพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลกในศตวรรษที่ 21 ข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ (Talent) โดยปรับปรุงการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย จนถึงมัธยมศึกษาปลาย และเพิ่มทักษะและความแข็งแกร่งของครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็ม จึงไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นการบูรณาการการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยีและกระบวนการทางวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตให้มีคุณภาพต่อไป

ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อการพัฒนาประเทศมาเป็นเวลานานแล้ว จึงได้จัดตั้งสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ในปี พ.ศ. 2515 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ.2541 ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์ของ สสวท. ไว้ดังนี้

1. ริเริ่ม ดำเนินการส่งเสริม ประสาน และจัดให้มีการศึกษาค้นคว้า วิจัย และพัฒนาหลักสูตรวิธีการเรียนรู้ การสอน และการประเมินผลการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีทุกระดับการศึกษา โดยเน้นการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก
2. ส่งเสริม ประสาน และจัดให้มีการพัฒนาบุคลากร การฝึกอบรมครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการค้นคว้าวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

3. ส่งเสริม ประสาน และจัดให้มีการศึกษาค้นคว้า วิจัย ปรับปรุงและจัดทำแบบเรียน แบบฝึกหัด เอกสารทางวิชาการ และสื่อการเรียนการสอนทุกประเภท ตลอดทั้งประดิษฐ์อุปกรณ์ เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

4. ส่งเสริมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและการประเมินมาตรฐานการศึกษาทางด้าน วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในสถานศึกษา

5. พัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และ เทคโนโลยี ตลอดทั้งส่งเสริมการผลิตครู อาจารย์ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี

6. ให้คำปรึกษาแก่กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา สถานศึกษาเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับ อำนาจหน้าที่ตามข้อ 1 ถึง 5

ตลอดระยะเวลาสี่สิบปีเศษ สสวท. ได้ปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง ประสบผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์อย่างครบถ้วนและต่อเนื่อง โดยสังเขป สสวท. ได้พัฒนาหลักสูตร คู่มือ ตำราและ อุปกรณ์ประกอบการเรียนสาระวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ได้ร่วมการ ประเมินผลการเรียนในระดับนานาชาติได้ผลิตและพัฒนาครูผู้มีความสามารถ ได้สร้างผู้มีความ สามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บุคคลเหล่านี้ได้เป็นกำลังสำคัญในหน่วยงานด้าน วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของรัฐ สถานอุดมศึกษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี (มนตรี จุฬาวัดทนทล, 2556, หน้า 15)

2. ความหมายของสะเต็มศึกษา

ความหมายของสะเต็มศึกษา ได้มีหน่วยงานทางการศึกษา นักวิชาการ นักการศึกษา นักวิจัย และครูผู้สอน ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของสะเต็มศึกษา ดังนี้

ศูนย์สะเต็มศึกษาแห่งชาติ (2557) ได้ให้ความหมายของสะเต็มศึกษา หมายถึง แนวทางการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี กระบวนการทางวิศวกรรม และคณิตศาสตร์ไปใช้ในการเชื่อมโยงและแก้ปัญหาในชีวิตจริงรวมทั้งการพัฒนากระบวนการหรือผลผลิตใหม่ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

มนตรี จุฬาวัดทนทล (2556) ได้ให้ความหมายของสะเต็มศึกษา หมายถึง วิธีการจัดการ เรียนการสอนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และคณิตศาสตร์ในทุกๆระดับชั้น ตั้งแต่อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ไปจนถึงอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา โดยไม่เน้นเพียงการท่องจำสูตรหรือทฤษฎีทาง วิทยาศาสตร์ หรือสมการคณิตศาสตร์เพียงอย่างเดียว แต่ สะเต็มศึกษาจะฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิด การตั้ง คำถาม แก้ปัญหาและสร้างทักษะการหาข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อค้นพบใหม่ ๆ ทำให้ผู้เรียนรู้จัก

นำองค์ความรู้จากวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์สาขาต่างๆมาบูรณาการกัน เพื่อมุ่งแก้ปัญหาสำคัญๆ ที่พบในชีวิตจริง ๆ

สุพรรณิ ชาญประเสริฐ (2557) ได้ให้ความหมายของสะเต็มศึกษา หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์และในขณะเดียวกันต้องมีการบูรณาการพฤติกรรมที่ต้องการหรือคาดหวังให้เกิดขึ้นกับการเรียนรู้กับเนื้อหาด้วยพฤติกรรมเหล่านี้รวมถึงการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการสืบเสาะหาความรู้ การสำรวจตรวจสอบการคิดอย่างมีเหตุผลในเชิงตรรกะ รวมถึงทักษะของการเรียนรู้หรือการทำงานแบบร่วมมือ

สิรินภา กิจเกื้อกูล (2558) ได้ให้ความหมายของสะเต็มศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ 4 สาขา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนเน้นการสร้างสรรค์ชิ้นงานและมีทักษะในการออกแบบและคิดหาวิธีการแก้ไขได้ตามสภาพจริงตามหลักของการออกแบบเชิงวิศวกรรม

วณิชสิ อิศรเสนา ณ อยุธยา (2559) ได้ให้ความหมายของสะเต็มศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงความรู้และบูรณาการความรู้จาก ศาสตร์ทั้ง 4 คือ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนามนุษย์ให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้วยพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ จากการบริหารจัดการความรู้กับวิชาอื่น ๆ ในการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร การเป็นผู้นำ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น การเข้าใจสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมในบริบทของตนเองและของโลก โดยการนำทักษะความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนาประเทศในด้าน เศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข และความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งการพัฒนาความเป็นสากลมนุษย์ต่อไป

Dejarnette (2012) กล่าวว่า สะเต็มศึกษา คือ การสอนแบบบูรณาการข้ามกลุ่มสาระวิชา ระหว่างศาสตร์สาขาต่าง ๆ ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (Science : S) เทคโนโลยี (Technology : T) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering : E) และคณิตศาสตร์ (Mathematics : M) โดยนำจุดเด่นของธรรมชาติตลอดจนวิธีการสอนของแต่ละสาขาวิชามาผสมผสานกันอย่างลงตัว เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ทุกแขนงมาใช้ในการแก้ปัญหา การค้นคว้า และการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ในสถานการณ์โลกปัจจุบัน ซึ่งอาศัยการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนหลายสาขาร่วมมือกัน เพราะในการทำงานจริงหรือในชีวิตประจำวันนั้นต้องใช้ความรู้หลายด้านในการทำงานทั้งสิ้นไม่ได้แยกใช้ความรู้เป็นส่วน ๆ นอกจากนี้ สะเต็มศึกษา ยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาทักษะสำคัญในโลกโลกาภิวัตน์ หรือทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ด้วย

จากความหมายของสะเต็มที่กล่าวมา สรุปได้ว่า สะเต็มศึกษา คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ใน 4 สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ โดยเน้นการนำความรู้ไปใช้ในการเชื่อมโยงและแก้ปัญหาในชีวิตจริง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการหรือผลผลิตใหม่ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต และการทำงาน ช่วยนักเรียนสร้างความเชื่อมโยงระหว่าง 4 สาขาวิชา กับชีวิตจริงและการทำงาน การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง มีการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ การพัฒนาทักษะการคิด ตั้งคำถาม แก้ปัญหาและการหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อค้นพบใหม่ ๆ พร้อมทั้งสามารถนำข้อค้นพบนั้นไปใช้หรือบูรณาการกับชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพในอนาคตได้

3. สะเต็มศึกษากับทักษะในศตวรรษที่ 21

วคินส์ อิศรเสนา ณ อยุธยา (2559) กล่าวว่า สะเต็มศึกษา มีความเกี่ยวข้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 เนื่องจาก สะเต็มศึกษา มีการสอนที่เกี่ยวข้องกับทักษะเหล่านี้ ครูควรสอดแทรกทักษะต่าง ๆ เหล่านี้ในการสอนสะเต็มศึกษา ซึ่ง Partnership for the 21 Century Skills เป็นองค์กรความร่วมมือในการสร้างทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้บรรยายถึงการเป็นพลเมืองที่ดีของโลก ประกอบด้วยมิติใหญ่ 3 มิติ ได้แก่

- 1) การเตรียมนักเรียนทุกคนให้มีส่วนร่วมในการเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ (Prepare all students to participate effectively as citizens)
- 2) ประชากรในอุดมคติจากมุมมองต่าง ๆ ของโลก (Reimagine citizenship from a global perspective)
- 3) หน้าที่ของพลเมืองในยุคดิจิทัล (Focus on digital citizenship)

กรอบแนวคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ในเรื่องการเรียนรู้ของมนุษย์ ที่ควรมีในการดำรงชีวิตได้แก่

1) สาระวิชาหลัก (Core Subjects) เรื่องที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต (Century Themes) เน้นทักษะ 3 Rs คือ การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) คณิตศาสตร์ หรือการคิดเลข (Aritmathics)

2) ทักษะในการดำรงชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) โลกในปัจจุบันเต็มไปด้วยความซับซ้อนและการแข่งขันในการใช้ชีวิตและในการทำงาน เด็กในศตวรรษที่ 21 จึงต้องพัฒนาทักษะทางด้านความคิด ความรู้ และเพิ่มพูนทักษะทางด้านสังคมในการดำรงชีวิต ได้แก่ การปรับตัว ความคิดริเริ่มและการนำพาตนเอง ความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบ

3) ทักษะด้านสารสนเทศและเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) คือการสื่อสารข้อมูลด้วยการอ่านเขียน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

4) ทักษะการเรียนรู้และใช้นวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) เป็นการเรียนรู้ในการใช้ 3 Cs หรือที่เรียกว่า ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่ (Creativity and Innovation) การคิดวิพากษ์วิจารณ์และแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) การสื่อสารและการร่วมมือ (Communication and Collaboration)

พรทิพย์ ศิริภักตราชัย (2556) กล่าวว่า การเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เยาวชนเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตในสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ สามารถและพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับสภาพสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี สำหรับประเทศไทยการจัดการศึกษาแบบบูรณาการที่เน้นให้ความสำคัญกับวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์อย่างเท่าเทียมกัน เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อการเตรียมคนไทยรุ่นใหม่ในศตวรรษที่ 21 เพราะธรรมชาติของทั้ง 4 วิชานี้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถที่จะดำรงชีวิตได้ดีนอกจากนี้ สะเต็มศึกษา ยังเป็นการจัดการศึกษาที่สามารถพัฒนาผู้เรียนนำความรู้ทุกแขนงทั้งด้านความรู้ ทักษะการคิดและทักษะอื่น ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหา สะเต็มศึกษา จึงเหมาะที่จะทำให้เยาวชนไทยรุ่นใหม่เกิดการเรียนรู้และอยู่ในโลกแห่งอนาคตได้อย่างแท้จริง

กมลฉัตร กล่อมอ้อม (2559) กล่าวว่า การมุ่งเน้นทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยเน้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษาจะช่วยพัฒนาทักษะ ได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่างทักษะการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดของมาตรฐานในการเรียนรู้ (21th Century Standards) ประกอบด้วย ทักษะในการหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการวิเคราะห์/แก้ปัญหา ทักษะการพัฒนานวัตกรรม ทักษะการใช้ชีวิตที่มีค่า จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการสะเต็มศึกษา ในรูปแบบ โครงงาน หรือการพัฒนานวัตกรรมที่กล่าวถึงข้างต้นนั้นสามารถสร้างเสริมทักษะเหล่านี้ได้มาก อย่างไรก็ตามในบริบทของโรงเรียนทั่วไป ครูอาจไม่สามารถให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการทำโครงงาน หรือการพัฒนานวัตกรรมเท่านั้น ดังนั้นในบทเรียนอื่น ๆ ถ้าครูมุ่งเน้นทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในทุกโอกาสที่เอื้ออำนวย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ทำงานร่วมกัน เรียนรู้การหาที่ดี ฝึกคิดวิเคราะห์หาที่ชมหรือเสนอวิธีการใหม่ ฝึกคิดเชิงสร้างสรรค์ ก็นับว่าจัดการเรียนการสอนเข้าใกล้แนวคิดสะเต็มศึกษามากขึ้น ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ความสำคัญของสะเต็มศึกษากับการศึกษาของไทย

วชิณิส อิศรเสนา ณ อยุธยา (2559) สำหรับในประเทศไทยที่มีการศึกษาแบบท่องจำมาเป็นเวลา ต่อมานักการศึกษาเริ่มตื่นตัวและเริ่มการศึกษาแบบที่ให้นักเรียนลงมือลงและคิดมากขึ้น มีการออกพระราชบัญญัติทางการศึกษา พ.ศ. 2545 ในมาตรา 23 ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการที่เหมาะสม ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (วรสอง) ความรู้ทางคณิตศาสตร์ (วรสล) โดยเน้นให้มีการจัดเนื้อหาและสาระฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้รอบรู้ได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ โดยร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน

นอกจากนี้ สะเต็มศึกษา ยังเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและแรงงานของประเทศในอนาคต จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันมีการสนับสนุนให้เรียนจบปริญญาตรีมากขึ้น แต่จากข่าวด้านแรงงานที่ผ่านมาพบว่า มีบัณฑิตตกงานเป็นจำนวนมาก ยังขาดแรงงานช่างอาชีพ เช่น ช่างซ่อมรถ เป็นจำนวนมากในตลาดแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาวิชาชีพให้กับนักเรียน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระปรีชาสามารถในด้านสะเต็มศึกษาของประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีจากสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี โดยเฉพาะในวัยที่ทรงพระเยาว์ ได้รับการปลูกฝังในเรื่องการเรียนเล่นอย่างมีความสุข จะเห็นว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเล่นดิน ททราย ได้สัมผัสของจริง ส่งผลให้พระองค์ท่านเรียนรู้จากประสบการณ์จริง รู้จักสังเกต สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงเลี้ยงดูพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้เป็นนักปฏิบัติ ลงมือทำจริง เป็นนักค้นคว้าวิจัย สอนในเรื่องความอดทน อดออม และเห็นประโยชน์ของข้าวของเครื่องใช้ทุกชิ้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ประดิษฐ์ของเล่น ประดิษฐ์รถลากตั้งแต่ทรงเยาว์วัย ทรงเรียนรู้โดยการ เล่น การคิด การประดิษฐ์สร้างสรรค์ และการแก้ปัญหา จากการเลี้ยงดูของสมเด็จพระย่าทำให้พระองค์ทรงเลือกเล่นและทำตามความพอใจอย่างเหมาะสม ทำให้พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถในด้าน STEM Engineering ตัวอย่างเช่น โครงการพระราชดำริต่าง ๆ โครงการฝนเทียม โครงการกักหน้ำน้ำชัยพัฒนา โครงการใช้หญ้าแฝก โครงการฝนหลวง โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการแก้มลิง ซึ่งพระองค์ทรงประยุกต์นำความรู้ในด้านสะเต็มศึกษามาใช้แก้ปัญหาของประเทศชาติและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ด้วยพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และทรงแก้ปัญหา สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ด้วยการใช้วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี (วชิณิส อิศรเสนา ณ อยุธยา, 2559, หน้า 9)

5. ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนตามแนวสะเต็มศึกษา

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2559) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา ดังนี้

1. ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ใช้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม เป็นพื้นฐาน
2. ผู้เรียนเข้าใจสาระวิชาและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มากขึ้น
3. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงกันระหว่างกลุ่มสาระวิชา
4. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดกิจกรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษา
5. สร้างกำลังคนด้านสะเต็มศึกษาของประเทศไทย เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของชาติ

สตีวาร์ท สตีบอช เจ (Stewart, 2012) กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สะเต็มศึกษา ต่อไปนี้

วิทยาศาสตร์ ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ เช่น สังเกตว่าเกิดอะไรขึ้น ใช้คำบรรยายสิ่งที่สังเกตสัมผัสได้ ทำซ้ำเพื่อเปรียบเทียบผลการสังเกต สืบสวน ทดลอง ซักถาม และสงสัยแล้วคาดคะเนคำตอบ บันทึก เป็นต้น การเรียนการสอนจะต้องเริ่มจากสิ่งที่ใกล้ตัวเด็กที่สุด สามารถสำรวจสัมผัสได้ และนักเรียนได้ใช้ทักษะเหล่านี้ทุกวันในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้พื้นฐานและทักษะทางวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ สองวิชาการนี้มักจะสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก เป็นการเรียนรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ ถูกสร้างมาและทำงานอย่างไร คิดว่าจะทำให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นทำงานต่างไปหรือดีขึ้นได้อย่างไร วิทยาศาสตร์เป็นการพยายามที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับโลกธรรมชาติ แต่เป้าหมายของวิศวกรรมศาสตร์คือการแก้ปัญหาที่เหมาะสมเป็นไปได้อย่างผ่านการพัฒนาเทคโนโลยี เทคโนโลยีจะถูกสร้างขึ้นหรือพัฒนาโดยวิศวกรรมศาสตร์ที่ช่วยให้บ้านเรามี น้ำ ความเย็น ความร้อน ถนน สะพาน อุโมงค์ รถที่เราขับขี่ เครื่องบิน ยานอวกาศ โทรศัพท์มือถือแบบต่าง ๆ โทรศัพท์คอมพิวเตอร์ ของเล่นเด็กในปัจจุบันหลากหลายแบบ หลากอย่าง รวมไปถึงระบบที่ทำให้เกิดเสียงต่าง ๆ ในภาพยนตร์ เป็นต้น นักเรียนเริ่มที่จะพัฒนาความคิดรวบยอดในเรื่องวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อนักเรียนได้ออกแบบ สร้าง และทดสอบคำตอบผ่านการเล่น เช่น เมื่อนักเรียนสร้างปราสาททรายหรือสร้างเมืองด้วยไม้บล็อกหรือด้วยเศษวัสดุต่าง ๆ นักเรียนเริ่มที่จะเข้าใจได้ว่า เครื่องมือช่วยให้มนุษย์เราทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้นและง่ายขึ้น หรือทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่สามารถทำได้ถ้าไม่มีเครื่องมือเหล่านั้น รวมทั้งศึกษาสื่อและวัสดุรอบตัว

คณิตศาสตร์ เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับจำนวน รูปร่างรูปทรง คุณสมบัติของสิ่งต่าง ๆ เช่น หน้ากาก ขนาด จำนวน ความจุ ฯลฯ และระบบการใช้เหตุผลเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ นักเรียนเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยการสำรวจและอธิบายถึงคุณสมบัติและลักษณะของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว นักเรียนแยกประเภทสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น ของเล่น หิน ใบไม้ หอย รองเท้า ฯลฯ ตามลักษณะ รูปร่าง ขนาด พื้นผิว สี ลาย น้ำหนัก เป็นต้น ครูแนะนำคำศัพท์ต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ใช้ เช่น ใหญ่ เล็ก กลมแบน สูง ต่ำ เตี้ย ยาว สั้น หนัก เบา สีเหลือง สามเหลี่ยม ทรงกลม ทรงกระบอก ฯลฯ นักเรียนได้สำรวจ สัมผัส ทดลองกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก และใช้ทักษะทางคณิตศาสตร์ไปด้วย เช่น วัด นับ ชั่งน้ำหนัก เปรียบเทียบ เป็นต้น นักเรียนยังได้ฝึกการเรียงลำดับสิ่งต่าง ๆ ตามขนาด น้ำหนัก รูปร่าง เรียนรู้เรื่อง Pattern เรียนเรื่อง จำนวน มาก น้อย การรวม การเพิ่ม การลด โดยนักเรียนเรียนรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความหมายต่อตัวนักเรียนและเห็นประโยชน์ของคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน

“การเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษานับเป็นทักษะชีวิตพื้นฐานสำหรับนักเรียนทุกคน เพราะเมื่อเขาเรียน เขาอาจต้องเผชิญกับปัญหาที่ท้าทาย นอกจากนั้นยังมีความรู้ใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การที่นักเรียนมีภูมิคุ้มกันจากการที่มีทักษะในการคิดแก้ปัญหาได้ นับเป็นส่วนที่สามารถช่วยเขาได้ตลอดชีวิตเลยทีเดียว” (พรพรรณ ไวกายงูร, 2560, หน้า 4)

6. แนวคิดทฤษฎีของสะเต็มศึกษา

วชิณีส อิศรเสนา ณ อยุธยา (2559) องค์ประกอบของทฤษฎีสะเต็มศึกษา คือ ความอยากรู้ อยากรู้เห็น นวัตกรรมทางการศึกษา การสร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำกิจกรรม การเรียนรู้มีทั้งครูเป็นผู้นำในการสอน และเด็กเป็นศูนย์กลางเรียน โดยใช้พหุปัญญาการคิดต่าง ๆ ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดแก้ปัญหา ระดับขั้นความคิดตามแนวของบลูม หรือที่เราเรียกว่า Bloom Taxonomy รวมทั้งการเรียนรู้แบบร่วมมือ

พื้นฐานการเรียนแบบสะเต็มศึกษา มาจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านซึ่งพื้นฐานการเรียนด้วย STEM Education มาจากทฤษฎีพัฒนาการนิยม (Progressive Learning) ของ John Dewey ที่เชื่อว่า เด็กเรียนรู้ได้ดีจากการลงมือกระทำ เด็กเรียนรู้ได้ดีจากการทำโครงการ การแก้ปัญหา การทำงานคนเดียว และการทำงานกลุ่ม การถามและตอบปัญหา ซึ่งจากแนวคิดของจอห์น ดิวอี้ สรุปได้ว่า เด็กเรียนรู้ด้วยตัวเองในบริบทของสังคมซึ่งความสนใจของเด็กจะเป็นแรงจูงใจในการเรียน ครูเป็นแรงบันดาลใจในการเรียน และแนะนำให้เด็กสืบค้นมากกว่าเป็นผู้ตรวจงานเด็ก พัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาสติปัญญาเด็กสนใจได้ดีในกิจกรรมที่ใช้ร่างกายลงมือทำ เด็กควรได้ทำกิจกรรมในห้องเรียน

เพราะเป็นสิ่งที่เด็กต้องการทางร่างกาย การร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเด็ก

การเรียนรู้ที่เน้นเด็กหรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่ เพราะเกิดจากความต้องการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียนเอง และก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ความคิดในเรื่องการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือเน้นเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้เริ่มที่ประเทศสหรัฐอเมริกา โดย John Dewey ที่มีความเชื่อว่า เด็กเรียนรู้ได้ดีจากเนื้อหาที่เชื่อมโยงจากตัวเด็กเอง เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมและประสบการณ์ใหม่ของเด็ก ซึ่งการเรียนรู้นี้เป็นการเรียนรู้โดยตัวเด็กเองเป็นสำคัญ ซึ่งเรียกว่า “การเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ” สำหรับประเทศไทย การเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญค่อนข้างเป็นเรื่องเก่าที่เรายังคงให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพราะเป็นที่ยอมรับของนักการศึกษาว่า การเรียนรู้ที่ทำให้เด็กประสบความสำเร็จควรเปลี่ยนจากครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นผู้เรียนเป็นสำคัญ และตัดสินใจที่จะเรียนด้วยตนเอง ตามความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าการที่ครูเป็นศูนย์กลางเพียงอย่างเดียว

กมลฉัตร กล่อมอ้อม (2559) กล่าวว่า ทฤษฎีที่สนับสนุนแนวการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษาคือทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียน เชื่อว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมอย่างกระตือรือร้น กรอบแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ประกอบด้วย 1) นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง และนักเรียนแต่ละคนสร้างความรู้ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน รวมทั้งอาจแตกต่างจากแนวทางผู้สอน 2) ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างความรู้ใหม่ และนักเรียนแต่ละคน มีความรู้และประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน 3) การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมีประสบการณ์ตรง และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันของผู้เรียนมีส่วนช่วยในการสร้างความรู้ใหม่ 4) ครูมีบทบาทในการจัดบริบทการเรียนรู้ตั้งคำถามที่ท้าทายความสามารถ กระตุ้นสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการสร้างความรู้ และให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนในทุก ๆ ด้าน

7. การจัดการเรียนการสอนสะเต็มศึกษา

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2558) กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา ดังนี้

1. หลักสูตร/บทเรียนสะเต็มศึกษา โดยที่การสอนของสะเต็มศึกษา เป็นการสอนแบบบูรณาการ และเป็นนโยบายหลักของการจัดการศึกษาในประเทศไทย หลักสูตร มาตรฐาน และตัวชี้วัดของทั้ง 4 วิชา กล่าวคือ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์ จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาด้วยสะเต็มศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประสบความสำเร็จส่งผลให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ ทั้งนี้ แต่ละรัฐได้มีหลักสูตร เนื้อหา บทเรียนต่าง ๆ ของสะเต็มศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนทุกระดับสามารถ ค้นหาและเข้าถึงในสื่อและแหล่งเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ครู สามารถนำหลักสูตร สื่อบทเรียน นั้น ไปใช้ได้อย่างสะดวก โดยมีการศึกษา วิจัยและนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยนั้นมาเป็นแนวคิดในการแก้ไขปรับปรุงต่อไป สำหรับประเทศไทยเพื่อพิจารณาด้านความพร้อมของหลักสูตรทั้ง 4 กลุ่ม วิชาของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีเพียง หลักสูตรวิทยาศาสตร์ (S) เทคโนโลยี (T) และคณิตศาสตร์ (M) เท่านั้น แต่ไม่พบว่ามีหลักสูตร วิศวกรรมศาสตร์ปรากฏอย่างชัดเจนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมีก็แต่เพียงลักษณะการ สอดแทรกอยู่ในวิชาเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์เท่านั้น ดังนั้น การสร้างความชัดเจน ต่อเนื่องและ สอดคล้องของแต่ละหลักสูตรวิชาจึงมีความสำคัญ เพราะจะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปจัดการ เรียนการสอนได้ นอกจากความพร้อมด้านหลักสูตรทั้ง 4 วิชาแล้ว ความพร้อมด้านสื่อ บทเรียน กระบวนการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ก็มีความสำคัญทำให้ประเทศไทยสามารถใช้สะเต็มศึกษา ได้

2. การพัฒนาครูประจำการ (Professional Development) ผู้ที่มีบทบาทและเป็นปัจจัย หนึ่งให้สะเต็มศึกษาประสบความสำเร็จ คือ อาจารย์ผู้สอน ดังจะเห็นได้จากประสบการณ์ความ สำเร็จของโรงเรียนต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาที่มีการเตรียมการของหน่วยงานในการอบรมเพื่อให้ ความรู้ครูในการเตรียมการสอน ในส่วนของประเทศไทยนั้น สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตร การสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี นั้น ได้มีการเตรียมการศึกษาและวางแผนการในสะเต็มศึกษาแล้ว มีการอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ บุคลากรในสถาบัน การจัดประชุมหรือการร่วมประชุมหรือการร่วมประชุมวิชาการนานาชาติ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้ การศึกษาและวางแผนการวิจัยเพื่อให้สะเต็มศึกษานั้น เป็น รูปธรรม ทั้งนี้แผนการพัฒนาครูประจำการที่ดี ชัดเจน จะมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน เข้าใจและสามารถนำไปสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้ว อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาก็ควรมีบทบาทในการพัฒนาครูประจำการด้วย ได้แก่ การใช้ระบบ พี่เลี้ยง (Mentoring System) เพื่อช่วยให้ครูผู้สอนในชุมชนของตนมีความรู้ และความเข้าใจที่ ถูกต้อง กระตุ้นให้ครูสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย เป็นมิตร แนะนำให้ครูสร้างกระบวนการ เรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือกระทำ ให้ความช่วยเหลือครูในเรื่องของการวางแผน จัดการหลักสูตร ตลอดจนให้กำลังใจ เพื่อให้ครูมีความมั่นใจ และมีเจตคติที่ดีต่อสะเต็มศึกษา

3. การเตรียมความพร้อมในการผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นครูผู้สอนสะเต็มศึกษาการศึกษา ศาสตร์ ระบบการเตรียมนิสิต นักศึกษาคูเพื่อสอนในสะเต็มศึกษา มีความสำคัญมาก เช่นเดียวกับการสอนในวิชาอื่น ๆ โดยจากการวิจัยพบว่าปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความล้มเหลวในการสอน วิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา คือ ครูฝึกหัดมักขาดความมั่นใจในการสอน เพราะครูฝึกสอน เหล่านั้นขาดประสบการณ์หรือความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทาง วิทยาศาสตร์น้อย เน้นแต่ความรู้ด้านทฤษฎีหรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้น การเตรียมหลักสูตรและ เนื้อการสอนสะเต็มศึกษา สำหรับนิสิต นักศึกษา ตลอดจนวิธีการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของ ทั้ง 4 วิชา เช่น เน้นการสำรวจตรวจสอบและปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์รวมทั้งความรู้ความเข้าใจที่ ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จะช่วยให้ครูฝึกสอนเหล่านั้นมีความมั่นใจมากขึ้น นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครู ควรสร้างระบบการผลิตครูเพื่อให้ได้ครูในสาขาที่สังคม ต้องการ เป็นการป้องกันการผลิตครูที่เกินอัตรา การพิจารณาอัตรากำลังของอาจารย์ผู้สอนต่อ จำนวนนักศึกษา เพื่อให้การสอนมีคุณภาพ การสร้างรูปแบบการนิเทศ การเป็นผู้ชี้แนะและพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring) ให้กับครูฝึกสอน เพื่อให้มีความรู้และความมั่นใจในการปฏิบัติสอน

4. การเตรียมพร้อมของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยหลักของความสำเร็จ ของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในสถานศึกษาสะเต็มศึกษา ต้องการผู้บริหารมีอาชีพ กล่าวคือ สามารถบริหารจัดการอย่างมียุทธศาสตร์ เป็นนักวิชาการมุ่งพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเป็น หลัก เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและบริหาร สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาให้ความสำคัญการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาเป็นผู้นำที่ ไม่หยุดนิ่ง พร้อมทั้งพัฒนาวิชาชีพของตนเองให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเสมอ พร้อมทั้งจะ ประสานและทำงานร่วมกันกับทุกฝ่าย สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเปิด โอกาสให้ บุคคลภายนอกจากภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีบทบาท

5. การศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนพัฒนาสะเต็มศึกษา ปัจจุบันนักการศึกษาได้ศึกษา วิจัย และให้ข้อคิดเห็นหลากหลายเกี่ยวกับสะเต็มศึกษา ในต่างประเทศ เช่น การเริ่มสอนสะเต็มศึกษา ในระดับปฐมวัย เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาทางสติปัญญาโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้เด็กเล็ก ๆ พัฒนาทักษะทางปัญญาด้านวิศวกรรมศาสตร์ได้ การใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น iPad และ Tablet เพื่อ พัฒนาการสอนสะเต็มศึกษา ซึ่งพบว่าเด็กในระดับปฐมวัยสามารถพัฒนาได้อย่างดี

วชิณิษฐ์ อิศรเสนา ณ อยุธยา (2559) การสอนแบบสะเต็มศึกษาเป็นการสอนที่ให้นักเรียน ได้ลงมือกระทำอย่างกระตือรือร้น และได้ผลงานออกมาโดยการใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการ จัดการเรียนการสอน นักเรียนได้เรียนรู้จากการวางแผนทำกิจกรรม สืบค้น การคิดต่าง ๆ เช่น การ แก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การคิดในระดับต่าง ๆ และลงมือทำกิจกรรม โดยครูเป็นผู้ช่วย

สนับสนุนนักเรียนในการเรียนโดยใช้สะเต็มศึกษา ซึ่งได้เสนอหลักการจัดการสอนสะเต็มศึกษาดังนี้

1. เน้นการบูรณาการความรู้ การบูรณาการความรู้ตั้งแต่ 2 วิชาเป็นต้นไป โดยครูเชื่อมโยงการสอนหลาย ๆ วิชาเข้าด้วยกันในการสอน เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ซึ่งการสอนแบบนี้เรียกว่า สหวิทยาการ การสอนแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดรวบยอดกับความรู้ที่ได้รับโดยใช้แนวคิดกรรมการเรียนการสอนใช้ความคิดในด้านต่าง ๆ เช่น สร้างสรรค์ และความคิดเพื่อแก้ปัญหาหรือคิดในสถานการณ์ที่ได้รับมอบหมาย
2. การสร้างความสัมพันธ์ คือการคิดว่าจะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อะไรต่อไป โดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับการนำไปใช้ให้เห็นประโยชน์
3. การเน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 เน้นที่เราจะหาความรู้ได้อย่างไรและใช้ความรู้ได้อย่างไร โดยการสอนสิ่งที่ทำให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาสื่อสารความรู้และความคิดทำงานเป็นทีม เพื่อจะได้ความรู้และความคิดในอนาคต
4. สร้างการสอนที่ทำทลายความรู้ความสามารถตามวัยและระดับชั้น เน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 และความรู้ที่หลากหลายไม่ใช่เนื้อหาที่เรียนเพียงอย่างเดียว
5. รู้จักประยุกต์โดยผสมผสานในการเรียนการสอนแบบ STEM สามารถนำวิธีการสอนที่หลากหลายมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอน เช่น ครูอาจใช้กระบวนการสอนแบบวิศวกรรมศาสตร์ให้เด็กได้เรียนรู้ที่จะแก้ปัญหา และนำคุณลักษณะของการเรียนแบบโครงการมาประกอบในการสอนด้วยเพื่อให้เด็กเรียนรู้ในหัวข้อที่ตนเองแก้ปัญหาหรือสนใจให้เข้าใจได้ลึกลงไป

ศูนย์สะเต็มศึกษาแห่งชาติ (อ้างถึงใน กมลฉัตร กล่อมอ้อม, 2559, หน้า 336) ได้พูดถึงจุดเด่นอีกข้อหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษาคือ การบูรณาการเพื่อช่วยนักเรียนสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาวิชาทั้ง 4 สาขาวิชา กับชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ทั้งนี้ระดับการบูรณาการที่อาจเกิดขึ้นในชั้นเรียนสะเต็มศึกษา สามารถแบ่งได้เป็น 4 ระดับ ได้แก่

1) การบูรณาการภายในวิชา (Disciplinary Integration)

เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาและฝึกทักษะของแต่ละวิชาของสะเต็มแยกกัน การจัดการเรียนรู้แบบนี้คือ การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เป็นอยู่ทั่วไปที่ครูผู้สอนแต่ละวิชาต่างจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนตามรายวิชาของตนเอง

2) การบูรณาการแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary Integration)

เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาและฝึกทักษะของวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และวิศวกรรมศาสตร์แยกกัน โดยมีหัวข้อหลัก (theme) ที่ครูทุกวิชา

กำหนดร่วมกันและมีการอ้างอิงถึงความเชื่อมโยงระหว่างวิชานั้น ๆ การจัดการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างวิชานั้น ๆ การจัดการเรียนแบบนี้ช่วยให้นักเรียนเห็นความเชื่อมโยงของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ กับสิ่งที่อยู่รอบตัว เช่น ถ้าครูผู้สอนแต่ละวิชากำหนดร่วมกันว่าจะใช้ดอกไม้ประดิษฐ์เป็นหัวข้อหลักในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ครูผู้สอนเทคโนโลยีสามารถเริ่มแนะนำดอกไม้ประดิษฐ์ได้ว่า ดอกไม้ประดิษฐ์จัดเป็นเทคโนโลยีอย่างง่ายที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อความสวยงาม อาจเพิ่มเติมด้วยการให้ดอกไม้ประดิษฐ์สามารถเคลื่อนไหวได้ หรือหมุนรอบตัวเองตามเสียงเพลงได้ ในขณะที่ครูวิทยาศาสตร์ยกตัวอย่างดอกไม้ประดิษฐ์เพื่อสอนเรื่องการเคลื่อนที่รอบตัวเอง โดยใช้ความรู้เรื่องฟิสิกส์มาอธิบาย ครูคณิตศาสตร์สามารถใช้ดอกไม้ประดิษฐ์สอนเรื่องรูปทรงและอนุกรมของกลีบดอกไม้

3) การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary Integration)

เป็นการจัดการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาและฝึกทักษะอย่างน้อย 2 วิชา ร่วมกัน โดยกิจกรรมมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของทุกวิชาเพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสอดคล้องกัน ในการจัดการเรียนรู้แบบนี้ครูผู้สอนในวิชาที่เกี่ยวข้องต้องทำงานร่วมกัน โดยพิจารณาเนื้อหาหรือตัวชี้วัดที่ตรงกันและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาของตนเองโดยให้เชื่อมโยงกับวิชาอื่นผ่านเนื้อหาหรือตัวชี้วัด เช่น ในวิชาคณิตศาสตร์ หลังจากเรียนเรื่องลำดับและอนุกรม ครูกำหนดให้นักเรียนทำการสร้างคลิปวิดีโอเพลงที่มีสูตรและเนื้อหาเรื่องลำดับและอนุกรม โดยขอให้ครู การงานอาชีพและเทคโนโลยีดนตรีช่วยในการใช้เทคโนโลยีในการตัดต่อคลิป ให้ครูคณิตศาสตร์ สอนเรื่องเนื้อหา

4) การบูรณาการแบบข้ามสาขาวิชา (Transdisciplinary Integration)

เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยนักเรียนเชื่อมโยงความรู้และทักษะที่เรียนรู้จาก วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์ กับชีวิตจริง โดยให้นักเรียนประยุกต์ ความรู้และทักษะเหล่านั้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในชุมชนหรือสังคม และสร้างประสบการณ์ เรียนรู้ของตนเอง ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความสนใจหรือปัญหาของนักเรียน โดยครู กำหนดกรอบหรือหัวข้อหลักของปัญหากว้าง ๆ แล้วให้นักเรียนระบุปัญหาที่เฉพาะเจาะจงและ วิธีการแก้ปัญหา ทั้งนี้ ในการกำหนดกรอบของปัญหาให้นักเรียนศึกษานั้น ครูต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัญหาหรือคำถามที่นักเรียนสนใจ 2) ตัวชี้วัด ในวิชาต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้อง 3) ความรู้เดิมของนักเรียน

8. การนำกิจกรรมสะเต็มศึกษาไปใช้ในการจัดกิจกรรม

ศูนย์สะเต็มศึกษาแห่งชาติ (2557, หน้า 22-24) ได้กล่าวว่า กิจกรรมสะเต็มศึกษาที่ สสวท. พัฒนาขึ้นนี้เป็นตัวอย่างให้ผู้สอนได้เห็นแนวทาง โดยจุดเริ่มต้นมาจากการกำหนดประเด็น ในการศึกษาแล้วพิจารณาเลือกตัวชี้วัดของแต่ละกลุ่มวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และ เทคโนโลยี ว่ามีตัวชี้วัดใดบ้างที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมแบบบูรณาการร่วมกันได้ ผนวกกับ แนวคิดการออกแบบเชิงวิศวกรรม จากนั้นใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ใน การดำเนินกิจกรรม ทั้งนี้ผู้สอนสามารถใช้แนวทางดังกล่าวนี้ไปพัฒนากิจกรรมสะเต็มศึกษาแบบ บูรณาการได้ด้วยตนเอง ซึ่งการจัดกิจกรรมสะเต็มศึกษาแบบบูรณาการอาจไม่จำเป็นต้องบูรณาการ ได้ครบทุกรายวิชาที่กล่าวมาแล้วก็ได้ แต่มีจุดเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาด้วย ตนเอง โดยทักษะที่สำคัญที่ต้องกล่าวถึงได้แก่ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะทาง คณิตศาสตร์ และทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการคิด ทักษะการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร เป็นต้น

การนำกิจกรรมสะเต็มศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน สามารถดำเนินการได้ 3 แนวทางได้แก่

1) จัดกิจกรรมสอดแทรกไปตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้องของแต่ละรายวิชาภายในคาบเรียน ซึ่งกิจกรรมสะเต็มศึกษาที่จะนำเข้าไปสอดแทรกในคาบเรียนนั้น มักจะเป็นกิจกรรมที่มีจำนวน ชั่วโมงที่เหมาะสมที่จะสามารถจัดกิจกรรมได้เสร็จสิ้นภายในคาบเรียน โดยผู้สอนแต่ละรายวิชาอาจ พิจารณาจากตัวชี้วัดของกิจกรรมนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ หรือ พิจารณาจากจุดประสงค์ของกิจกรรมก็ได้ ว่าเกี่ยวข้องกับเนื้อหาใดบ้าง จากนั้นเมื่อถึงคาบของการเรียนการสอนในเนื้อหานั้น ๆ ก็สามารถนำ กิจกรรมสะเต็มศึกษาเข้าไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

2) จัดกิจกรรมไว้ในรายวิชาเลือกเสรีของกลุ่มวิชาต่าง ๆ โดยการสอนในรูปแบบนี้ อาจทำได้ในรายวิชา ที่เกี่ยวข้องกับการแก้โจทย์ปัญหาพิเศษ หรือการทำโครงการ เป็นต้น รูปแบบ การสอน โดยวิธีนี้เหมาะสำหรับกิจกรรม สะเต็มศึกษาที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม ค่อนข้างมากหรือมีความซับซ้อนและยาก และมีข้อดีที่ ทางผู้สอนสามารถจัดหาอาจารย์ที่ปรึกษา ให้แก่ผู้เรียนได้ครอบคลุมในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา หรือออกแบบ และสร้างชิ้นงานของผู้เรียนได้

3) จัดกิจกรรมไว้ในกลุ่มกิจกรรมนอกห้องเรียนต่าง ๆ เช่น ชุมนุม ชมรม ค่าย ซึ่ง รูปแบบการจัดกิจกรรมแบบนี้ มักเป็นกิจกรรมสะเต็มศึกษาที่มีหัวข้อหรือหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การสร้างนวัตกรรมที่สามารถใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของส่วนรวม การจัดกิจกรรมโดยวิธีนี้มีข้อดีที่ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้ตลอดเวลาและต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตามการจัดกิจกรรมสะเต็มศึกษาแบบบูรณาการนี้มุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านการใช้ทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้า คิดค้น และแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา และต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการช่วยกันขับเคลื่อนให้การเรียน การสอน ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีก้าวไปข้างหน้าต่อไป (ศูนย์สะเต็มศึกษาแห่งชาติ, 2557 หน้า 20-21)

พรพรรณ ไททกอร์ (2560) กล่าวถึง ข้อคิดที่ควรคำนึงถึงเวลานำสะเต็มศึกษาไปใช้ในการเรียนรู้อยู่ 4 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นแรก คือ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำสิ่งที่เรียนรู้ตามหลักสูตรไปใช้ ให้นักเรียนมองเห็นปัญหา แล้วประยุกต์ใช้ความรู้เหล่านั้นให้สอดคล้องกับวิธีการประเมินสมรรถนะของผู้เรียน

ประเด็นที่สอง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องอาศัยเทคนิค วิธีการ ความรอบรู้ ความใจเย็นและความอดทนของครู ระบบการผลิตครูโดยมหาวิทยาลัยในขณะนี้ยังไม่มีหลักสูตรผลิตครูที่จะสอนสะเต็มศึกษาเชิงบูรณาการในอนาคต สสวท. มีโครงการร่วมผลิตครูสะเต็มศึกษากับเครือข่ายมหาวิทยาลัย ที่จะผลิตครูผู้สอนในเชิงบูรณาการ เพื่อสร้างนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาระยะยาว ทั้งนี้ความเชื่อมโยงของหลักสูตรผลิตครู และหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่เรียนในระบบนั้น จำเป็นต้องสอดคล้องกัน

ประเด็นที่สาม คือ การสร้างเครือข่ายผู้รู้ด้านวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นแพทย์ วิศวกร เกษตรกร นายธนาคาร ฯลฯ ที่เข้ามาเป็นทูตสะเต็ม เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ พวกเขาได้ใช้สิ่งที่เรียนรู้จากโรงเรียนอย่างไรในชีวิตการทำงาน กระบวนการต่าง ๆ ที่นำไปใช้เป็นอย่างไบบ้าง มีการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เด็กนักเรียนให้มองเห็นอาชีพในอนาคต

ประเด็นที่สี่ คือ การสร้างความตระหนักรู้ของสังคม จากการได้ส่งข้อมูลสื่อสารออกไป ช่วยให้สังคมเห็นความสำคัญของการใช้ประโยชน์ และคุณค่าของวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และวิศวกรรมศาสตร์

9. การวัดและประเมินผลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2558) (ศูนย์สะเต็มศึกษาแห่งชาติ, 2557) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลตามแนวทางสะเต็มศึกษานั้น เน้นการวัดและประเมิน ผลในสภาพจริงและที่ผู้เรียนแสดงออกขณะทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อน

ถึงความรู้ ความคิด เจตคติทางวิทยาศาสตร์ และความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนและตัวผู้สอน ที่จะได้รับทราบพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และความสำเร็จของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด มีจุดเด่นใดที่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ และมีจุดอ่อนใดที่ควรจะได้รับการแก้ไข รวมทั้งผู้สอนจะได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งแนวทางการวัดและประเมินผลมีดังนี้

1. การประเมินจากสภาพจริง

การประเมินจากสภาพจริง (Authentic assessment) คือ การประเมินความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน จากการแสดงออก การกระทำหรือผลงานเพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเอง ในขณะที่ผู้เรียนแสดงออกในการปฏิบัติกิจกรรมหรือสร้างชิ้นงาน ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการคิดระดับสูง กระบวนการทำงานและความสามารถในการแก้ปัญหาหรือการแสวงหาความรู้ การประเมินจากสภาพจริงจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อมีการประเมินหลาย ๆ ด้าน โดยใช้วิธีประเมินหลากหลายวิธีในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับชีวิตจริงและต้องประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มากพอที่จะสะท้อนถึงการพัฒนาและความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ได้

1) ลักษณะสำคัญของการประเมินจากสภาพจริง

1.1) การประเมินต้องผสมผสานไปกับการเรียนการสอนและต้องประเมินอย่างต่อเนื่องโดยใช้วิธีประเมินหลาย ๆ วิธีที่ครอบคลุมพฤติกรรมหลาย ๆ ด้านในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

1.2) สามารถประเมินกระบวนการคิดซับซ้อน ความสามารถในการปฏิบัติงาน ศักยภาพของผู้เรียนในแง่ของผู้ผลิต และกระบวนการที่ได้ผลผลิตมากกว่าที่จะประเมินว่าผู้เรียนสามารถจดจำความรู้อะไรได้บ้าง

1.3) เป็นการประเมินที่มุ่งเน้นศักยภาพโดยรวมของผู้เรียนทั้งด้านความรู้พื้นฐาน ความคิดระดับสูง ความสามารถในการแก้ปัญหา การสื่อสาร เจตคติ ลักษณะนิสัย ทักษะในด้านต่าง ๆ และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ

1.4) เป็นการประเมินที่ให้ความสำคัญต่อพัฒนาการของผู้เรียน ข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลาย ๆ ด้าน และหลากหลายวิธีสามารถนำมาใช้ในการวินิจฉัยจุดเด่นของผู้เรียนที่ควรจะให้ส่งเสริม และวินิจฉัยจุดด้อยที่จะต้องให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไข เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ตามความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล

1.5) ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนการสอน และการวางแผนการสอนของครูว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนหรือไม่ ครูสามารถ

นำข้อมูลจากการประเมินมาปรับกระบวนการนำเสนอเนื้อหา กิจกรรมและตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
เหมาะสมในการเรียนการสอนต่อไป

1.6) เป็นการประเมินที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตัวเอง
เชื่อมั่นในตนเองและสามารถพัฒนาตนเองได้

1.7) เป็นการประเมินที่ทำให้การเรียนการสอนมีความหมาย และเพิ่มความเชื่อมั่น
ได้ว่าผู้เรียนสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่การดำรงชีวิตในสังคมได้

2) วิธีการและแหล่งข้อมูลที่ใช้

เพื่อให้การวัดและประเมินผลได้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ผลการ
ประเมินอาจจะได้มาจากแหล่งข้อมูลและวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1) สังเกตการแสดงออกเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม

2.2) ชิ้นงาน ผลงาน รายงาน

2.3) การสัมภาษณ์

2.4) บันทึกของผู้เรียน

2.5) การประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้เรียนและครู

2.6) การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ (practical assessment)

2.7) การวัดและประเมินผลด้านความสามารถ (performance assessment)

2.8) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้แฟ้มผลงาน (portfolio
assessment)

2.9) การทดสอบ ฯลฯ

2. การวัดและประเมินผลด้านความสามารถ (Performance assessment)

1) ความสามารถของผู้เรียนประเมินได้จากการแสดงออกโดยตรงจากการทำงาน
ต่าง ๆ จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นของจริงหรือใกล้เคียงกับสภาพจริง และเปิดโอกาสให้
ผู้เรียนได้แก้ปัญหาจากสถานการณ์จริง หรือปฏิบัติงานได้จริง โดยประเมินจากกระบวนการทำงาน
กระบวนการคิด โดยเฉพาะความคิดขั้นสูงและผลงานที่ได้

2) การประเมินผลด้านความสามารถ ประเมินได้ทั้งการแสดงออก กระบวนการ
ทำงานและผลผลิตของงานจะให้ความสำคัญต่อกระบวนการทำงาน กระบวนการคิด คุณภาพของ
งานมากกว่าผลสำเร็จของงาน

3) ลักษณะสำคัญของการประเมินความสามารถ คือ กำหนดวัตถุประสงค์ของงาน
วิธีการทำงาน ผลสำเร็จของงาน มีคำสั่งควบคุมสถานการณ์ในการปฏิบัติงาน และมีเกณฑ์การให้

คะแนนที่ชัดเจน การประเมินความสามารถที่แสดงออกของผู้เรียนทำได้หลายแนวทางต่าง ๆ กัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม สถานการณ์ และความสนใจของผู้เรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.1) การมอบหมายงานให้ทำ งานที่มอบให้ทำต้องมีความหมาย มีความสำคัญ มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร เนื้อหาวิชา และชีวิตจริงของผู้เรียน ผู้เรียนต้องใช้ความรู้หลายด้านในการปฏิบัติงานที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการทำงาน และการใช้ความคิดอย่างลึกซึ้ง

3.2) การกำหนดชิ้นงาน หรืออุปกรณ์ หรือสิ่งประดิษฐ์ให้ผู้เรียนวิเคราะห์องค์ประกอบและกระบวนการทำงาน และเสนอแนวทางเพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

3.3) การกำหนดตัวอย่างงานให้และให้ผู้เรียนศึกษางานแล้วปฏิบัติตามขั้นตอน ให้เหมือนหรือดีกว่า เช่น การทำสไลด์ถาวรศึกษาเนื้อเยื่อพืช การทำเฮอร์บาเรียม การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ เป็นต้น

3.4) การสร้างสถานการณ์จำลองที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน เมื่อกำหนดสถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ แก้ปัญหาหรือใช้ความคิดระดับสูงในการแก้ปัญหา

3.5) การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบข้อเขียน การประเมินตามสภาพจริงลดความสำคัญของการทดสอบเนื่องจากจะมีการใช้แบบทดสอบลดลง แต่อย่างไรก็ตามข้อสอบข้อสอบข้อเขียนก็มีความจำเป็น เนื่องจากใช้วัดความสามารถทางด้านความรู้ความเข้าใจในหลักการต่าง ๆ ได้ ดังนั้นในกระบวนการประเมินจึงยังคงใช้แบบทดสอบข้อเขียนร่วมด้วย โดยจะลดบทบาทของแบบทดสอบที่วัดพฤติกรรม ด้านความรู้ ความจำ แต่จะมุ่งเน้นประเมินด้านความเข้าใจ การนำไปใช้ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และกระบวนการคิดระดับสูง แบบทดสอบในลักษณะนี้จะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนตอบและสถานการณ์ที่นำมาใช้ควรสัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน (ศูนย์ส่งเสริมศึกษาแห่งชาติ, 2557, หน้า 22 - 24)

การวิจัยครั้งนี้ยึดหลักการและขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของทิสนา แคมมณี ร่วมกับรูปแบบสะเต็มศึกษา โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนทั้ง 2 แบบ มาปรับให้เข้ากันเพื่อนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานบูรณาการภายในหรือข้ามสาระการเรียนรู้ ระหว่างศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ชีวิตจริง ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (S) เทคโนโลยี (T) วิศวกรรมศาสตร์ (E) และคณิตศาสตร์ (M) โดยใช้ปัญหาที่เกิดจากสถานการณ์จริงหรือเหตุการณ์ที่ครูได้กำหนดขึ้น เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง จากการนำความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ ประสบการณ์ของนักเรียนและจากการแนะนำจากครูเพิ่มเติม แล้วนำไปสู่การสรุปการแก้ปัญหาสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดและระบุปัญหา

เป็นการเตรียมบทเรียน ชื่อของบทเรียนอาจกำหนดมาจากสถานการณ์หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ชื่อเนื้อหาที่เป็นวิชาการ ครูอาจเป็นคนกำหนดปัญหาขึ้น

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม ทำความเข้าใจกับข้อมูล แสวงหาความรู้ใหม่ และรวบรวมข้อมูล

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ให้ผู้เรียนแก้ปัญหาร่วมกันเป็นกลุ่มแล้วศึกษาเอกสารความรู้เพิ่มเติมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 ออกแบบวิธีการแก้ปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

เป็นการแก้ปัญหาร่วมกันภายในกลุ่ม อาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้นักเรียนแต่ละคนแบ่งปันความรู้ความเข้าใจให้ผู้อื่นรับรู้และให้กลุ่มช่วยกันตรวจสอบความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 4 วางแผน ดำเนินการแก้ปัญหา สรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

เป็นการแก้ปัญหาร่วมกัน และสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน ตรวจสอบประเมินผล และปรับปรุงแก้ไข

เป็นการนำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมของกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ความรู้

ให้นักเรียนฝึกแก้ปัญหาและประยุกต์ใช้ความรู้เพิ่มเติม จากการทำใบงานเป็นรายบุคคลเพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญมากขึ้น

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 ข) ได้ระบุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ในหนังสือประมวล คำพ้องทางการศึกษาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการ กระทำใด ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะหรือมีเจตจำนงที่ต้องอาศัยความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะ

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2553) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน

สุพรรณิ ชูทัยจิต (2555) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้นอันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึก อบรม ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก และค่านิยมต่าง ๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรม การเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของ วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

2. ประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้จำแนกประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ตามลักษณะของ วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ไป ดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) คือ มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับ ความสามารถทางสมองหรือสติปัญญา ด้านความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า
 2. ด้านจิตพิสัย (Affective domain) คือ มุ่งพัฒนาคุณลักษณะด้านจิตใจหรือ ความรู้สึกเกี่ยวกับ ความสนใจ เจตคติ และการปรับตัว เป็นต้น
 3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain) คือ มุ่งพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่าง ร่างกายและสมองที่มีความสามารถในการปฏิบัติจนมีทักษะ มีความชำนาญในการดำเนินงานต่าง ๆ
- ในการจัดกระบวนการเรียนรู้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอน เพื่อให้นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ในการที่จะ ตรวจสอบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากน้อยเพียงใดจึงจำเป็นต้องมีการวัดผลสัมฤทธิ์ใน แต่ละด้านและต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เรากำหนดด้วย

3. การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถจำแนกได้ตามวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของบลูม (Bloom's Taxonomy) ซึ่งได้ระบุไว้และเป็นที่ยอมรับตลอดมาจนถึงปัจจุบันการศึกษาเป็นการพัฒนาพฤติกรรม 3 ชั้น ดังต่อไปนี้

ด้านพุทธิพิสัย ประกอบด้วยพฤติกรรม 6 ระดับ คือ

1. ความรู้ความจำ (Knowledge) ได้แก่ จำศัพท์ จำนิยาม กฎ หลักการ กระบวนการ กรรมวิธี ระบบ ทฤษฎี ข้อเท็จจริง และข้อสังเกตต่าง ๆ เป็นต้น
 2. ความเข้าใจ (Comprehension) ได้แก่ ความสามารถในการนำความรู้ที่รู้มาแล้วมาสัมพันธ์กับปัญหาใหม่ ตลอดจนสามารถตีความ แปลความ สรุปความ และขยายความได้ เป็นต้น
 3. การนำไปใช้ (Application) ได้แก่ ความสามารถในการนำความรู้และความเข้าใจที่ได้มาใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อน
 4. การวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ ความสามารถในการหารายละเอียดของเหตุการณ์ การมองเห็นองค์ประกอบ การมองเห็นความแตกต่างเหล่านี้ เป็นต้น
 5. การสังเคราะห์ (Synthesis) ได้แก่ ความสามารถในการนำรายละเอียดต่าง ๆ มาประกอบเป็นสิ่งใหม่ เนื้อหาใหม่ เป็นสถานการณ์ใหม่ไม่เคยพบมาก่อน เป็นต้น
 6. การประเมินค่า (Evaluation) ได้แก่ ความสามารถในการตัดสินลงความเห็น โดยอาศัยเกณฑ์ภายใน (Internal criteria) หมายถึง ตัวเนื้อหาวิชาที่เรียนมา และเกณฑ์ภายนอก (External criteria) หมายถึง เกณฑ์นอกเนื้อหานั้น แต่เป็นที่ทราบกันดีสำหรับนักเรียนกลุ่มนั้น
- การวัดพฤติกรรมดังกล่าวสามารถวัดได้ โดยใช้ข้อสอบซึ่งใ้ช้อยู่ในปัจจุบันแต่จะวัดได้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 6 ระดับ หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ออกข้อสอบ

ด้านจิตพิสัย ได้แก่ มาตรฐานการแสดงออกภายใต้วัฒนธรรมแห่งชาติ ได้แก่ ค่านิยม ความซบซึ้ง การตรงต่อเวลา การเคารพสิทธิของผู้อื่น ความมีมนุษยสัมพันธ์ การร่วมมือกิจกรรมในสถานศึกษาที่ตนศึกษาอยู่ ความมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ครูอาจารย์ ความเป็นประชาธิปไตย การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย ความมีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น เป็นต้น

การวัดผลด้านจิตพิสัย กระทำได้ 2 ทาง

1. การสังเกต (Observation) ผู้สอนและอาจารย์เป็นผู้สังเกตและลงความเห็นระดับความประพฤติ ความเห็นของเพื่อนนักเรียน การทำสังคมมิติ (Sociometric) เป็นต้น
2. การทำแบบทดสอบ ทำได้ยาก เพราะผู้ออกข้อสอบน่าจะเป็นนักวัดผลและนักจิตวิทยาจึงจะทำได้

ด้านทักษะพิสัย ได้แก่ การใช้ความสามารถในการปฏิบัติงาน อันเป็นความสามารถที่เพิ่งสร้างให้เกิดขึ้น ความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน เช่น การพิมพ์ดีด การแกะสลัก การใช้อุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งการปฏิบัติงานช่างต่าง ๆ เป็นต้น

การวัดผลด้านทักษะพิสัย ทำได้ดังนี้

1. ตรวจผลงาน

2. สังเกตการปฏิบัติงานจริง

3. สอบข้อเขียน ใช้เทคนิคการสร้างข้อสอบที่แตกต่างไปจากการสอบภาคทฤษฎี ผู้สอนที่มีความรู้ การวัดผลการศึกษาจะช่วยให้สามารถสร้างได้และใช้วัดผลปฏิบัติงานได้

สรุปได้ว่าถ้าทุกวิชาในสถานศึกษา ผู้สอนทุกคนได้วางแผนการสอนและการสอนในทุกด้านจะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมทุกด้านประสบความสำเร็จ ดังนั้น การวิเคราะห์พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถนำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบในวิชาต่าง ๆ ตามที่ผู้สอนดำเนินการสอนได้ตามต้องการ

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและหลักการที่กล่าวมาเกี่ยวกับเรื่องของผลสัมฤทธิ์ไปพิจารณาประกอบการจัดทำเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งได้แก่ แบบทดสอบต่าง ๆ ผู้วิจัยทำการวัดความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น โดยการตรวจสอบคุณภาพแล้ว และแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ จำแนกไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1. ด้านความรู้ความจำ ความรู้ความจำด้านการคิดคำนวณ หมายถึง ความสามารถในด้านความรู้ ความจำเกี่ยวกับบทนิยาม อนิยาม และสัญพจน์

2. ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับ บทนิยาม อนิยาม กฎทางคณิตศาสตร์ สามารถอ่านตีความโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ สรุปความ และขยายความได้

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหา โดยการนำความรู้และความเข้าใจที่ได้มาใช้แก้ปัญหาเหตุการณ์ที่เป็นตั้งแต่หนึ่งเหตุมาเชื่อมโยงกับปัญหาที่ประสบอยู่ระหว่างเรียน การเปรียบเทียบ การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำกระบวนการของการให้เหตุผลนำไปหาข้อยุติเข้ามาช่วยหาบทสรุป

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแก้โจทย์ที่ไม่เคยประสบมาก่อน การค้นหาความสัมพันธ์ การสร้างข้อพิสูจน์ การวิจารณ์ การพิสูจน์ และความสามารถในการสร้างแผนภาพ

ดัชนีประสิทธิผล

เฟชัญ กิจระการ (2542, หน้า 1-6) ได้สรุปว่า ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึง ประสิทธิภาพทางการสอน และการวัดประเมินผลทางสื่อ นั้น ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมิน ความแตกต่างของคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนน การทดสอบก่อนเรียนและ คะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะไม่เป็นการเพียงพอ

บุญชม ศรีสะอาด (2553, หน้า 157 - 159) ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงการ เรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิม หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนจากสื่อ นวัตกรรมหรือแผนการ จัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ว่ามีประสิทธิผลเพียงใด

ดัชนีประสิทธิผลมีรูปแบบในการหาค่า ดังนี้ (เฟชัญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี, 2545, หน้า 31)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

หรือ

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ

<i>E.I.</i>	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียนทุกคน
P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียนทุกคน
<i>Total</i>	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Try Run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (อ้างถึงใน ดอกแก้ว สิงห์แผ่น, 2550, หน้า 42) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจว่า หากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีความค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1 / E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80%

2. การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน

โสภณ นุ่มทอง (2554) กล่าวว่า สื่อ/นวัตกรรมที่ครูทำกันส่วนมากเป็น หนังสือเรียน ชุดการสอน แบบฝึกทักษะ บทเรียนสำเร็จรูป เอกสารประกอบการเรียน เอกสารคำสอน เมื่อครูจัดทำสื่ออย่างใดอย่างหนึ่งที่เหมาะสมลักษณะวิชาของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ สิ่งสำคัญที่จำเป็นอย่างยิ่งคือ การหาคุณภาพและประสิทธิภาพของสื่อ/นวัตกรรมที่จัดทำขึ้น

ประสิทธิภาพของสื่อ หมายถึง อัตราส่วนระหว่างประสิทธิภาพของกระบวนการกับประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ประสิทธิภาพของกระบวนการ หมายถึง คะแนนรวมเฉลี่ยของกิจกรรมระหว่างเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หมายถึง คะแนนรวมเฉลี่ยของคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์เมื่อเรียนจบแล้ว โดยคิดเป็นร้อยละ

เกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อ อาจกำหนด 60/60 , 65/65 , 70/70 , 75/75 , 80/80 , 85/85 หรือ 90/90 นักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านเสนอแนะว่าควรจะเป็น 80/80 หมายความว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 80 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 80 ผู้เรียนเกิดการ

เรียนรู้ถาวรคงทน การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อ/นวัตกรรม ควรคำนึงถึงเหตุผลสองประการคือ (โสภณ นุ่มทอง, 2554, หน้า 36-37)

1. พื้นฐานหรือความพร้อมของผู้เรียน หากพื้นฐานความพร้อมไม่ดีพอ หากกำหนดเกณฑ์ 80/80 โอกาสจะได้ประสิทธิภาพของสื่อ/นวัตกรรม ที่จัดทำขึ้นตามเกณฑ์น้อยเต็มที่
2. ธรรมชาติของวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ ว่าในอดีตและปัจจุบัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่ว ๆ ไป เป็นอย่างไร เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยถึงร้อยละ 80 มีสักกี่โรงเรียนจากจำนวน โรงเรียนทั้งหมดสามหมื่นกว่าโรงเรียน หากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยถึงร้อยละ 70 ได้ระดับ 3 ตามเกณฑ์ตัดสินทั่วไป จากเหตุผลสองประการเห็นว่าการทำจริงสอนจริงเกณฑ์ประสิทธิภาพอาจจะรับได้ตั้งแต่ 65/65 , 70/70 75/75 หรือ 80/80 โดยคำนึงถึงพื้นฐานหรือความพร้อมของผู้เรียน และธรรมชาติของวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ

โสภณ นุ่มทอง (2535, หน้า 26-27) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อว่าเชื่อถือได้หรือไม่ อาจดำเนินการได้ 2 วิธี คือ

1. โดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน หากปรากฏว่าคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนแตกต่างกันจริงอย่างมีนัยสำคัญ ถือได้ว่าสื่อที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพสูง สามารถนำไปใช้ได้

2. ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หรือ 90/90 เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หรือ 90/90 นั้น เป็นเกณฑ์การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมินในกระบวนการเรียนการสอนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบสุดท้าย (Final) หลังจากเรียนจบบทหรือจบเรื่องแล้ว

80 ตัวแรก หรือ 90 ตัวแรก เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งห้องเรียน ทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบได้ระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หรือ 90 ตัวหลัง เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งห้องเรียน ทำแบบทดสอบท้ายบทหรือท้ายเรื่องได้ เป็นการประเมินหลังเรียนจบบทหรือจบเรื่องแล้ว

หลักการการประเมิน

การประเมินสื่อที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะมุ่งรับประกันคุณภาพใน 2 ประเด็น คือ

1. บ่งบอกคุณภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน
2. บ่งบอกศักยภาพของสื่อว่าจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้เป็นจำนวนเท่าใด

นิยามประสิทธิภาพ E_1 / E_2

E_1 หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่เกิดจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนจากชุดการสอนของผู้เรียน (ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้)

E_2 หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่เกิดจากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียน (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้) การคำนวณสามารถคำนวณได้จากสูตร (มนตรี แย้มกสิกร, 2551, หน้า 12)

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum x}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum F}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

วิธีการหาประสิทธิภาพสื่อที่เป็นที่ยอมรับและมีแนวคิดหลักการสนับสนุนอย่างชัดเจน มี 2 วิธี ตามที่กล่าวมาข้างต้น การเลือกใช้ควรจะต้องพิจารณาและตระหนักถึงแนวคิด หลักการ พื้นฐานของแต่ละวิธีการให้ชัดเจน เพราะเปรียบเสมือนเป็นข้อตกลงเบื้องต้น (Basic assumption) ของแต่ละวิธี

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล จำนวน 8 แผน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน มีการหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา

1. ตรวจสอบความถูกต้องของสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์คุณภาพโดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของคะแนน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 82 - 83)

- ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง แผนการสอนมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปจัดการเรียนรู้ได้

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้หลักเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 263)

- +1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าวัดได้ไม่ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2. นำผลการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เป็นแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

3. หลังจากทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (B-Index) โดยวิธีของ Brennan (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 292)

4. คัดเลือกแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีค่าอำนาจจำแนก (B-Index) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้แบบทดสอบแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 แล้วจึงหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้วยวิธีของ Lovett (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 285) โดยคัดเลือกให้ครอบคลุมเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์จุดประสงค์ และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ดอกแก้ว สิงห์แผ่น (2550) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา และ 3) เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ผลการวิจัยพบว่า (1) แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.97 / 75.16 (2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา มีค่าเท่ากับ 0.6650 และ (3) นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้นโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา มีความคงทนในการเรียนรู้

โดยสรุป แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้

ศิริพัฒน์ กันทะวงศ์ (2551) ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยใช้ชิปปาโมเดลเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปวง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน จำนวน 25 คน โดยครูผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองควบคู่ไปกับการวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล 2) เพื่อศึกษาผลของการใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ด้านผลการเรียนรู้ พฤติกรรมการแสดงออกในชั้นเรียน เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และเจตคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อคณิตศาสตร์แบบชิปปาโมเดล และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โดยรูปแบบชิปปาโมเดล ผลการวิจัยพบว่า (1) ได้แผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดลที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 80.92/76.27 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้อคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาโมเดล คิดเป็นร้อยละ 69.86 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 69.86 (2) นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพโดยรูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดล ในวิชาคณิตศาสตร์มีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้น มีพฤติกรรมการแสดงออกในชั้นเรียนที่พึงประสงค์และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อคณิตศาสตร์แบบชิปปาโมเดล และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยรูปแบบชิปปาโมเดลในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับ ดี ถึงดีมาก

มานิตย์ โสภากุล (2555) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบชิปปาโมเดล ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากอนแก่น เขต 4 จำนวน 13 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบชิปปา ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว 2) เพื่อศึกษากระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์

เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว และ 3) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบซิปปา ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ผลการวิจัยพบว่า (1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบซิปปาโมเดล ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน โดยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน (2) ผลการศึกษากระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบท้ายวงจรแบบอัตโนมัติ พบว่า ผลการทดสอบท้ายวงจรที่ 1 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.45 และจำนวนนักเรียนร้อยละ 53.85 มีคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป ผลการทดสอบท้ายวงจรที่ 2 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71.92 และจำนวนนักเรียนร้อยละ 84.62 มีคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป ผลการทดสอบท้ายวงจรที่ 3 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.77 และจำนวนนักเรียนร้อยละ 84.62 มีคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป และ (3) ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 77.12 และนักเรียนจำนวนร้อยละ 84.62 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป

รวรรณ ทิลาพันธ์ (2558) ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานสะเต็มศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสรรเพชรอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 41 จำนวน 22 คน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน รายวิชา ชีววิทยาเพิ่มเติม ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานสะเต็มศึกษา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานสะเต็มศึกษา ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานสะเต็มศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานสะเต็มศึกษา มีความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 33.77 คะแนน คะแนนด้านความคิดคล่อง มีคะแนนเฉลี่ย 13.77 คะแนน ด้านความคิดยืดหยุ่น มีคะแนนเฉลี่ย 10.77 คะแนน และด้านความคิดริเริ่ม มีคะแนนเฉลี่ย 9.33 คะแนน ตามลำดับ

นัสรินทร์ บือชา (2558) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยา ความสามารถในการแก้ปัญหาและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 39 คน โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา ที่มีขั้นตอนการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง การสืบพันธุ์ของพืชดอกและการเจริญเติบโต โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา 2) เพื่อศึกษาคะแนนพัฒนาการของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษามีคะแนนพัฒนาการ ร้อยละ 41.03 อยู่ในระดับต้น ร้อยละ 30.77 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.51 อยู่ในระดับสูง และร้อยละ 7.69 อยู่ในระดับสูงมาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยา ความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา อยู่ในระดับมาก

ดารารัตน์ ชัยพิลา (2558) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานตามแนวสะเต็มศึกษา ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง ปฏิกริยาเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดีวิทยาลัยเกษตรกรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 จำนวน 28 คน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบโครงงานตามแนวสะเต็มศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบโครงงานตามแนวสะเต็มศึกษา กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ระหว่างเรียนร้อยละ 88.35 ซึ่งอยู่ในระดับดี เนื่องจากนักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีกระบวนการทำงาน ที่เป็นระบบขั้นตอนด้วยการทำโครงงาน ได้ใช้ความรู้จากศาสตร์สาขาวิชาทั้ง 4 วิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาแยกแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ยังพบอีกว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นตามลำดับ และนักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนสามารถนำความรู้จากการเรียนการสอนแบบ
 โครงการตามแนวคิดสะเต็มศึกษา มาประยุกต์ใช้ได้ดี และยังสามารถเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่
 หลากหลายแตกต่างกันออกไป อีกทั้งยังได้ใช้ความรู้ของแต่ละคนได้อย่างเต็มความสามารถอีกด้วย

อาจณรงค์ มโนสุทธิฤทธิ์ และคณะ (2560) ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาคู
 มัชฌมศึกษาให้มีความสามารถด้านการออกแบบบทเรียนสะเต็มศึกษา โดยการศึกษาบทเรียนและ
 เครือข่ายสังคมออนไลน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนสะเต็ม
 ศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย และ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาศักยภาพ
 มัชฌมศึกษาด้านการออกแบบบทเรียนสะเต็มศึกษา โดยการศึกษาบทเรียนและเครือข่ายสังคม
 ออนไลน์ โดยการวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research ;
 CAR) และการศึกษาบทเรียน (Lesson Study) โดยอาศัยการติดต่อสื่อสารด้วยเครือข่ายสังคม
 ออนไลน์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้
 ข้อมูลพื้นฐานด้านนโยบายและแนวทางการปฏิบัติเพื่อการวิเคราะห์ความต้องการของรูปแบบ
 กลุ่มที่ 2) ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอนสะเต็มศึกษา กลุ่มที่ 3) ครูและนักเรียน
 ในการทดลองใช้รูปแบบเพื่อการปรับปรุงและแก้ไขรูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทางการ
 จัดการเรียนการสอนสะเต็มศึกษา ระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย พบว่า รูปแบบการจัดการ
 เรียนการสอนสะเต็มศึกษาที่ทำการจัดการสอนนั้นแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ และ 3 ลักษณะ คือ
 1.1) รูปแบบการสอนสะเต็มศึกษาที่เป็นทางการ คือ การกำหนดให้มีวิชาสะเต็มในหลักสูตรการ
 เรียน จัดให้มีการสอนสะเต็มเป็นรายวิชาบังคับที่คิดหน่วยกิต ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะใช้วิชาโครงการ
 เป็นรายวิชาสะเต็ม จำนวน 1 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง 1.2) รูปแบบสะเต็มศึกษาที่ไม่เป็น
 ทางการ สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้ 1.2.1) การบูรณาการสะเต็มศึกษาในรายวิชา คือ ผู้สอน
 บูรณาการเนื้อหาสะเต็มศึกษาเข้าไปในรายวิชา และเนื้อหาวิชาที่ตนเองสามารถประยุกต์กิจกรรม
 หรือวิธีการสอนด้วยตัวผู้สอนเองคนเดียว ไม่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนวิชาอื่น และ 1.2.2) การบูรณา
 การสะเต็มศึกษาข้ามสาขาวิชา ในลักษณะการจัดกิจกรรมวิชาการ หรือ ชุมนุมกิจกรรม คือ ใช้วิชา
 ชมรม หรือช่วงเวลาที่เป็นวิชาเลือกโดยจัดให้นักเรียนที่มีความสนใจในกิจกรรมสะเต็มศึกษา เข้ามา
 มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมร่วมกับครู 2) รูปแบบการพัฒนาคูมัชฌมศึกษาให้มีความสามารถใน
 การออกแบบบทเรียนสะเต็มศึกษา ประกอบไปด้วย 10 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
 2) ขั้นตอนศึกษาเรียนรู้ เข้าใจสะเต็มศึกษา 3) ขั้นตอนกำหนดลักษณะบทเรียนสะเต็มศึกษา 4) ขั้นตอนได้
 บทเรียนสะเต็มศึกษา 5) ขั้นตอนตรวจสอบบทเรียนสะเต็มศึกษา 6) ขั้นตอนทดลองใช้บทเรียน (ครั้งที่ 1)
 7) ขั้นตอนปรับปรุงบทเรียนสะเต็มศึกษา 8) ขั้นตอนทดลองใช้บทเรียน(ครั้งที่ 2) 9) ขั้นตอนปรับปรุงบทเรียนสะ
 เต็มศึกษา 10) ขั้นตอนได้บทเรียนสะเต็มศึกษาที่มีความสมบูรณ์ ผลการสำรวจความพึงพอใจของครู

ต่อรูปแบบการพัฒนาครูมัธยมศึกษาให้มีความสามารถในการออกแบบบทเรียนสะเต็มศึกษา ความพึงพอใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวม 0.39 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และ ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนต่อบทเรียนสะเต็มศึกษา ที่ครูออกแบบ ความพึงพอใจโดยรวมต่อการเรียนบทเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.18 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.40 อยู่ในเกณฑ์ดี

งานวิจัยต่างประเทศ

Scott (2012) ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้บูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่สมัครเข้าร่วมห้องเรียน STEM มีความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีกว่าเด็กนักเรียนระดับเดียวกันที่ไม่ได้เข้าร่วม และนักเรียนกลุ่มที่เข้าร่วมนี้ยังได้บอกอีกว่า หากพวกเขาได้รับโอกาสและการสนับสนุน ส่งเสริมให้สามารถเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาที่พบเจอในชีวิตจริง หรือให้รับผิดชอบทำโครงการขึ้นมา ลักขึ้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และสามารถไปประยุกต์ใช้ได้เพื่อขอใช้สำเร็จการศึกษา และมั่นใจว่าสามารถสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างแน่นอน จึงเป็นการบ่งบอกว่านักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิทยาศาสตร์หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับ STEM

Dowey (2013) ได้ศึกษาเจตคติ ความสนใจและการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อวิทยาศาสตร์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในหลักสูตร STEM พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตร STEM มีเจตคติและความสนใจต่อวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้น

Tseng, Chang, Lou & Chen (2013) ได้ศึกษาเจตคติต่อการบูรณาการวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (STEM) ในการเรียนรู้แบบโครงการ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติก่อนและหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้โครงการเป็นฐานที่บูรณาการ STEM กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ที่เริ่มทำงานใหม่ในสถาบันเทคโนโลยีในไต้หวัน จำนวน 5 แห่ง รวม 30 คน ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้วยโครงการเป็นฐาน มีเจตคติต่อวิศวกรรมเปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ จากการสัมภาษณ์เกือบทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของ STEM คือ ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ทางด้าน STEM จะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต สามารถนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้ สามารถสร้างโลกที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น สามารถแสดงให้เห็นถึงความหมายของการเรียนรู้และอยากที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น และส่งผลต่อเจตคติในการประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับ STEM ในภายภาคหน้าเพิ่มขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวทั้งในและต่างประเทศ ผลการวิจัยสอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล เป็นการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้โดยการปฏิบัติ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สามารถถ่ายโอนความรู้และนำความรู้ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้จากปัญหาในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีโอกาสพัฒนาความคิดอย่างเต็มที่ ได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนในระดับมาก ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะนำวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นลำดับขั้นตอน เน้นการพัฒนาศักยภาพตนเองและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน ถ่ายทอดความรู้เรื่องราวและประสบการณ์ มีการตัดสินใจ ร่วมกัน สามารถแก้ปัญหา สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน แผนละ 1 - 3 คาบ ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ลำดับ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ลำดับเลขคณิต
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ลำดับเรขาคณิต
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กิจกรรมดอกไม้ไต่สูง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อนุกรม
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อนุกรมเลขคณิต
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง อนุกรมเรขาคณิต
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง กิจกรรมปราชญ์ชาวบ้านกับลำดับและอนุกรม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบซิปปาโมเดล และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จำนวน 8 แผน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 เรื่อง ลำดับและอนุกรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.3 ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา

1.4 นำสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในเรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา จำนวน 8 แผน ซึ่งมีขั้นตอนในการสอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดและระบุปัญหา

เป็นการเตรียมบทเรียน ชื่อของบทเรียนอาจกำหนดมาจากสถานการณ์ หรือเรื่องราวที่น่าสนใจที่น่าสนใจ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ชื่อเนื้อหาที่เป็นวิชาการ ครูอาจเป็นคนกำหนดปัญหาขึ้น

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม ทำความเข้าใจกับข้อมูล แสวงหาความรู้ใหม่ รวบรวมข้อมูล และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ให้ผู้เรียนแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่มแล้วศึกษาเอกสารความรู้เพิ่มเติมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 ออกแบบวิธีการแก้ปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

เป็นการแก้ปัญหาร่วมกันภายในกลุ่ม อาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ ความรู้ความเข้าใจ และขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้นักเรียน แต่ละคนแบ่งปันความรู้ความเข้าใจให้ผู้อื่นรับรู้และให้กลุ่มช่วยกันตรวจสอบความรู้ความเข้าใจซึ่ง กันและกัน

ขั้นที่ 4 วางแผน ดำเนินการแก้ปัญหา สรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการ เรียนรู้

เป็นการแก้ปัญหาร่วมกัน และสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและ ความรู้ใหม่ และสิ่งที่เรียนให้ เป็นระบบระเบียบเพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน ตรวจสอบประเมินผล และปรับปรุงแก้ไข

เป็นการนำเสนอผลการปฏิบัติกิจกรรมของกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบ ความถูกต้อง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ความรู้

ให้นักเรียนฝึกแก้ปัญหาและประยุกต์ใช้ความรู้เพิ่มเติม จากการทำใบงานเป็น รายบุคคลเพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญมากขึ้น

ตารางที่ 2 โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	เนื้อหา	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เวลา (คาบ)
1	ลำดับ	เข้าใจความหมายของลำดับและหาพจน์ ทัวไปของลำดับจำกัดที่กำหนดให้	1
2	ลำดับเลขคณิต	เข้าใจความหมายของลำดับเลขคณิต หาพจน์ต่าง ๆ ที่ต้องการจากลำดับเลขคณิต ที่กำหนดพจน์ใดพจน์หนึ่งและกำหนดค่า ของผลต่างร่วมให้ เมื่อกำหนดพจน์สองพจน์ของลำดับเลข คณิตให้ สามารถหาพจน์อื่น ๆ ตามที่ ต้องการในลำดับที่กำหนดให้ได้	2
3	ลำดับเรขาคณิต	เข้าใจความหมายของลำดับเรขาคณิต หาพจน์ต่าง ๆ ที่ต้องการจากลำดับเรขาคณิต	2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เวลา (คาบ)
		ที่กำหนดพจน์ใดพจน์หนึ่งและกำหนดค่าของอัตราส่วนร่วมให้ เมื่อกำหนดพจน์สองพจน์ของลำดับเรขาคณิตให้ สามารถหาพจน์อื่น ๆ ตามที่ต้องการในลำดับที่กำหนดให้ได้	
4	กิจกรรมดอกไม้ใล่ยุ่ง	ใช้ความรู้เกี่ยวกับลำดับในการสร้างสรรค์งานศิลปะและออกแบบการแก้ปัญหา	3
5	อนุกรม	เข้าใจความหมายของอนุกรม หาพจน์ทั่วไปและหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรม	1
6	อนุกรมเลขคณิต	เข้าใจความหมายของอนุกรมเลขคณิต หาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตจากเงื่อนไขที่กำหนดให้ได้ สามารถนำความรู้เรื่องลำดับและอนุกรมไปประยุกต์ใช้ในรูปการแก้ปัญหาโจทย์	2
7	อนุกรมเรขาคณิต	เข้าใจความหมายของอนุกรมเรขาคณิต หาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเรขาคณิตจากเงื่อนไขที่กำหนดให้ได้ สามารถนำความรู้เรื่องลำดับและอนุกรมไปประยุกต์ใช้ในรูปการแก้ปัญหาโจทย์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้	2
8	กิจกรรมปราชญ์ชาวบ้านกับลำดับและอนุกรม	ใช้ความรู้เกี่ยวกับลำดับและอนุกรมในการสร้างสรรค์งานศิลปะและออกแบบการแก้ปัญหา	3

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของการใช้คำและเนื้อหา ตลอดจนข้อบกพร่องอื่น ๆ
เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 วิเคราะห์คุณภาพโดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของคะแนน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 82 - 83)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าองค์ประกอบ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำไปจัดการเรียนรู้ได้ จากการนำความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย ได้ผลดังนี้

- ความถูกต้องของสาระสำคัญมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

- ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

- สาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

- ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48

- สื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

- การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51

สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการ จัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งฉบับ เท่ากับ 4.50 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

3945298727

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ปีการศึกษา 2561 เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) และหลังเรียน (Post – test) เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน เป็นแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวนแบบทดสอบละ 30 ข้อ คำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อคัดเลือกรายชื่อจริงจำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์จุดประสงค์ และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2 ศึกษาเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมถึงแนวทางในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ โดยศึกษาหลักการวัดผลการศึกษาของสมนึก ภัททิยธนี (2546) การวัดและประเมินผลคณิตศาสตร์ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกระทรวงศึกษาธิการ (สสวท.) (2555, หน้า 30 - 61) และการวิจัยทางการศึกษาของไพศาล วรคำ (2559)

2.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ แล้วสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา และกำหนดจำนวนข้อของแบบทดสอบในแต่ละจุดประสงค์ของการเรียนรู้ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ (ดูตารางที่ 3)

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เป็นปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก โดยมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว จำนวน 30 ข้อ โดยครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ตารางที่ 3 จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับคัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน แบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก

จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา						รวมจำนวน ข้อสอบ	
	ลำดับ		ลำดับเลขคณิต		ลำดับเรขาคณิต			
	จำนวนข้อสอบ		จำนวนข้อสอบ		จำนวนข้อสอบ			
	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง
1.นักเรียนสามารถหาพจน์ทั่วไปของลำดับได้	3	2	-	-	-	-		
2.นักเรียนสามารถบอกได้ว่าลำดับที่กำหนดให้เป็นลำดับเลขคณิต	-	-	2	1	-	-		
3. นักเรียนสามารถหาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับ เลขคณิตได้	-	-	4	3	-	-		
4.นักเรียนสามารถบอกได้ว่าลำดับที่กำหนดให้เป็นลำดับเรขาคณิต	-	-	-	-	2	1		
5. นักเรียนสามารถหาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับเรขาคณิตได้	-	-	-	-	4	3		
จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา							
	อนุกรม		อนุกรมเลขคณิต		อนุกรมเรขาคณิต			
	จำนวนข้อสอบ		จำนวนข้อสอบ		จำนวนข้อสอบ			
	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง		
6. นักเรียนสามารถหาผลบวกของอนุกรมได้	3	2	-	-	-	-		
7.นักเรียนสามารถหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตได้	-	-	6	4	-	-		
8. นักเรียนสามารถหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเรขาคณิตได้	-	-	-	-	6	4		
รวมจำนวนข้อสอบทั้งหมด	6	-	12	-	12	-	30	
รวมจำนวนข้อสอบใช้จริง	-	4	-	8	-	8		20

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นข้อสอบคู่ขนานเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแบบทดสอบในประเด็นความครอบคลุมและความเป็นตัวแทนของเนื้อหา และสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงความเหมาะสมและความชัดเจนของคำถาม เพื่อผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้หลักเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 263)

- +1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าวัดได้ไม่ตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.7 นำผลการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทั้ง 2 ฉบับ ดังนั้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนนี้ อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปใช้ (try out)

2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขอนแก่นวิทยลัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2561 ที่เคยผ่านการเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม มาแล้ว เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.10 หลังจากทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (B-Index) โดยวิธีของ Brennan (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 292) คัดเลือกแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ ดังนั้น ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนหลังจากคัดเลือกแล้วมีค่าตั้งแต่ 0.43 – 0.86 และ 0.43 – 0.71 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2.11 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้คัดเลือกแล้วมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.36 – 0.71 และ 0.29 – 0.64 ตามลำดับ จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้วยวิธีของ Lovett (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 285) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบก่อนเรียนทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหลังเรียนทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

2.12 จัดพิมพ์เป็นฉบับจริง สำหรับใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา เรื่อง ลำดับและอนุกรม จำนวน 8 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 นอกเวลาเรียนปกติ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One Group Pre-test – Post-test Design ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลอง โดยมีลักษณะการทดลองดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test – Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ได้กลุ่มเป้าหมายแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 8 แผนการเรียนรู้อะไร ระยะเวลา 18 คาบ โดยรวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 นอกเวลาเรียนปกติ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 รวบรวมคะแนนสอบรายวิชาคณิตศาสตร์ ค 31102 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2561 แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนจากสูงไปหาต่ำ แล้วแบ่งกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม ซึ่งจัดโดยความสามารถของนักเรียน (เก่ง ปานกลาง อ่อน) โดยแต่ละกลุ่มจะมีเด็กเก่ง 1 คน เด็กปานกลาง 1 - 2 คน และเด็กอ่อน 1 คน

2.2 ปฐมนิเทศ แจ้งมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด แจ้งการวัดผลและประเมินผล บอกความหมายและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา แนะนำสื่อการเรียนรู้อันได้แก่ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ เล่ม 3 ของ สสวท. และใบกิจกรรมการเรียนรู้อันได้แก่ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ เล่ม 3 ของ สสวท. และใบกิจกรรมการเรียนรู้อันได้แก่ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ เล่ม 3 ของ สสวท. และใบกิจกรรมการเรียนรู้อันได้แก่ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ เล่ม 3 ของ สสวท.

2.3 ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน ใช้เวลา 50 นาที หลังจากนั้นตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้

2.4 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา เรื่อง ลำดับและอนุกรม กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 8 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ลำดับ	จำนวน 1 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ลำดับเลขคณิต	จำนวน 2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ลำดับเรขาคณิต	จำนวน 2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กิจกรรมดอกไม้ได้ยุง	จำนวน 3 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อนุกรม	จำนวน 1 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อนุกรมเลขคณิต	จำนวน 2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง อนุกรมเรขาคณิต	จำนวน 2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง กิจกรรมปราชญ์ชาวบ้าน กับลำดับและอนุกรม	จำนวน 3 คาบ

ตารางที่ 5 รายละเอียดสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน รหัสวิชา ค 32102 เรื่อง ลำดับและอนุกรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

แผนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	รายละเอียดสาระการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา	เวลา (คาบ)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ลำดับ	หาพจน์ทั่วไปของลำดับ	<p>วิทยาศาสตร์ (S) : วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นที่ 1 กำหนดปัญหาและระบุปัญหา เป็นการเตรียมบทเรียน เพื่อกำหนดปัญหาในชีวิตประจำวัน</p> <p>เทคโนโลยี (T) : ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>วิศวกรรมศาสตร์ (E) : ชั้นที่ 3 ออกแบบวิธีแก้ปัญหา</p> <p>คณิตศาสตร์ (M) : ชั้นที่ 2 ทำความเข้าใจและแก้ปัญหา ให้ความสำคัญกับความแม่นยำ ใช้ตัวเลขในการให้ความหมาย</p>	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ลำดับเลขคณิต	หาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับเลขคณิต	<p>วิทยาศาสตร์ (S) : วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นที่ 1 กำหนดปัญหาและระบุปัญหา</p> <p>ชั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม ทำความเข้าใจกับข้อมูล ชั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ความรู้</p> <p>เทคโนโลยี (T) : ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>วิศวกรรมศาสตร์ (E) : ชั้นที่ 3 ออกแบบวิธีการแก้ปัญหา ชั้นที่ 4 วางแผนดำเนินการแก้ปัญหา ชั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน และตรวจสอบประเมินผล</p> <p>คณิตศาสตร์ (M) : เนื้อหาเรื่องลำดับเลขคณิต</p>	2

แผนการจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการ เรียนรู้	รายละเอียดสาระการเรียนรู้รูปแบบชิปปา โมเดล และสะเต็มศึกษา	เวลา (คาบ)
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ลำดับเรขาคณิต	หาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับ เรขาคณิต	<p>วิทยาศาสตร์ (S) : วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหาและระบุปัญหา ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม ทำความเข้าใจกับ ข้อมูล ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ ความรู้</p> <p>เทคโนโลยี (T) : ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>วิศวกรรมศาสตร์ (E) : ขั้นที่ 3 ออกแบบ วิธีการแก้ปัญหา ขั้นที่ 4 วางแผน ดำเนินการแก้ปัญหา ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน และตรวจสอบประเมินผล</p> <p>คณิตศาสตร์ (M) : เนื้อหาเรื่องลำดับ เรขาคณิต</p>	2
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กิจกรรม ดอกไม้ไต่ยุง	ดอกไม้ไต่ยุง	<p>วิทยาศาสตร์ (S) : ทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ออกแบบวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลเรื่อง ลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิตมาช่วย ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ความรู้</p> <p>เทคโนโลยี (T) : ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การออกแบบและ ผลิตผลงาน</p> <p>วิศวกรรมศาสตร์ (E) : การออกแบบ เชิงวิศวกรรม ขั้นที่ 4 ทดสอบและประเมิน ผลงาน ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน ตรวจสอบ ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพของผลงาน</p> <p>คณิตศาสตร์ (M) : เนื้อหาเรื่องลำดับเลข คณิตและลำดับเรขาคณิต</p>	3

3945298727

แผนการจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการ เรียนรู้	รายละเอียดสาระการเรียนรู้รูปแบบชิปปา โมเดล และสะเต็มศึกษา	เวลา (คาบ)
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อนุกรม	หาพจน์ทั่วไปและ หาผลบวก n พจน์ แรกของอนุกรม	วิทยาศาสตร์ (s) : วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหาและระบุปัญหา เป็นการเตรียมบทเรียน เทคโนโลยี (T) : ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิศวกรรมศาสตร์ (E) : ขั้นที่ 2 ทำความ เข้าใจและแก้ปัญหา ให้ความสำคัญกับความ แม่นยำ ใช้ตัวเลขในการให้ความหมาย ขั้นที่ 3 ออกแบบวิธีแก้ปัญหา คณิตศาสตร์ (M) : เนื้อหาและ โจทย์เกี่ยวกับ อนุกรม	1
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อนุกรมเลขคณิต	หาผลบวก n พจน์ แรกของอนุกรม เลขคณิต และการ นำไปใช้	วิทยาศาสตร์ (s) : วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหาและระบุปัญหา ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม ทำความเข้าใจกับ ข้อมูล ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ ความรู้ เทคโนโลยี (T) : ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิศวกรรมศาสตร์ (E) : ขั้นที่ 3 ออกแบบ วิธีการแก้ปัญหา ขั้นที่ 4 วางแผน ดำเนินการแก้ปัญหา ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน และตรวจสอบประเมินผล คณิตศาสตร์ (M) : เนื้อหาเรื่องอนุกรมเลข คณิต	2
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 7 เรื่อง อนุกรมเรขาคณิต	หาผลบวก n พจน์ แรกของอนุกรม เรขาคณิต และ การนำไปใช้	วิทยาศาสตร์ (s) : วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหาและระบุปัญหา ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม ทำความเข้าใจกับ ข้อมูล	2

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

แผนการจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการ เรียนรู้	รายละเอียดสาระการเรียนรู้รูปแบบชิปปา โมเดล และสะเต็มศึกษา	เวลา (คาบ)
		<p>ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ความรู้ เทคโนโลยี (T) : ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>วิศวกรรมศาสตร์ (E) : ขั้นที่ 3 ออกแบบ วิธีการแก้ปัญหา ขั้นที่ 4 วางแผน ดำเนินการแก้ปัญหา ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน และตรวจสอบประเมินผล</p> <p>คณิตศาสตร์ (M) : เนื้อหาเรื่องอนุกรม เรขาคณิต</p>	
<p>แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 8 เรื่อง กิจกรรมปราชญ์ ชาวบ้านกับ ลำดับและ อนุกรม</p>	<p>สร้างสรรค์งาน ศิลปะ</p>	<p>วิทยาศาสตร์ (s) : ทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ออกแบบวิธีการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยใช้ข้อมูลเรื่องลำดับเลขคณิตและลำดับ เรขาคณิตมาช่วย ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและ ประยุกต์ใช้ความรู้</p> <p>เทคโนโลยี (T) : ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และใช้เทคโนโลยี ช่วยในการออกแบบและผลิตผลงาน</p> <p>วิศวกรรมศาสตร์ (E) : การออกแบบเชิง วิศวกรรม และผลิตผลงาน ขั้นที่ 4 ทดสอบ และประมาณผลงาน ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน ตรวจสอบ ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไข เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของผลงาน</p> <p>คณิตศาสตร์ (M) : เนื้อหาเรื่องลำดับและ อนุกรม ใช้คณิตศาสตร์ในการสร้างโมเดล ใช้ตัวเลขในการให้ความหมายหรือเหตุผล</p>	3

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

2.5 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้ทำการสอนครบ 8 แผนแล้ว ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม เป็นแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ รวมคะแนนเต็ม 20 คะแนน เวลา 50 นาที

2.6 ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล พร้อมทั้งเปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา กับเกณฑ์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 3) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยหาคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ดัชนีประสิทธิผล และประสิทธิภาพ แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบที่ใช้โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องคำนวณจากสูตร (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 263)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความยากง่าย (ไพศาล วรรค้ำ, 2559, หน้า 292)

$$P = \frac{f}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
	f	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

1.3 หาค่าอำนาจจำแนกจากผลสอบสองครั้ง (ก่อนเรียนและหลังเรียน) (ไพศาล วรรค้ำ, 2559, หน้า 301)

$$s = \frac{f_{\text{pos}}}{n_{\text{pos}}} - \frac{f_{\text{pre}}}{n_{\text{pre}}}$$

เมื่อ	s	แทน	ดัชนีความไว
	f_{pos}	แทน	จำนวนผู้สอบหลังเรียนที่ตอบถูกต้อง
	f_{pre}	แทน	จำนวนผู้สอบก่อนเรียนที่ตอบถูกต้อง
	n_{pos} กับ n_{pre}	แทน	จำนวนผู้สอบหลังเรียนและก่อนเรียนตามลำดับ

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้วยวิธีของ Lovett (ไพศาล วรรค้ำ, 2559, หน้า 285)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์
	x	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ตามแนวทางสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร (เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี, 2545, หน้า 31)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

หรือ	E.I.	=	$\frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$
เมื่อ	E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

2.2 หาค่าร้อยละ โดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ที่ต้องการ

2.3 หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สูตร E_1 / E_2
(มนตรี เข้มกลีกร, 2551, หน้า 12-13)

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum x}{N} \right]}{A} \times 100$$

- เมื่อ
- E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 - $\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อย
ทุกชุดรวมกัน
 - N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 - A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum F}{N} \right]}{B} \times 100$$

- เมื่อ
- E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 - $\sum F$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 - N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 - B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

3945298727

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวน 19 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
$E.I.$	แทน ดัชนีประสิทธิผล
P_1	แทน ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียนทุกคน
P_2	แทน ผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียนทุกคน
$Total$	แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม
E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 2 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 8 แผนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จำนวนนักเรียนทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ผ่านเกณฑ์	คะแนนของนักเรียน				การผ่านเกณฑ์ของนักเรียน	
			สูงสุด	ต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
19	20	10	20	8	14.58	72.89	17	89.47

จากตารางที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 19 คน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.6 ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนนสอบ (P)	$P_2 - P_1$	Total - P_1	E.I.
ก่อนเรียน	19	20	380	100	177	280	0.63
หลังเรียน	19	20	380	277			

จากตารางที่ 7 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ มีค่ามากกว่า 0.6

ตอนที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 8 แผนแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมคะแนนระหว่างเรียน ซึ่งได้จากการทำใบกิจกรรม แบบฝึกหัด หรือผลงาน และรวบรวมคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 โดย 70 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการประเมินการทำใบกิจกรรม แบบฝึกหัด หรือผลงาน ซึ่งต้อง ได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป 70 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้อ

ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และ
 สะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งต้องได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป ผลของการ
 จัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการ
 เรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คะแนน	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
ระหว่างเรียน	19	271	213.825	78.90
หลังเรียน	19	20	14.579	72.89

จากตารางที่ 8 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
 รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ
 78.90/72.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 3) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา จำนวน 8 แผน ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 89.47 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดลและสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.63 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.90/72.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพบว่ามีข้อค้นพบที่น่าสนใจ ซึ่งควรแก่การนำมาอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนนักเรียนร้อยละ 89.47 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา เป็นเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับวิชาคณิตศาสตร์ เนื่องจากเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง เน้นกระบวนการแก้ปัญหา อาศัยทักษะกระบวนการต่างๆ ในการสร้างความรู้ การจัดการเรียนรู้มีความเชื่อมโยงระหว่าง 4 สาขาวิชา กับชีวิตจริงและการทำงาน การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติของผู้เรียน โดยผู้เรียน จะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ การพัฒนาทักษะการคิด การตั้งคำถาม การแก้ปัญหาและการหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อค้นพบใหม่ ๆ พร้อมทั้งสามารถนำข้อค้นพบนั้นไปใช้หรือบูรณาการกับชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพในอนาคตได้อีกทั้งผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงเกิดการเรียนรู้ได้ดี เกิดการพัฒนาทุก ๆ ด้าน

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานิตย์ โสภากุล (2555) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบซิปปาโมเดล ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบซิปปาโมเดล ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน โดยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 77.12 และนักเรียนจำนวนร้อยละ 84.62 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.63 แสดงว่า กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โมเดลและสะเต็มศึกษา ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความก้าวหน้าทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย มีทั้งกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มในการอภิปราย มีการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

ผลงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดอกแก้ว สิงห์แผ่น (2550) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา โมเดล มีค่าเท่ากับ 0.6650 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพัฒน์ กันทะวงศ์ (2551) ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยใช้ ซิปปา โมเดล เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านปวง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน จำนวน 25 คน พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา โมเดล คิดเป็นร้อยละ 69.86

3. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.90/72.89 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โมเดล และสะเต็มศึกษา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 ที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะว่าใบกิจกรรม แบบฝึกหัด หรือผลงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ คือ ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหาสาระการเรียนรู้ โดยละเอียด ก่อนทำการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ใบกิจกรรม แบบฝึกหัด หรือผลงาน ตลอดจนผ่านการวิเคราะห์และตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และด้วยเหตุที่คะแนน E_1 สูงกว่า E_2 อาจเป็นเพราะว่าคะแนน E_1 เกิดจากการทำใบกิจกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนสามารถปรึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันได้ และการทำแบบฝึกหัดนักเรียนสามารถศึกษาใบความรู้ร่วมด้วยได้ จึงทำให้ได้คะแนนสูงกว่า E_2 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

ผลงานวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพัฒน์ กันทะวงศ์ (2551) ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยใช้ ชิปปาโมเดลเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปปาโมเดลที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 80.92/76.27 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดอกแก้ว สิงห์แผ่น (2550) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องทฤษฎีกราฟเบื้องต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.97 / 75.16 สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักการและขั้นตอนของชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษาให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน
2. ในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษานั้น ครูผู้สอนควรปรับขั้นตอนและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและบริบทของโรงเรียน เพื่อการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเสมอ ดึงความรู้เดิมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะรับรู้ข้อมูลและประสบการณ์ใหม่ ซึ่งผู้สอนควรใช้วิธีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย
4. การเสริมแรงทางบวกแก่นักเรียนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมาก เพราะการเสริมแรงแต่ครั้งเป็นการให้กำลังใจ สนับสนุน และส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจ กล้าคิด กล้าลงมือทำ และกล้าแสดงออก ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ หรือระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย
2. ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนการสอนที่ใช้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษากับรูปแบบอื่น ๆ
3. ควรมีการวิจัยในชั้นเรียนและบูรณาการเข้ากับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและบริบทของโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้นำความรู้ไปใช้

3945298727

บรรณานุกรม

- กมลนัทร ก่ออม่อม. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสะเต็มศึกษา สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร* 18(4), 334-348.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2559). *๕๕ พระบรมราโชวาทน้อมนำราษฎรร่วมเย็นเป็นสุขสานต์: กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ข). *ประมวลศัพท์ทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *ความรู้เบื้องต้นสะเต็ม*. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ลาดพร้าว.
- ดอกแก้ว สิงห์แผ่น. (2550). *ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีกราฟเบื้องต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model)*. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, การศึกษาค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดรรารัตน์ ชัยพิลา. (2558). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการตามแนวคิด STEM Education ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง ปฏิกริยาเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. (2553). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา เขมมณี. (2550 ก). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: แอคทีฟ พริ้นท์ จำกัด.
- ทิตนา เขมมณี. (2550 ข). *ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธานี จันทน์นาง. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นสูง และเจตคติต่อการเรียนเคมี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษากับแบบปกติ. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 9(ฉบับพิเศษ), 404.

- นักรินทร์ บือชา. (2558). *ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสะเต็มศึกษา (STEM Education) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยา ความสามารถในการแก้ปัญหาและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุริยาสาน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยสำหรับครู* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุริยาสาน.
- เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว. (2548). *การสอนแบบบูรณาการ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ศูนย์พัฒนาการศึกษา กรุงเทพฯ: หจก. ภาพพิมพ์.
- เผชิญ กิจระการ. (2542). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เผชิญ กิจระการ และสมนึก กัททิษณี. (2545). *ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)*. *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, ปีที่ 8, 30-36.
- แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. (2560). (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา). กรุงเทพฯ: พรึกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- พรทิพย์ ศิริภัทราชัย. (2556). *STEM Education กับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21*. *วารสารนักบริหาร*, 33(2), 49-55.
- พรพรรณ ไวทยางกูร. (2560). *STEM Showcase โชว์โครงการสะเต็มศึกษาดีเด่นระดับนานาชาติ*. *นิตยสาร สสวท.*, 45(205), 4.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- มนตรี จุฬาวัฒนทล. (2556). *สะเต็มศึกษาประเทศไทยและทูตสะเต็ม (STEM Education Thailand and STEM Ambassadors)*. *สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 42(185), 14-18.
- มนตรี เข้มกลสิกร. (2551). *เกณฑ์ประสิทธิภาพในงานวิจัยและและพัฒนาสื่อการสอน: ความแตกต่าง 90/90 Standard และ E1/E2*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 19(1), 1-16.
- มานิตย์ โสภากุล. (2555). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบซีปปา (CIPPA Model) ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหา เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- รวรรณ ฑิตานันท์. (2558). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานสะเต็มศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วศิณีส์ อิศรเสนา ณ อยุธยา. (2559). *เรื่องนำรู้เกี่ยวกับ STEM Education (สะเต็มศึกษา)*. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิริพัฒน์ กันทะวงศ์. (2551). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยใช้ชิปโมเดลเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภวัลย์ ตันวรรณรักษ์. (2558). *การจัดการเรียนรู้ STEM ในระดับปฐมวัย = Teaching STEM in Early Years*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชั่นส์.
- ศูนย์สะเต็มศึกษาแห่งชาติ. (2557). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสะเต็ม*. คู่มือหลักสูตรอบรมสะเต็มศึกษา. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). สืบค้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2560, เข้าถึงได้จาก <file:///C:/Users/Admin/Downloads/Documents/newIntro-to-STEM.pdf.pdf>
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกระทรวงศึกษาธิการ (สสวท.). (2555). *การวัดผลและประเมินผลคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สถาพร ไชยศรี. (2559). *รายงานผลการวิจัยเพื่อประกอบการสมัครเข้ารับการศึกษาคัดเลือกครูดีเด่น STEM Education ประเทศไทย (ครั้งที่ 3)*. ขอนแก่น: โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน.
- สมนึก ภัททิยชนิ. (2546). *การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กอสินธุ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.
- สิรินภา กิจเกื้อกูล. (2558). *สะเต็มศึกษา(STEM EDUCATION)*. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*, 17(1), 22-25.
- สุพรรณิ ชาญประเสริฐ. (2557). *สะเต็มศึกษากับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. *นิตยสาร สสวท.*, 42(186), 3-5.
- สุพรรณิ ชูทัยจิต. (2555). *ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- โสภณ นุ่มทอง. (2535). *การหาประสิทธิภาพของสื่อ*. *วารสารข้าราชการครู*, 12(2), 26-27.
- โสภณ นุ่มทอง. (2554). *การหาคุณภาพและประสิทธิภาพของสื่อ*. *วารสารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*, 31(1), 34-37.

- อชรา เอิบสุขศิริ. (2559). *จิตวิทยาสำหรับครู* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาจณรงค์ มโนสุทธิฤทธิ, ฉลองชัย ชิวสุทรสกุล, จิระศักดิ์ สุวรรณ, เรวัต ใจสุทธิ, สิริวัฒน์ พงศแพทย์พินิจ และวันดี โสภช่วยพัฒนากิจ. (2560). *รูปแบบการพัฒนาครูมัธยมศึกษาให้มีความสามารถด้านการออกแบบบทเรียน STEM Education โดยการศึกษาบทเรียนและเครือข่ายสังคมออนไลน์*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Dejarnette, N. K. (2012). America's children: providing early exposure to STEM (science, technology, engineering and math) initiatives. *Education*, 133(1), 77-84.
- Dowey, A. L. (2013). *Attitudes, Interest, and Perceived Self-efficacy toward Science of Middle School Minority Female Students: Considerations for their Low Achievement and Participation in STEM Disciplines*. Doctor of Education University of California, San Diego.
- Lilian, K. G. (2010). *STEM in the Early Years*. Retrieved December 25, 2017, Retrieved from <http://ecrp.uiuc.edu/beyond/seed/katz.html>
- Schoettler, S. D. (2015). STEM Education in the Foreign Language Classroom with Special Attention to the L2 German Classroom.
- Scott, C. (2012). An Investigation of Science, Technology, Engineering and Mathematics (STEM) Focused High School in the U.S. *STEM Education*, 13(5), 30-39.
- Stewart, D. J. (2012). *What does STEM look like in preschool and what is STEM anyway?*. Retrieved December 29, 2017, Retrieved from <https://teachpreschool.org/2012/06/06/stem/>
- Tseng, K.-H., Chang, C.-C., Lou, S.-J. & Chen, W.-P. (2013). Attitudes towards science, technology, engineering and mathematics (STEM) in a project-based learning (PjBL) environment. *International Journal of Technology and Design Education*, 23(1), 87-102.

ภาคผนวก

3945298727

BUU iThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.ดร.วสันต์ เตือนแจ้ง	ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โรงเรียนสาธิต
แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดนครปฐม
2. ดร.กนิษฐา เชาว์วัฒนกุล	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์และ
พัฒนศาสตร์ ภาควิชาครุศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
จังหวัดนครปฐม
3. นางเบญจวรรณ ธรรมแสง	ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จังหวัดขอนแก่น

ที่ ศธ ๖๒๑๔/ ๑๖๒๘

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๑๗/ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขออนุญาตรื้อถอนเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ด้วยนางสาวสุภาวณี ขาวเหนือ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๙๙๒๐๔๓๕ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา หลักสูตรการศึกษาไม่เต็มเวลา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดลและสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ๒ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ในกรณีนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ คณะวิทยาศาสตร์ จึงขออนุญาตรื้อถอนเครื่องมือวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พอลิต นันทนาวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

สำนักงานคณบดี งานบริการการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๓๘-๑๐๓๐๘๕

โทรสาร ๐๓๘-๗๔๕๕๘๖

ที่ ศธ ๖๒๑๔/ว ๑๖๒๗

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ เตือนแจ้ง

ด้วยนางสาวสุภาวณี ชาวเหนือ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๙๙๒๐๔๓๕ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา หลักสูตรการศึกษาไม่เต็มเวลา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดลและสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ๒ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ในการนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ คณะวิทยาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พอลจิต นันทนาวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

สำนักงานคณบดี งานบริการการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๓๘-๑๐๓๐๘๕

โทรสาร ๐๓๘-๗๕๕๘๔๖

ที่ ศธ ๖๒๑๔/ ๑๖๒๖๗

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์บุคลากรตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ด้วยนางสาวสุภาวณี ชาวเหนือ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๙๙๒๐๔๓๕ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา หลักสูตรการศึกษาไม่เต็มเวลา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดลและสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ๒ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ในกรณีนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ คณะวิทยาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ ดร.กนิษฐา เขาวัววัฒนกุล ตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พอลิต นันทนาวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

สำนักงานคณบดี งานบริการการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๓๘-๑๐๓๐๘๕

โทรสาร ๐๓๘-๗๕๕๘๕๖

3945298727

BTU - IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

ที่ ศธ ๖๒๑๔/ว ๖๖๒๗

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๖๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.กนิษฐา เขาวัดมนกุล

ด้วยนางสาวสุภาวณี ขาวเหนือ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๙๙๒๐๔๓๕ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา หลักสูตรการศึกษาไม่เต็มเวลา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดลและสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ๒ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ในการนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ คณะวิทยาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

TH

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พอลจิต นันทนาวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

สำนักงานคณบดี งานบริการการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๓๘-๑๐๓๐๘๕

โทรสาร ๐๓๘-๗๔๕๘๔๖

ที่ ศธ ๖๒๑๔/ ๑๖๓๐

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๐๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ๒

ด้วยนางสาวสุภาวณี ชาวเหนือ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๙๙๒๐๔๓๕ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา หลักสูตรการศึกษาไม่เต็มเวลา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาโมเดลและสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ๒ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ในกรณีนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ คณะวิทยาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ นางเบญจวรรณ ธรรมแสง ตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พอจิต นันทวานิตน์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

สำนักงานคณบดี งานบริการการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๓๘-๑๐๓๐๘๕

โทรสาร ๐๓๘-๗๔๕๕๘๖

ที่ ศธ ๖๒๑๔/ว ๖ ๒๖๖๖

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๖๖๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

เรียน นางเบญจวรรณ ธรรมแสง

ด้วยนางสาวสุภาวณี ชาวเหนือ รหัสประจำตัวนิสิต ๕๙๙๒๐๔๓๕ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา หลักสูตรการศึกษาไม่เต็มเวลา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดลและสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ๒ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภคพงศ์พันธุ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ในการนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ คณะวิทยาศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์ท่านตรวจสอบเครื่องมือวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พอจิต นันทนาวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

สำนักงานคณบดี งานบริการการศึกษา

โทรศัพท์ ๐๓๘-๑๐๓๐๘๕

โทรสาร ๐๓๘-๗๔๕๘๔๖

ภาคผนวก ข

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินคุณภาพ
และผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

3945298727

BTU eThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ค32102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ ลำดับและอนุกรม	เวลา 16 คาบ
เรื่อง กิจกรรมดอกไม้ใล่ยุง	เวลา 3 คาบ

1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ค 4.1 เข้าใจและวิเคราะห์แบบรูป (pattern) ความสัมพันธ์และฟังก์ชัน

ค 4.1 ม.4-6/4 เข้าใจความหมายของลำดับและหาพจน์ทั่วไปของลำดับจำกัดที่กำหนดให้ได้

ค 4.1 ม.4-6/5 เข้าใจความหมายของลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต หาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต และนำไปใช้

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์ และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ค 6.1 ม. 4-6/2 ใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ค 6.1 ม.4-6/3 ให้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ และสรุปผลได้อย่างเหมาะสม

ค 6.1 ม.4-6/4 เชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ในคณิตศาสตร์ และนำความรู้หลักการกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่น ๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ใช้ความรู้เรื่องลำดับสร้างสร้งงานศิลปะและออกแบบการแก้ปัญหา
2. นักเรียนสามารถอธิบายการสร้างดอกไม้ใล่ยุงได้
3. นักเรียนสามารถสืบค้นข้อมูลและนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการทำดอกไม้ใล่ยุงได้
4. มีความสามารถในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมาย การนำเสนอ การเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
5. มีความรับผิดชอบ ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีความรอบคอบ

3. สาระการเรียนรู้

1. เชื่อมโยงวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี เข้าด้วยกันจนเกิดเป็นดอกไม้ใล่ยุง
2. การสืบค้นข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

4. สาระสำคัญ

ดอกไม้ไต้ยุง เป็นการใช้ความรู้เรื่องลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิตออกแบบกลีบดอก และใช้น้ำหอมไต้ยุงที่สกัดมาจากตะไคร้หอม การเชื่อมต่อมอเตอร์ควบคุมการหมุนเพื่อกระตุ้น กลิ่นน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้หอม

5. กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้

ขั้นนำ

ขั้นที่ 1 กำหนดและระบุปัญหา

1. ผู้สอนสร้างสถานการณ์ว่า “ในช่วงฤดูฝน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จะมีน้ำขังอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ทำให้ยุงลายไปวางไข่ และด้วยตัวอาคารประกอบของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีน้ำขัง ตัวอาคารค่อนข้างต่ำ และอากาศถ่ายเทค่อนข้างลำบาก ซึ่งอาคารประกอบนี้มียุงลายเยอะมาก ในเวลาที่นักเรียนมาเรียนหนังสือที่อาคารประกอบนี้ มักจะถูกยุงลายกัดอยู่บ่อย ๆ ซึ่งเสี่ยงต่อการเป็นโรคไข้เลือดออกมาก ควรทำอย่างไรเพื่อป้องกันยุงลาย” โดยผู้สอนมีอุปกรณ์ให้ คือ กระดาษสา กับมอเตอร์

2. ผู้สอนวางเงื่อนไข “สร้างชิ้นงาน ดอกไม้จากกระดาษสา โดยให้ดอกไม้แต่ละชั้นมีขนาดของกลีบดอกหรือจำนวนกลีบดอกแต่ละชั้นเพิ่มขึ้นเป็นลำดับเลขคณิตหรือลำดับเรขาคณิต”

3. ใช้เวลาในการออกแบบและสร้างสรรค์ชิ้นงานภายในเวลา 2 ชั่วโมง และนำเสนอชิ้นงาน 30 นาที

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม/ทำความเข้าใจกับข้อมูล/แสวงหาความรู้ใหม่/รวบรวมข้อมูล/แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้เรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิด และหาวิธีการป้องกันยุงลาย โดยมีดอกไม้ประดิษฐ์เป็นส่วนประกอบหนึ่ง

2. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ตามความเหมาะสม

- สืบค้นข้อมูลวิธีการทำดอกไม้

- ศึกษาข้อมูลของวัสดุอุปกรณ์ และเตรียมอุปกรณ์การทำดอกไม้

3. ผู้สอนกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมในการทำกิจกรรมคือ ดอกไม้ประดิษฐ์ต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องลำดับ และผู้เรียนต้องอธิบายได้ว่าดอกไม้ที่ประดิษฐ์เกี่ยวข้องกับเรื่องลำดับเลขคณิตหรือลำดับเรขาคณิตอย่างไร

(ขนาดของกลีบดอกที่มีขนาดเพิ่มขึ้นเป็นลำดับเลขคณิตหรือลำดับเรขาคณิต หรือจำนวนชั้นของดอกไม้ที่มีจำนวนกลีบดอกเพิ่มขึ้นเป็นลำดับเลขคณิตหรือลำดับเรขาคณิต ฯลฯ)

ขั้นที่ 3 ออกแบบวิธีการแก้ปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

1. แต่ละกลุ่มออกแบบการประดิษฐ์ดอกไม้โดยใช้กระดาษสา และการเชื่อมต่อมอเตอร์ควบคุมการหมุนเพื่อกระตุ้นกลิ่นน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้หอม และร่างรูปแบบชิ้นงาน
2. ผู้เรียนทุกคนช่วยกันร่างแบบสอบถามความพึงพอใจแล้วเลือกข้อคำถามที่ดีที่สุดจำนวน 10 ข้อ เพื่อใช้สอบถามนักเรียนโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ที่มีต่อดอกไม้ไต้ยุงจำนวน 30 คน

ขั้นที่ 4 วางแผน ดำเนินการแก้ปัญหา สรุปจัดระเบียบความรู้ และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

1. สมาชิกเรียบเรียงขั้นตอน วิธีทำดอกไม้ไต้ยุง และลงมือปฏิบัติสร้างดอกไม้ไต้ยุง
2. แต่ละกลุ่มทำใบกิจกรรมที่ 5
3. จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจด้วยโปรแกรม google drive และเตรียมข้อมูลในการนำเสนอ ผ่านแอปพลิเคชัน Keynote

ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน ตรวจสอบประเมินผล และปรับปรุงแก้ไข

1. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นงาน แล้วนำชิ้นงานไปเสนอต่อนักเรียนโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จำนวน 30 คน เพื่อกรอกแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อดอกไม้ไต้ยุงผ่าน โปรแกรม google drive และเตรียมข้อมูลในการนำเสนอ
2. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลการจัดกิจกรรมทุกขั้นตอน ผ่านแอปพลิเคชัน Keynote ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์
3. สรุปคะแนนจากการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อดอกไม้ไต้ยุง กลุ่มใดมีคะแนนความพึงพอใจสูงสุดถือเป็นผู้ชนะ ครูมอบรางวัลให้กับกลุ่มที่ชนะ

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 6 พัฒนาทักษะและประยุกต์ใช้ความรู้

1. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ผู้เรียนและผู้สอนช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการลงมือทำกิจกรรมดอกไม้ไต้ยุง เช่น 1) ดอกไม้ไต้ยุง สามารถเชื่อมโยงวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี เข้าด้วยกันจนเกิดเป็นดอกไม้ไต้ยุง วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับ วิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง น้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้หอมไต้ยุง วิศวกรรมศาสตร์ เรื่อง ออกแบบ และสร้างสรรค์ชิ้นงาน และเทคโนโลยี เรื่อง การสืบค้นข้อมูล และการนำเสนอข้อมูลผ่านแอปพลิเคชัน และ 2) การวางกลีบดอกไม้ในรูปแบบลำดับทำให้เกิดเป็นดอกไม้ที่สวยงามได้ และจำนวนชั้นของการวางกลีบดอกไม้มีผลต่อขนาดของดอกไม้
2. ผู้เรียนนำดอกไม้ไต้ยุงมอบให้กับครูที่ดูแลประจำห้องเรียนอาคารประกอบ เพื่อวางไว้ในห้องเรียนสำหรับใช้ไต้ยุงให้กับนักเรียนที่มาเรียนที่อาคารประกอบ
3. ให้ผู้เรียนทุกคนทำแบบฝึกหัดที่ 6 ทบทวนความรู้ เรื่อง ลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต

6. สื่อการเรียนรู้

- 6.1 กระดาษสา
- 6.2 มอเตอร์ควบคุมการหมุน
- 6.3 น้ำมันหอมระเหยตะไคร้หอม
- 6.4 แอลกอฮอล์บริสุทธิ์ 95%
- 6.5 คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ipad (ใช้ในการสืบค้นข้อมูลและออกแบบการแก้ปัญหา)
- 6.6 ใบกิจกรรมที่ 5
- 6.7 แบบฝึกหัดที่ 6

7. แหล่งการเรียนรู้

- ห้องสมุดโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2
- ห้องสมุดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
- อินเทอร์เน็ต

8. การวัดผลและประเมินผล

8.1 ผู้วัดผล

- 8.1.1 ครูผู้สอนคณิตศาสตร์
- 8.1.2 ผู้เรียน

8.2 วิธีการวัดผลและประเมินผล

8.2.1 การประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม

8.2.2 ตรวจสอบกิจกรรมที่ 5

8.2.3 ตรวจสอบแบบฝึกหัดที่ 6

8.3 เครื่องมือวัดและประเมินผล

8.3.1 แบบบันทึกประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม

8.3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของชิ้นงาน “ดอกไม้ไต้ยุง”

8.3.3 ใบกิจกรรมที่ 5

8.3.4 แบบฝึกหัดที่ 6

8.4 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล – ระดับคุณภาพ หรือ ร้อยละ 70

ประเมินการทำใบกิจกรรม แบบฝึกหัด หรือผลงาน ซึ่งต้องได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินผลแบบวิเคราะห์ของการทำแบบฝึกหัด

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การประเมิน
1.ความครบถ้วน	3 (ดี) 2 (พอใช้) 1 (ต้องปรับปรุง)	-ทำแบบฝึกหัดได้อย่างครบถ้วน -ทำแบบฝึกหัดได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด -ทำแบบฝึกหัดได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด
2.ความถูกต้อง	3 (ดี) 2 (พอใช้) 1 (ต้องปรับปรุง)	-ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องมากกว่า 70% -ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง 50 – 70% -ทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องน้อยกว่า 50%
3.ความเหมาะสมของลำดับขั้นตอน	3 (ดี) 2 (พอใช้) 1 (ต้องปรับปรุง)	-แสดงลำดับขั้นตอนของการทำแบบฝึกหัดได้ชัดเจนเหมาะสม -สลับขั้นตอนของการทำแบบฝึกหัดหรือเรียงลำดับขั้นตอนไม่เหมาะสม -ไม่มีการแสดงลำดับขั้นตอนของการทำแบบฝึกหัด
4.การตรงต่อเวลา	3 (ดี) 2 (พอใช้) 1 (ต้องปรับปรุง)	-ทำแบบฝึกหัดเสร็จตรงตามกำหนดเวลา -ทำแบบฝึกหัดเสร็จตรงตามกำหนดเวลาเป็นบางครั้ง -ทำแบบฝึกหัดไม่เสร็จตามกำหนดเวลา

เกณฑ์การวัดผล

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การประเมิน
1. การสร้างดอกไม้ ไต้บูง	3 (ดี)	-นักเรียนสร้างผลงาน โดยใช้กระดาษสาและ มอเตอร์ได้ตรงตามเงื่อนไข ภายในเวลาที่ กำหนด และสามารถใช้งานได้
	2 (พอใช้)	-นักเรียนสร้างผลงาน โดยใช้กระดาษสาและ มอเตอร์ได้ตรงตามเงื่อนไขบางส่วน ภายใน เวลาที่กำหนด และสามารถใช้งานได้
	1 (ต้องปรับปรุง)	-นักเรียนไม่สามารถสร้างผลงาน โดยใช้กระดาษ สาและมอเตอร์ได้ตรงตามเงื่อนไข ภายในเวลา ที่กำหนด และไม่สามารถใช้งานได้
2. การตัดกระดาษสา ตามขนาดที่กำหนด โดยใช้ความรู้เรื่อง ลำดับเลขคณิตและ ลำดับเรขาคณิต	3 (ดี)	-ตัดกระดาษและประดิษฐ์ดอกไม้ได้ตรงตาม กำหนดทุกรูป
	2 (พอใช้)	-ตัดกระดาษและประดิษฐ์ดอกไม้ได้ตรงตาม กำหนดเพียง 3 – 4 แบบ
	1 (ต้องปรับปรุง)	-ตัดกระดาษและประดิษฐ์ดอกไม้ได้ตรงตาม กำหนดน้อยกว่า 3 แบบ
3. การตรงต่อเวลา	3 (ดี)	-สร้างผลงานได้สำเร็จตามเวลา โดยความ ร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
	2 (พอใช้)	-สร้างผลงานได้สำเร็จตามเวลา โดยความ ร่วมมือของสมาชิกบางคน
	1 (ต้องปรับปรุง)	-สร้างผลงานไม่สำเร็จตามเวลา สมาชิกในกลุ่ม ไม่ให้ความร่วมมือ

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

9. บันทึกหลังการสอน

บันทึกหลังการสอน

(บันทึกเฉพาะประเด็นที่มีข้อมูลสารสนเทศชัดเจน)

ประเด็นการบันทึก	จุดเด่น	จุดที่ควรปรับปรุง
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้		
2. การใช้สื่อการเรียนรู้		
3. การประเมินผลการเรียนรู้		
4. การบรรลุผลการเรียนรู้ของผู้เรียน		
บันทึกเพิ่มเติม		
.....		
.....		
.....		

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวสุภาวณี ชาวเหนือ)

ตำแหน่ง ครู

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

แบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม

รายชื่อสมาชิกในกลุ่มที่.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ผู้สอน ประเมินจากการสังเกตทักษะกระบวนการกลุ่มในระหว่างเรียน ขณะปฏิบัติ

กิจกรรม โดยให้ระดับคะแนนลงในตารางที่ตรงกับพฤติกรรมของผู้เรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ดีมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ดี

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

รายการ	ระดับคะแนนของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม							
	ประเมินโดยนักเรียน				ประเมินโดยครู			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4
1. มีการปรึกษาและวางแผนร่วมกันก่อนทำงาน								
2. มีการปฏิบัติงานตามขั้นตอน								
3. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น								
4. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น								
5. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย								
6. ความตั้งใจและกระตือรือร้น								
7. มีการร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน								
8. แสดงความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อกลุ่ม								

รายการ	ระดับคะแนนของสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่ม							
	ประเมินโดยนักเรียน				ประเมินโดยครู			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4
9. มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี								
10. ผลงานมีความถูกต้องและเสร็จ ทันเวลากำหนด								
รวมคะแนน								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
31 – 40	ดีมาก
21 – 30	ดี
11 – 20	ปานกลาง
1 – 10	ปรับปรุง

สรุปผลการทำแบบฝึกหัด

จากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา เรื่อง ลำดับและอนุกรม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลุ่ม	คะแนนที่ได้จากการ ทำแบบฝึกหัด
กลุ่มที่ 1 ชื่อกลุ่ม	
1. ชื่อ/รหัส(เก่ง)	
2. ชื่อ/รหัส(กลาง)	
3. ชื่อ/รหัส(อ่อน)	
รวมคะแนน	
เฉลี่ย	
กลุ่มที่ 2 ชื่อกลุ่ม	
1. ชื่อ/รหัส(เก่ง)	
2. ชื่อ/รหัส(กลาง)	
3. ชื่อ/รหัส(อ่อน)	
รวมคะแนน	
เฉลี่ย	
กลุ่มที่ 3 ชื่อกลุ่ม	
1. ชื่อ/รหัส(เก่ง)	
2. ชื่อ/รหัส(กลาง)	
3. ชื่อ/รหัส(อ่อน)	
รวมคะแนน	
เฉลี่ย	
กลุ่มที่ 4 ชื่อกลุ่ม	
1. ชื่อ/รหัส(เก่ง)	
2. ชื่อ/รหัส(กลาง)	
3. ชื่อ/รหัส(อ่อน)	
รวมคะแนน	
เฉลี่ย	

กลุ่ม	คะแนนที่ได้จากการ ทำแบบฝึกหัด
กลุ่มที่ 5 ชื่อกลุ่ม	
1. ชื่อ/รหัส(เก่ง)	
2. ชื่อ/รหัส(กลาง)	
3. ชื่อ/รหัส(อ่อน)	
รวมคะแนน	
เฉลี่ย	
กลุ่มที่ 6 ชื่อกลุ่ม	
1. ชื่อ/รหัส(เก่ง)	
2. ชื่อ/รหัส(กลาง)	
3. ชื่อ/รหัส(กลาง)	
4. ชื่อ/รหัส(อ่อน)	
รวมคะแนน	
เฉลี่ย	

3945298727

กลุ่มที่.....

ใบกิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง :

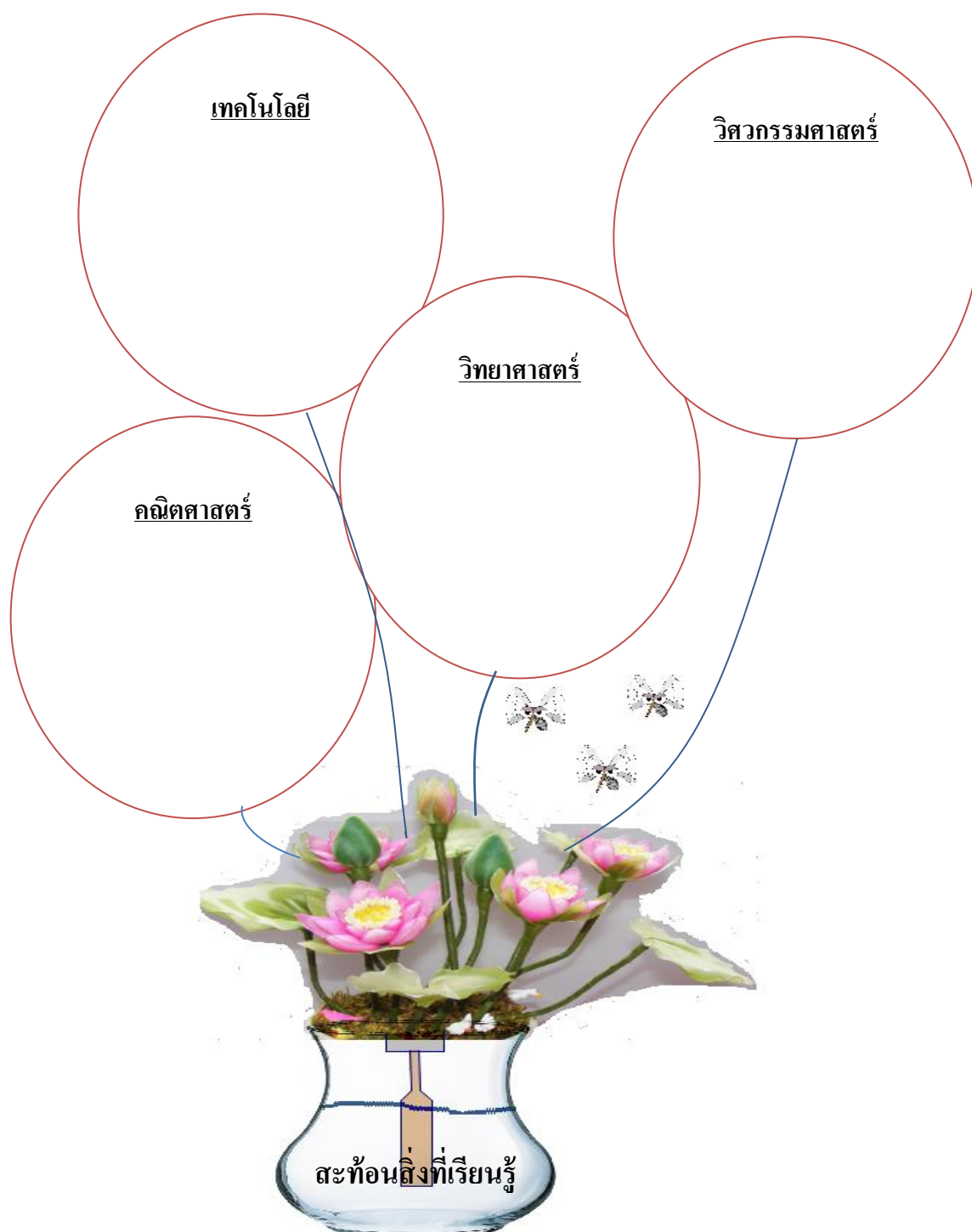
1. ให้นักเรียนสร้างชิ้นงาน ดอกไม้จากกระดาษสา โดยให้ดอกไม้แต่ละชั้นมีขนาดของกลีบดอกหรือจำนวนกลีบดอกแต่ละชั้นเพิ่มขึ้นเป็นลำดับเลขคณิตหรือลำดับเรขาคณิต
2. แต่ละกลุ่มออกแบบการประดิษฐ์ดอกไม้โดยใช้กระดาษสา และการเชื่อมต่อมอเตอร์ควบคุมการหมุนเพื่อกระตุ้นกลิ่นน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้หอม และร่างรูปแบบชิ้นงานภายในเวลา 2 ชั่วโมง และนำเสนอชิ้นงาน 30 นาที

3945298727

ใบกิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนสะท้อนความคิดอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี ในกิจกรรมดอกไม้ไต่ยุง ตามหัวข้อข้างล่าง และตอบคำถามที่กำหนดให้

3945298727

BUU iThesis 59920435 thesis / rev: 13052562 10:07:37 / seq: 142

1. หลังจากที่ได้นำเสนอการทำดอกไม้ไต้ยุง นักเรียนคิดว่าควรปรับปรุงหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. เรื่องลำดับเกี่ยวข้องกับดอกไม้ไต้ยุงอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ถ้านักเรียนจะทำดอกไม้ไต้ยุง ออกจำหน่าย นักเรียนคิดว่าจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

4. นักเรียนคิดว่าดอกไม้ไต้ยุง มีข้อดี ข้อเสียอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ผลการทำดอกไม้ไต้ยุงของกลุ่มของนักเรียนเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3945298727

แบบฝึกหัดที่ 6

คำชี้แจง จงเขียนแสดงวิธีทำอย่างละเอียด

1. เมื่อนำจำนวนจริงจำนวนหนึ่งไปบวกกับแต่ละจำนวนต่อไปนี้คือ 10 , 25 และ 55 แล้วผลบวกที่ได้จะเป็นพจน์ 3 พจน์เรียงกันเป็นลำดับเรขาคณิต จงหาจำนวนจริงที่นำไปบวก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ถ้าจัดดอกไม้ 1 ดอก โดยให้กลีบดอกไม้ถูกเรียงเป็นชั้น ๆ โดยให้ชั้นในสุดมีกลีบดอกไม้ 9 กลีบ ชั้นที่สองมีจำนวนกลีบดอกไม้ 11 กลีบ ชั้นที่สามมีจำนวนกลีบดอกไม้ 13 กลีบ ทำเช่นนี้ในชั้นต่อ ๆ ไป จนถึงชั้นนอกสุดมีกลีบดอกไม้ 49 กลีบ ดอกไม้ดอกนี้มีกลีบดอกไม้ทั้งหมด กี่ชั้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 6

คำชี้แจง จงเขียนแสดงวิธีทำอย่างละเอียด

1. เมื่อนำจำนวนจริงจำนวนหนึ่งไปบวกกับแต่ละจำนวนต่อไปนี้คือ 10, 25 และ 55 แล้วผลบวกที่ได้จะเป็นพจน์ 3 พจน์เรียงกันเป็นลำดับเรขาคณิต จงหาจำนวนจริงที่นำไปบวก

วิธีทำ ให้ a แทนจำนวนจริงที่นำไปบวกกับจำนวน 3 จำนวน จะได้ $10 + a, 25 + a, 55 + a$

กรณี 1 เนื่องจาก $a_n = ar^{n-1}$

กรณี 2 เนื่องจาก $a_2 = \pm \sqrt{a_1 \cdot a_3}$

$$55 + a = (10 + a) \left(\frac{25 + a}{10 + a} \right)^{3-1}$$

$$25 + a = \pm \sqrt{(10 + a)(55 + a)}$$

$$55 + a = \frac{(25 + a)^2}{(10 + a)}$$

$$(25 + a)^2 = (10 + a)(55 + a)$$

$$(55 + a)(10 + a) = (25 + a)^2$$

$$625 + 50a + a^2 = 550 + 65a + a^2$$

$$550 + 65a + a^2 = 625 + 50a + a^2$$

$$625 - 550 = 65a - 50a$$

$$65a - 50a = 625 - 550$$

$$75 = 15a$$

$$15a = 75$$

$$a = 5$$

$$a = 5$$

ดังนั้น จำนวนจริงที่นำไปบวกกับจำนวนทั้งสาม คือ 5

2. ถ้าจัดดอกไม้ 1 ดอก โดยให้กลีบดอกไม้ถูกเรียงเป็นชั้น ๆ โดยให้ชั้นในสุดมีกลีบดอกไม้ 9 กลีบ ชั้นที่สองมีจำนวนกลีบดอกไม้ 11 กลีบ ชั้นที่สามมีจำนวนกลีบดอกไม้ 13 กลีบ ทำเช่นนี้ในชั้นต่อ ๆ ไป จนถึงชั้นนอกสุดมีกลีบดอกไม้ 49 กลีบ ดอกไม้ดอกนี้มีกลีบดอกไม้ทั้งหมด กี่ชั้น

วิธีทำ จากโจทย์จะได้ 9, 11, 13, ..., 49 ซึ่งเป็นลำดับเลขคณิตที่มี

$$a_1 = 9, a_n = 49 \text{ และ } d = 2$$

เนื่องจาก $a_n = a_1 + (n-1)d$

$$49 = 9 + (n-1)(2)$$

$$40 = (n-1)(2)$$

$$20 = n-1$$

$$n = 21$$

ดังนั้น ดอกไม้ดอกนี้มีกลีบดอกไม้ทั้งหมด 21 ชั้น

3. ถ้าพจน์ที่ 1 พจน์ที่ 2 และพจน์ที่ 4 ของลำดับเลขคณิตลำดับหนึ่งซึ่งมีค่าไม่เท่ากัน เรียงกันเป็นลำดับเรขาคณิต และผลบวกของ 3 พจน์นี้เป็น 14 จงหาลำดับเรขาคณิตนี้

วิธีทำ กำหนดให้ 4 พจน์แรกของลำดับเลขคณิตอยู่ในรูป $a-d, a, a+d, a+2d$

จะได้ $a-d, a, a+2d$ เป็นลำดับเรขาคณิต และมีผลบวกเป็น 14

นั่นคือ $(a-d) + a + (a+2d) = 14$

$$3a + d = 14$$

$$d = 14 - 3a \quad \dots(1)$$

เนื่องจาก

$$a_2 = \pm \sqrt{a_1 \cdot a_3}$$

จะได้ว่า

$$a = \pm \sqrt{(a-d)(a+2d)}$$

$$a^2 = (a-d)(a+2d)$$

$$= a^2 + ad - 2d^2$$

$$2d^2 - ad = 0 \quad \dots(2)$$

แทน (1) ใน (2); $2(14-3a)^2 - a(14-3a) = 0$

$$2(14-3a)^2 - a(14-3a) = 0$$

$$2(196 - 84a + 9a^2) - 14a + 3a^2 = 0$$

$$392 - 168a + 18a^2 - 14a + 3a^2 = 0$$

$$21a^2 - 182a + 392 = 0$$

$$3a^2 - 26a + 56 = 0$$

$$(3a-14)(a-4) = 0$$

$$a = \frac{14}{3}, 4$$

แทน $a = \frac{14}{3}$ ใน (1) จะได้ $d = 0$

และแทน $a = 4$ ใน (1) จะได้ $d = 2$

เนื่องจากโจทย์กำหนดให้ ลำดับเลขคณิตนี้มีค่าไม่เท่ากัน จะได้ $a = 4$ และ $d = 2$

ดังนั้น ลำดับเรขาคณิตนี้ คือ 2, 4, 8

ตารางที่ 9 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
แก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่.....1.....

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	5	4	4.33	มาก
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	4	5	4	4.33	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4	4	5	4.33	มาก
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	4	4	4	4	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4	4	5	4.33	มาก
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	4	4	4	4	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4	4	4	4	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	5	5	4	4.67	มากที่สุด
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	5	5	4.67	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	4	5	5	4.67	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และกล้าแสดงออก	4	5	4	4.33	มาก
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	4	4	4	4	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ เรียนรู้	4	4	4	4	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้าสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	4	4	5	4.33	มาก
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	4	4	5	4.33	มาก
31. ประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	4	4	4	4	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน ได้	4	4	5	4.33	มาก
เฉลี่ย	4.48	4.24	4.45	4.39	มาก

ตารางที่ 10 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่.....2.....

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	5	4	4.67	มากที่สุด
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	4	5	4	4.67	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4	4	5	4.33	มาก
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	4	4	4	4	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	5	4	4	4.33	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	5	5	4	4.67	มากที่สุด
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	5	5	4.67	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	4	5	5	4.67	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และกล้าแสดงออก	4	5	4	4.33	มาก
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	4	4	4	4	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4	4	5	4.33	มาก
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้าสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	5	4	5	4.67	มากที่สุด
31. ประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	5	4	4	4.33	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน ได้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	4.24	4.45	4.45	มาก

ตารางที่ 11 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่.....3.....

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	4.67	มากที่สุด
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	5	5	4	4.67	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4	4	5	4.33	มาก
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	4	4	4	4	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4	4	5	4.33	มาก
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	5	4	4	4.33	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	5	5	4	4.67	มากที่สุด
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	5	5	4.67	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	5	5	5	5	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และกล้าแสดงออก	5	5	4	4.67	มากที่สุด
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	5	4	4	4.33	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้าสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	5	4	5	4.67	มากที่สุด
31. ประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	5	4	4	4.33	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน ได้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.84	4.24	4.45	4.52	มากที่สุด

ตารางที่ 12 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 4

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	4.67	มากที่สุด
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	5	5	4	4.67	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	5	4	4	4.33	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	5	5	4	4.33	มาก
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	5	5	5	5	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	5	5	5	5	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และกล้าแสดงออก	5	5	4	4.67	มากที่สุด
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	5	4	4	4.33	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้าสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	5	4	5	4.67	มากที่สุด
31. ประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	5	4	4	4.33	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน ได้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
เฉลี่ย	5	4.24	4.45	4.57	มากที่สุด

ตารางที่ 13 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่.....5.....

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	5	4	4.33	มาก
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	4	5	4	4.33	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4	4	5	4.33	มาก
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4	4	4	4	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	4	5	4	4.33	มาก
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	5	5	4.67	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	5	5	5	5	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และกล้าแสดงออก	4	5	4	4.33	มาก
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	4	4	4	4	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ เรียนรู้	4	4	4	4	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้าสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	4	4	5	4.33	มาก
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	5	4	5	4.67	มากที่สุด
31. ประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	5	4	4	4.33	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน ได้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	4.24	4.45	4.46	มาก

ตารางที่ 14 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่.....6.....

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	5	4	4.33	มาก
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	5	5	4	4.67	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	4	4	4	4	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4	4	5	4.33	มาก
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4	4	4	4	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	5	5	4	4.67	มากที่สุด
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	5	5	5	5	มากที่สุด

3945298727

BUU-1Thesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	5	5	5	5	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และกล้าแสดงออก	4	5	4	4.33	มาก
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	5	4	4	4.33	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้าสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	5	4	5	4.67	มากที่สุด
31. ประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	5	4	4	4.33	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน ได้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.81	4.24	4.45	4.51	มากที่สุด

ตารางที่ 15 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 7

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	4.67	มากที่สุด
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	5	5	4	4.67	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4	4	5	4.33	มาก
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	5	4	4	4.33	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	5	5	4	4.67	มากที่สุด
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	5	5	5	5	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	5	5	5	5	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และกล้าแสดงออก	5	5	4	4.67	มากที่สุด
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	5	4	4	4.33	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้าสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	4	4	5	4.33	มาก
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	4	4	5	4.33	มาก
31. ประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	4	4	4	4	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน ได้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
เฉลี่ย	5	4.24	4.45	4.53	มากที่สุด

ตารางที่ 16 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่.....8.....

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	4	4.67	มากที่สุด
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	5	5	4	4.67	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	4	4	4	4	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4.33	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	5	4	4	4.33	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	5	5	4	4.67	มากที่สุด
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	5	5	5	5	มากที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	5	5	5	5	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และกล้าแสดงออก	5	5	4	4.67	มากที่สุด
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	5	4	4	4.33	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	4.67	มากที่สุด
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้าสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	5	4	5	4.67	มากที่สุด
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	5	4	5	4.67	มากที่สุด
31. ประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	5	4	4	4.33	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน ได้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.97	4.24	4.45	4.57	มากที่สุด

ตารางที่ 17 สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 แผนที่ 1-8

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้					
1. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.5	5	4	4.50	มาก
3. เน้นกระบวนการเรียนรู้	4.63	5	4	4.54	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.75	4	5	4.58	มากที่สุด
5. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
สาระสำคัญ					
6. สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.88	4	5	4.63	มากที่สุด
สาระการเรียนรู้					
7. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.88	4	4	4.29	มาก
8. สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	4.38	4	4	4.13	มาก
9. สาระการเรียนรู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.75	4	4	4.25	มาก
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
10. เป็นไปตามขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่กำหนด	5	4	5	4.67	มากที่สุด
11. พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.75	4	4	4.25	มาก
12. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
13. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.38	4	5	4.46	มาก
14. สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	4.88	4	4	4.29	มาก
15. เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.63	4	4	4.21	มาก
16. เน้นการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการชี้นำโดยครู	4.88	5	4	4.63	มากที่สุด

3945298727

BUU-1Thesis 59920435 thesis / rev: 13052562 10:07:37 / seq: 142

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย			ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ระดับ ความ เหมาะสม
	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
17. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4.50	5	5	4.83	มากที่สุด
18. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	4.75	5	5	4.92	มากที่สุด
19. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและกล้าแสดงออก	4.5	5	4	4.50	มาก
20. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ	4.63	4	4	4.21	มาก
21. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	4	4.67	มากที่สุด
22. กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน	5	4	4	4.33	มาก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้					
23. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	4.75	4	4	4.25	มาก
24. ครบถ้วนตามขั้นตอนการจัดกิจกรรม	5	4	5	4.67	มากที่สุด
25. ปรากฏชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้	5	4	4	4.33	มาก
26. มีความหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4.88	4	5	4.63	มากที่สุด
27. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน	4.88	4	5	4.63	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล					
28. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	มากที่สุด
29. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	4.75	4	5	4.58	มากที่สุด
30. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	4.75	4	5	4.58	มากที่สุด
31. ประเมินพฤติกรรมและการแสดงออกของนักเรียนตามสภาพจริง	54.75	4	4	4.25	มาก
32. การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลชัดเจน	5	4	4	4.33	มาก
33. สามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้	4.88	4	5	4.63	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	4.24	4.46	4.50	มาก

ตารางที่ 18 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
แก่นนครวิทยาลัย 2

แผนการจัดการเรียนรู้	ความเหมาะสม		
	\bar{x}	<i>SD</i>	ระดับ
1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ลำดับ	4.39	0.12	มาก
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ลำดับเลขคณิต	4.45	0.30	มาก
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ลำดับเรขาคณิต	4.52	0.25	มากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กิจกรรมดอกไม้ไผ่ไผ่	4.57	0.32	มากที่สุด
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อนุกรม	4.46	0.19	มาก
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อนุกรมเลขคณิต	4.51	0.24	มากที่สุด
7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง อนุกรมเรขาคณิต	4.53	0.27	มากที่สุด
8. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง กิจกรรมปราชญ์ชาวบ้านกับลำดับและอนุกรม	4.56	0.31	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.50	0.25	มาก

จากการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ทั้ง 8 แผน พบว่า มีค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เฉลี่ย 4.50 อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.25

ภาคผนวก ค

- แบบประเมินแบบความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์
- ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3945298727

แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน

- เขียน ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
เขียน ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
เขียน ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่ โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
1.นักเรียนสามารถหาพจน์ทั่วไปของลำดับได้	<p>1. เขียนลำดับ $a_n = 4n + 2$ ในรูปแจงพจน์ได้ดังข้อใดต่อไปนี้</p> <p>① 6, 10, 14, 18, ...</p> <p>2. 6, 8, 10, 12, ...</p> <p>3. 6, 9, 12, 15, ...</p> <p>4. 6, 7, 8, 9, ...</p> <p>2. รูปแบบทั่วไปของ $1, \frac{2}{4}, \frac{3}{16}, \frac{4}{64}, \frac{5}{246}, \dots$ ตรงกับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. $\frac{n}{4^n}$ 2. $\frac{1}{4^n}$</p> <p>③ $\frac{n}{4^{n-1}}$ 4. $\frac{1}{4^{n-1}}$</p> <p>3. พจน์ที่ 19 ของลำดับ $-6, \frac{-27}{4}, \frac{-15}{2}, \frac{-33}{4}, \dots$ ตรงกับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>① $\frac{-39}{2}$ 2. $\frac{-57}{4}$</p> <p>3. -27 4. $\frac{-77}{4}$</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
2.นักเรียนสามารถบอกได้ว่าลำดับที่กำหนดให้ เป็นลำดับเลขคณิต	<p>4. ลำดับในข้อใดต่อไปนี้เป็นลำดับเลขคณิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 48, 2, 12, 6, 3 2. 18, 15, 11, 7, 3 3. 16, 8, 4, 2, 1 ④ 12, 10, 8, 6, 4 <p>5. ลำดับในข้อใดต่อไปนี้เป็นลำดับเลขคณิตที่มีผลต่างร่วมเท่ากับ 4</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 1, 4, 7, 10, 13, ... 2. 4, 8, 16, 32, 64, ... ③ 5, 9, 13, 17, 21, ... 4. 10, 14, 20, 24, 30, ... 			
3.นักเรียนสามารถหาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับเลขคณิตได้	<p>6. ลำดับเลขคณิตชุดหนึ่ง คือ 7, 12, 17, 22, ..., 382 จงหาลำดับนี้มีกี่พจน์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 75 ② 76 3. 77 4. 78 <p>7. กำหนด a, b และ c เป็นสมาชิกของจำนวนจริง ถ้า 3, a, b, c, 19 เรียงกันเป็นลำดับเลขคณิตแล้ว ค่าของ $ab - c$ เท่ากับข้อใดต่อไปนี</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 33 2. 49 ③ 62 4. 77 <p>8. ลำดับเลขคณิตลำดับหนึ่งมีพจน์ที่ 5 เป็น 17 และมีพจน์ที่ 10 เป็น 32 แล้วพจน์ที่ 31 มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 90 ② 95 3. 98 4. 101 			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>9. ลำดับเลขคณิต 20 , 17 , 14 , ... , -85 มีทั้งหมดกี่พจน์</p> <p>1. 34 2. 35</p> <p>3. 36 4. 37</p>			
4. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าลำดับที่กำหนดให้เป็นลำดับเรขาคณิต	<p>10. ลำดับในข้อใดต่อไปนี้เป็นลำดับเรขาคณิต</p> <p>1. 1, -2, 4, 8, -16</p> <p>2. 2, 4, 6, 8, 10</p> <p>3. 3, 4, 6, 9, 13, 18</p> <p>4. -4, 7, -10, 13, -16</p> <p>11. กำหนด $a_1 = 6$ และ $r = 6$ ข้อใดคือลำดับเรขาคณิตนี้</p> <p>1. 6, 12, 18, 24, ...</p> <p>2. 6, 36, 216, 1296, ...</p> <p>3. 6, 12, 24, 48, ...</p> <p>4. 6, 36, 72, 144, ...</p>			
5. นักเรียนสามารถหาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับเรขาคณิตได้	<p>12. กำหนดลำดับเรขาคณิต 2 , 6 , 18 , 54 , ... ข้อใดต่อไปนี้เป็นพจน์ที่เท่าใดของลำดับเรขาคณิต</p> <p>1. $a_6 = 485$ 2. $a_7 = 1459$</p> <p>3. $a_8 = 4374$ 4. $a_9 = 13123$</p> <p>13. 162 เป็นพจน์ที่เท่าใดของลำดับเรขาคณิต 2, -6, 18, -54, ...</p> <p>1. 20 2. 15</p> <p>3. 10 4. 5</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
7. นักเรียนสามารถหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตได้	<p>19. ผลบวก 10 พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตที่มี $a_1 = 5$ และ $a_{10} = 32$ ตรงกับข้อใด</p> <p>1. 180 2. 185 3. 190 4. 195</p> <p>20. ถ้าอนุกรมเลขคณิต $8 + 15 + 22 + 29 + 36 + \dots$ มีผลบวกเท่ากับ 473 แล้ว อนุกรมนี้มีทั้งหมดกี่พจน์</p> <p>1. 9 2. 10 3. 11 4. 12</p> <p>21. ผลบวกของจำนวนนับตั้งแต่ 50 ถึง 150 ที่ 3หารลงตัว แต่ 5 หารไม่ลงตัว เท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 1317 2. 1875 3. 2100 4. 2682</p> <p>22. ในอนุกรมเลขคณิตอนุกรมหนึ่งมี $a_2 = 10$ และ $S_5 = 55$ ผลบวก 20 พจน์แรกของอนุกรมนี้มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 370 2. 340 3. 310 4. 330</p> <p>23. ชายคนหนึ่งต้องเดินทางทั้งสิ้น 162 กิโลเมตร วันแรกเขาเดินทางได้ 30 กิโลเมตร วันที่สองเขาเดินทางได้ 27 กิโลเมตร วันที่สามเขาเดินทางได้ 24 กิโลเมตร เป็นเช่นนี้เรื่อยๆ ไป นานกี่วัน เขาจึงจะเดินทางถึงปลายทาง</p> <p>1. 9 วัน 2. 12 วัน 3. 15 วัน 4. 17 วัน</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>24. ไม้ก่องหนึ่งวางซ้อนกันในแนวระดับเป็นชั้น ๆ แต่ละชั้นมีจำนวนไม้มากกว่าชั้นถัดไปอยู่ 3 ท่อน ถ้าชั้นบนสุดมีไม้ 70 ท่อน ชั้นติดพื้นดินมี 223 ท่อน แล้วไม้ก่องนี้มีทั้งหมดกี่ท่อน</p> <p> ☒ 1. 7,618 ท่อน 2. 7,325 ท่อน ☐ 3. 7,032 ท่อน 4. 6,739 ท่อน </p>			
<p>8. นักเรียนสามารถหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเรขาคณิตได้</p>	<p>25. ผลบวก 10 พจน์แรกของอนุกรมเรขาคณิต $6 + 12 + 24 + 48 + \dots$ มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p> ☐ 1. 6,150 ☒ 2. 6,138 ☐ 3. -6,150 4. -6,138 </p> <p>26. ถ้าอนุกรมเรขาคณิต $23 - 69 + 207 + \dots$ มีผลบวกเท่ากับ 1403 แล้ว อนุกรมนี้มีทั้งหมดกี่พจน์</p> <p> ☒ 1. 5 2. 6 ☐ 3. 7 4. 8 </p> <p>27. ให้ 2, a, b, 128 เป็นสี่พจน์แรกของลำดับเรขาคณิต ค่าของ $2(a + b)$ เท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p> ☐ 1. 140 2. 120 ☐ 3. 100 ☒ 4. 80 </p> <p>28. อนุกรมเรขาคณิตที่มี $r = -\frac{1}{2}$, $a_n = -20$ และ $S_n = 420$ จะมี a_1 ตรงกับข้อใดต่อไปนี้</p> <p> ☐ 1. 620 2. 630 ☒ 3. 640 4. 650 </p>			

จุดประสงค์การ เรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>29. อนุกรมเรขาคณิตอนุกรมหนึ่งมี $a_1 = 3$, $a_n = 96$ และ $S_n = 189$ แล้ว r และ n มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี</p> <p>1. $r=2$, $n=5$</p> <p>2. $r=2$, $n=6$</p> <p>3. $r=3$, $n=5$</p> <p>4. $r=3$, $n=6$</p> <p>30. แม่เก็บเงินซื้อจักรยาน เดือนแรกเก็บเงินได้ 50 บาท เดือนที่ 2 เก็บได้ 100 บาท เดือนที่ 3 เก็บเงินได้ 200 บาท เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ผ่านไป 6 เดือน แม่จะเก็บเงินได้ทั้งหมดเท่าใด</p> <p>1. 1,600 บาท 2. 2,750 บาท</p> <p>3. 3,150 บาท 4. 3,250 บาท</p>			

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

**แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน

- เขียน ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 เขียน ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
 เขียน ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
1.นักเรียนสามารถหาพจน์ทั่วไปของลำดับได้	1. เขียนลำดับ $a_n = 2n + 4$ ในรูปแจกพจน์ได้ดังข้อใดต่อไปนี้ 1. 8, 10, 12, 14, ... ② 6, 8, 10, 12, ... 3. 4, 6, 8, 10, ... 4. 2, 4, 6, 8, ... 2. รูปแบบทั่วไปของ $1, \frac{2}{5}, \frac{3}{25}, \frac{4}{125}, \dots$ ตรงกับข้อใดต่อไปนี้ 1. $\frac{n}{5^n}$ 2. $\frac{1}{5^n}$ ③ $\frac{n}{5^{n-1}}$ 4. $\frac{1}{5^{n-1}}$ 3. พจน์ที่ 19 ของลำดับ $-8, \frac{-35}{4}, \frac{-19}{2}, \frac{-41}{4}, \dots$ ตรงกับข้อใดต่อไปนี้ 1. $\frac{-95}{4}$ ② $\frac{-43}{2}$ 3. -23 4. $\frac{-77}{4}$			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
2.นักเรียนสามารถบอกได้ว่าลำดับที่กำหนดให้ เป็นลำดับเลขคณิต	<p>4. ลำดับในข้อใดต่อไปนี้เป็นลำดับเลขคณิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 1, 2, 4, 8, 16 2. 3, 6, 12, 24, 48 3. 3, 7, 11, 15, 18 ④ 4, 6, 8, 10, 12 <p>5. ลำดับในข้อใดต่อไปนี้เป็นลำดับเลขคณิตที่มีผลต่างร่วมเท่ากับ -3</p> <ol style="list-style-type: none"> ① 7, 4, 1, -2, -5,... 2. 9, 5, 1, -3, -7,... 3. 14, 10, 6, 2, -2,... 4. 16, 8, 4, 2, 1,... 			
3.นักเรียนสามารถหาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับเลขคณิตได้	<p>6. ลำดับเลขคณิตชุดหนึ่ง คือ 5, 12, 19, 26, ..., 670 จงหาว่าลำดับนี้มีกี่พจน์</p> <ol style="list-style-type: none"> ① 96 2. 97 3. 98 4. 99 <p>7.กำหนด a, b และ c เป็นสมาชิกของจำนวนจริง ถ้า 2, a, b, c, 14 เรียงกันเป็นลำดับเลขคณิต แล้ว ค่าของ $2a + b - c$ เท่ากับข้อใดต่อไปนี</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. -1 ② 7 3. 9 4. 18 <p>8. ลำดับเลขคณิตลำดับหนึ่งมีพจน์ที่ 11 เป็น -9 และมีพจน์ที่ 16 เป็น -34 แล้วพจน์ที่ 30 มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 104 2. 196 ③ -104 4. -196 			

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / rev: 13052562 10:07:37 / seq: 142

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>9. ลำดับเลขคณิต $-53, -46, -39, \dots$ มีพจน์ที่มีค่าน้อยกว่า 200 อยู่กี่พจน์</p> <p>1. 34 2. 35</p> <p>3. 36 4. 37</p>			
4. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าลำดับที่กำหนดให้เป็นลำดับเรขาคณิต	<p>10. ลำดับในข้อใดต่อไปนี้เป็นลำดับเรขาคณิต</p> <p>1. 1, 2, 4, 7, 11, 16</p> <p>2. 2, 3, 2, 4, 2, 5</p> <p>3. 1, 2, 4, 8, 16, 32</p> <p>4. 3, 7, 11, 15, 19</p> <p>11. กำหนด $a_1 = \frac{1}{5}$ และ $r = 5$ ข้อใดคือลำดับเรขาคณิตนี้</p> <p>1. $\frac{1}{5}, 1, 6, 11, 16, \dots$</p> <p>2. $\frac{1}{5}, 1, 5, 25, 125, \dots$</p> <p>3. $\frac{1}{5}, \frac{6}{5}, \frac{11}{5}, \frac{16}{5}, \dots$</p> <p>4. $\frac{1}{5}, \frac{5}{25}, \frac{25}{125}, \frac{125}{625}, \dots$</p>			
5. นักเรียนสามารถหาพจน์ต่าง ๆ ของลำดับเรขาคณิตได้	<p>12. กำหนดลำดับเรขาคณิต $128, 64, 32, 16, \dots$ ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อที่ถูกต้อง</p> <p>1. $a_6 = 2$ 2. $a_9 = 1$</p> <p>3. $a_{11} = \frac{1}{16}$ 4. $a_{14} = \frac{1}{64}$</p> <p>13. 768 เป็นพจน์ที่เท่าใดของลำดับเรขาคณิต $3, -6, 12, -24, 48, \dots$</p> <p>1. 11 2. 10</p> <p>3. 9 4. 8</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>14. ถ้าลำดับเรขาคณิตมีพจน์ที่ 4 และพจน์ที่ 9 เท่ากับ -24 และ 768 ตามลำดับ แล้วพจน์ที่ 6 มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>①. -96 2. -30</p> <p>3. 36 4. 96</p> <p>15. ลำดับเรขาคณิต 2, 6, 18, 54, ... แล้ว $\frac{a_{10} \times a_{20}}{a_{25}}$ มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 81 2. 102</p> <p>③. 162 4. 243</p>			
6. นักเรียนสามารถหาผลบวกของอนุกรมได้	<p>16. $\sum_{i=1}^4 (i^2 - 2i + 3)$ มีค่าตรงกับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>①. 22 2. 32</p> <p>3. 30 4. 55</p> <p>17. ถ้า $f(x) = 2x + 1$ และ a_1, a_2, a_3, a_4 และ a_5 เป็นจำนวนเต็มซึ่งมีค่า 2, 5, 1, 3 และ 4 ตามลำดับ แล้ว $\sum_{i=1}^5 a_i f(a_i)$ มีค่าตรงกับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 35 2. 85</p> <p>③. 125 4. 285</p> <p>18. กำหนด $\sum_{i=1}^{10} a_i = 50$, $\sum_{i=1}^{10} b_i = 30$ และ $\sum_{i=1}^{10} c_i = -24$ แล้ว $\sum_{i=1}^{10} (4a_i - 3b_i - 7c_i)$ มีค่าตรงกับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>①. 278 2. 268</p> <p>3. 258 4. 248</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
7. นักเรียนสามารถหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตได้	<p>19. ผลบวก 20 พจน์แรกที่มี $a_1 = 6$ และ $d = 5$ ตรงกับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 1055 2. 1060 3. 1065 4. 1070</p> <p>20. ถ้านุกรมเลขคณิต $12 + 18 + 24 + 30 + \dots$ มีผลบวกเท่ากับ 714 แล้ว อนุกรมนี้มีทั้งหมดกี่พจน์</p> <p>1. 9 2. 14 3. 17 4. 21</p> <p>21. กำหนด $S = \{50, 51, 52, \dots, 150\}$ ผลบวกของสมาชิกของเซต S ที่ 2 ทารลงตัว แต่ 3 ทาร ไม่ลงตัวเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 1683 2. 1700 3. 3366 4. 3400</p> <p>22. ในอนุกรมเลขคณิตอนุกรมหนึ่งมี $a_3 = 11$ และ $S_6 = 69$ ผลบวก 30 พจน์แรกของอนุกรมนี้มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 700 2. 705 3. 710 4. 720</p> <p>23. โม่ม่เริ่มออมเงินโดยเดือนแรกเขามีเงินออม 100 บาท เดือนที่สอง 120 บาท เดือนที่สาม 140 บาท เดือนที่สี่ 160 บาท เป็นเช่นนี้เรื่อยไป จนครบ 2 ปี ชาลีจะมีเงินออมทั้งหมดเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 7820 บาท 2. 7,900 บาท 3. 7,910 บาท 4. 7,920 บาท</p>			

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / rev: 13052562 10:07:37 / seq: 142

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>24. เด็กคนหนึ่งวางกระบอกไม้ไผ่เป็นชั้น ๆ เพื่อประกอบเป็นรูปสามเหลี่ยม โดยจัดกระบอกไม้ไผ่ในแถวบนให้น้อยกว่ากระบอกไม้ไผ่ในแถวล่างที่อยู่ติดกันหนึ่งกระบอกเสมอ ถ้าแถวบนสุดมีกระบอกไม้ไผ่อยู่เพียงกระบอกเดียว ซึ่งอยู่ในตำแหน่งของจุดยอดของสามเหลี่ยม และแถวล่างสุดมีกระบอกไม้ไผ่อยู่ 90 กระบอก แล้วรูปสามเหลี่ยมรูปนี้ใช้ไม้ไผ่ไปทั้งหมดกี่กระบอก</p> <p>1. 4,015 ท่อน 2. 4,020 ท่อน 3. 4,050 ท่อน 4. 4,095 ท่อน</p>			
8. นักเรียนสามารถหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเรขาคณิตได้	<p>25. ผลบวก 8 พจน์แรกของอนุกรมเรขาคณิต $4 + 12 + 36 + \dots$ มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 13,100 2. 13,120 3. 13,122 4. 13,225</p> <p>26. ถ้าอนุกรมเรขาคณิต $48 - 96 + 192 + \dots$ มีผลบวกเท่ากับ 528 แล้ว อนุกรมนี้มีทั้งหมดกี่พจน์</p> <p>1. 5 2. 6 3. 7 4. 8</p> <p>27. ให้ $18, a, b, c, \frac{2}{9}$ เป็นห้าพจน์แรกของลำดับเรขาคณิต ค่าของ $3(a + b + c)$ เท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. 16 2. 20 3. 26 4. 32</p> <p>28. อนุกรมเรขาคณิตที่มี $r = 3$ $a_n = 486$ และ $S_n = 728$ จะมี a_1 ตรงกับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. -2 2. 2 3. 4 4. 6</p>			

จุดประสงค์การ เรียนรู้	ข้อที่/โจทย์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผลการพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p>29. อนุกรมเรขาคณิตอนุกรมหนึ่งมี $a_1 = 81$, $a_n = 16$ และ $S_n = 55$ แล้ว r และ n มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้</p> <p>1. $r = \frac{1}{3}$, $n = 5$</p> <p>2. $r = \frac{2}{3}$, $n = 5$</p> <p>3. $r = -\frac{1}{3}$, $n = 5$</p> <p>4. $r = -\frac{2}{3}$, $n = 5$</p> <p>30. นักเรียนคนหนึ่งส่งตอกจ๊กसानให้เพื่อน 2 คนคนละเส้น เมื่อเพื่อนแต่ละคนได้รับตอกจ๊กसानแล้วจะต้องส่งตอกจ๊กसान 2 เส้นต่อให้เพื่อนอีก 2 คนคนละเส้น ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ อยากรทราบว่าเมื่อส่งตอกจ๊กसानถึงคนที่ 8 จะมีตอกจ๊กसानที่ถูกส่งรวมทั้งหมดกี่เส้น</p> <p>1. 400 เส้น 2. 450 เส้น</p> <p>3. 510 เส้น 4. 535 เส้น</p>			

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
คณิตศาสตร์ก่อนเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

3945298727

BUU-1Thesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
คณิตศาสตร์หลังเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

3945298727

BUU-1Thesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	อำนาจจำแนก	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
1*	0.71	0.57	ใช้ได้
2	0.50	-0.14	ใช้ไม่ได้
3*	0.64	0.43	ใช้ได้
4	0.64	-0.43	ใช้ไม่ได้
5*	0.64	0.71	ใช้ได้
6*	0.64	0.71	ใช้ได้
7*	0.43	0.57	ใช้ได้
8	0.50	0.43	ใช้ได้
9*	0.50	0.71	ใช้ได้
10.	0.36	-0.14	ใช้ไม่ได้
11*	0.64	0.71	ใช้ได้
12*	0.43	0.86	ใช้ได้
13*	0.64	0.71	ใช้ได้
14	0.14	0.00	ใช้ไม่ได้
15*	0.36	0.43	ใช้ได้
16*	0.36	0.43	ใช้ได้
17*	0.36	0.43	ใช้ได้
18	0.36	-0.14	ใช้ไม่ได้
19*	0.36	0.43	ใช้ได้
20*	0.64	0.43	ใช้ได้
21	0.00	0.00	ใช้ไม่ได้
22*	0.43	0.57	ใช้ได้
23*	0.36	0.71	ใช้ได้
24	0.21	-0.14	ใช้ไม่ได้
25*	0.36	0.43	ใช้ได้

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	อำนาจจำแนก	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
26	0.07	0.14	ใช้ไม่ได้
27*	0.50	0.43	ใช้ได้
28	0.43	0.29	ใช้ได้
29*	0.43	0.57	ใช้ได้
30*	0.36	0.71	ใช้ได้

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อที่คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.36 – 0.71 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.43 – 0.86 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้สูตรของ Lovett (ไพศาล วรรค้ำ, 2559, หน้า 285)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์
	x	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

ตารางที่ 22 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม

คนที่	คะแนนรวม (x) (คะแนนเต็ม 20)	x^2	$(x-c)^2$
1	18	324	64
2	17	289	49
3	17	289	49
4	17	289	49

คนที่	คะแนนรวม (x) (คะแนนเต็ม 20)	x^2	$(x-c)^2$
5	15	225	25
6	12	144	4
7	13	169	9
8	6	36	16
9	6	36	16
10	5	25	25
11	3	9	49
12	6	36	16
13	4	16	36
14	2	4	64
15	2	4	64
รวม	143	1895	535

จากตารางที่ 22 จะได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

คือ

$$\begin{aligned}
 r_{cc} &= 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2} \\
 &= 1 - \frac{20(143) - 1895}{19(535)} \\
 &= 1 - \frac{2860 - 1895}{10156} \\
 &= 1 - 0.0949 \\
 &= 0.91
 \end{aligned}$$

นั่นคือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั้งหมดนี้ เท่ากับ 0.91

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	อำนาจจำแนก	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
1*	0.50	0.43	ใช้ได้
2*	0.36	0.43	ใช้ได้
3	0.21	0.14	ใช้ไม่ได้
4*	0.64	0.43	ใช้ได้
5	0.64	0.14	ใช้ไม่ได้
6*	0.50	0.43	ใช้ได้
7*	0.43	0.57	ใช้ได้
8	0.29	0.29	ใช้ได้
9*	0.43	0.57	ใช้ได้
10	0.36	0.43	ใช้ได้
11*	0.36	0.71	ใช้ได้
12	0.43	-0.29	ใช้ไม่ได้
13*	0.36	0.43	ใช้ได้
14*	0.36	0.43	ใช้ได้
15*	0.36	0.71	ใช้ได้
16	0.21	0.43	ใช้ได้
17*	0.57	0.57	ใช้ได้
18*	0.50	0.43	ใช้ได้
19*	0.50	0.43	ใช้ได้
20*	0.57	0.57	ใช้ได้
21	0.21	-0.14	ใช้ไม่ได้
22	0.29	0.00	ใช้ไม่ได้
23*	0.36	0.43	ใช้ได้
24*	0.36	0.43	ใช้ได้
25	0.14	0.29	ใช้ไม่ได้

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / rev: 13052562 10:07:37 / seq: 142

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	อำนาจจำแนก	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
26	0.00	0.00	ใช้ไม่ได้
27*	0.50	0.43	ใช้ได้
28*	0.50	0.71	ใช้ได้
29*	0.29	0.57	ใช้ได้
30*	0.36	0.71	ใช้ได้

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อที่คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.29 – 0.64 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.43 – 0.71 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้สูตรของ Lovett (ไพศาล วรรค้ำ, 2559, หน้า 285)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	c	แทน	คะแนนเกณฑ์
	x	แทน	คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

ตารางที่ 24 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ลำดับและอนุกรม

คนที่	คะแนนรวม (x) (คะแนนเต็ม 20)	x^2	$(x-c)^2$
1	19	361	81
2	16	256	36
3	13	169	9
4	15	225	25

คนที่	คะแนนรวม (x) (คะแนนเต็ม 20)	x^2	$(x-c)^2$
5	15	225	25
6	12	144	4
7	8	64	4
8	6	36	16
9	7	49	9
10	4	16	36
11	5	25	25
12	5	25	25
13	3	9	49
14	1	1	81
15	0	0	100
รวม	129	1605	525

จากตารางที่ 24 จะได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

คือ

$$\begin{aligned}
 r_{cc} &= 1 - \frac{k \sum x - \sum x^2}{(k-1) \sum (x-c)^2} \\
 &= 1 - \frac{20(129) - 1605}{19(525)} \\
 &= 1 - \frac{2580 - 1605}{9975} \\
 &= 1 - 0.0977 \\
 &= 0.90
 \end{aligned}$$

นั่นคือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่จัดนับเท่ากับ 0.90

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ก่อนเรียน) วิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน รหัสวิชา ค32102
เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ในข้อที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวในกระดาษคำตอบ
สำเร็จรูป ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบให้ขีดเส้นทับที่คำตอบเดิม ✕ แล้วทำเครื่องหมาย ×
ใหม่ในข้อที่ต้องการ
2. ให้นักเรียนแยกกระดาษคำตอบสำเร็จรูปออกจากกระดาษคำถาม เพื่อนำส่งครูที่ควบคุม
ห้องสอบ

มาตรฐานตัวชี้วัด

- ค.4.1 ม.4-6/4 เข้าใจความหมายของลำดับและหาพจน์ทั่วไปของลำดับจำกัด
- ค.4.1 ม.4-6/5 เข้าใจความหมายของลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต หาพจน์ต่างๆของ
ลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต และนำไปใช้
- ค.4.2 ม.4-6/6 เข้าใจความหมายของผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตและอนุกรม
เรขาคณิต หาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตและอนุกรมเรขาคณิตโดยใช้สูตรและนำไปใช้

1. เขียนลำดับ $a_n = 4n + 2$ ในรูปแจงพจน์ ได้ดังข้อใดต่อไปนี้

1. 6, 10, 14, 18, ...
2. 6, 8, 10, 12, ...
3. 6, 9, 12, 15, ...
4. 6, 7, 8, 9, ...

2. พจน์ที่ 19 ของลำดับ $-6, \frac{-27}{4}, \frac{-15}{2}, \frac{-33}{4}, \dots$ ตรงกับข้อใดต่อไปนี้

1. $\frac{-39}{2}$
2. $\frac{-57}{4}$
3. -27
4. $\frac{-77}{4}$

3. ลำดับในข้อใดต่อไปนี้เป็นลำดับเลขคณิตที่มีผลต่างร่วมเท่ากับ 4

1. 1, 4, 7, 10, 13, ...
2. 4, 8, 16, 32, 64, ...
3. 5, 9, 13, 17, 21, ...
4. 10, 14, 20, 24, 30, ...

4. ลำดับเลขคณิตชุดหนึ่ง คือ 7, 12, 17, 22, ..., 382 จงหาว่าลำดับนี้มีกี่พจน์

1. 75
2. 76
3. 77
4. 78

5. กำหนด a , b และ c เป็นสมาชิกของจำนวนจริง ถ้า $3, a, b, c, 19$ เรียงกันเป็นลำดับเลขคณิต แล้ว ค่าของ $ab - c$ เท่ากับข้อใดต่อไปนี

1. 33
2. 49
3. 62
4. 77

6. ลำดับเลขคณิต 20, 17, 14, ..., -85 มีทั้งหมดกี่พจน์

1. 34
2. 35
3. 36
4. 37

7. กำหนด $a_1 = 6$ และ $r = 6$ ข้อใดคือลำดับเรขาคณิตนี้

1. 6, 12, 18, 24, ...
2. 6, 36, 216, 1296, ...
3. 6, 12, 24, 48, ...
4. 6, 36, 72, 144, ...

8. กำหนดลำดับเรขาคณิต $2, 6, 18, 54, \dots$ ข้อใดต่อไปนี้เป็นข้อที่ถูกต้อง

1. $a_6 = 485$
2. $a_7 = 1459$
3. $a_8 = 4374$
4. $a_9 = 13123$

9. 162 เป็นพจน์ที่เท่าใดของลำดับเรขาคณิต $2, -6, 18, -54, \dots$

1. 20
2. 15
3. 10
4. 5

10. ลำดับเรขาคณิต $3, 9, 27, 81, \dots$ แล้ว $\frac{a_{10} \times a_{15}}{a_{20}}$ มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี

1. 81
2. 102
3. 162
4. 243

11. $\sum_{i=1}^5 (i^2 + i - 6)$ มีค่าตรงกับข้อใดต่อไปนี

1. 40
2. 45
3. 55
4. 70

12. ถ้า $f(x) = x - 3$ และ a_1, a_2, a_3, a_4 และ a_5 เป็นจำนวนเต็มซึ่งมีค่า $2, 3, 4, 1$ และ 5

ตามลำดับ แล้ว $\sum_{i=1}^5 a_i f(a_i)$ มีค่าตรงกับข้อใดต่อไปนี

1. 18
2. 14
3. 10
4. 0

13. ผลบวก 10 พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตที่มี $a_1 = 5$ และ $a_{10} = 32$ ตรงกับข้อใด

1. 180
2. 185
3. 190
4. 195

14. ถ้าอนุกรมเลขคณิต $8 + 15 + 22 + 29 + 36 + \dots$ มีผลบวกเท่ากับ 473 แล้ว อนุกรมนี้มีทั้งหมดกี่พจน์

1. 9
2. 10
3. 11
4. 12

15. ในอนุกรมเลขคณิตอนุกรมหนึ่งมี $a_2 = 10$ และ $S_5 = 55$ ผลบวก 20 พจน์แรกของอนุกรมนี้มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้

1. 370
2. 340
3. 310
4. 330

16. ชายคนหนึ่งต้องเดินทางทั้งสิ้น 162 กิโลเมตร วันแรกเขาเดินทางได้ 30 กิโลเมตร วันที่สองเขาเดินทางได้ 27 กิโลเมตร วันที่สามเขาเดินทางได้ 24 กิโลเมตร เป็นเช่นนี้เรื่อยๆ ไป นานกี่วัน เขาจึงจะเดินทางถึงปลายทาง

1. 9 วัน
2. 12 วัน
3. 15 วัน
4. 17 วัน

17. ผลบวก 10 พจน์แรกของอนุกรมเรขาคณิต $6 + 12 + 24 + 48 + \dots$ มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้

1. 6,150
2. 6,138
3. -6,150
4. -6,138

18. ให้ $2, a, b, 128$ เป็นสี่พจน์แรกของลำดับเรขาคณิต ค่าของ $2(a + b)$ เท่ากับข้อใดต่อไปนี้

1. 140
2. 120
3. 100
4. 80

19. อนุกรมเรขาคณิตอนุกรมหนึ่งมี $a_1 = 3, a_n = 96$ และ $S_n = 189$ แล้ว r และ n มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้

1. $r = 2, n = 5$
2. $r = 2, n = 6$
3. $r = 3, n = 5$
4. $r = 3, n = 6$

20. แม่เก็บเงินซื้อจักรยาน เดือนแรกเก็บเงินได้ 50 บาท เดือนที่ 2 เก็บได้ 100 บาท เดือนที่ 3 เก็บเงินได้ 200 บาท เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ ผ่านไป 6 เดือน แม่จะเก็บเงินได้ทั้งหมดเท่าใด

1. 1,600 บาท
2. 2,750 บาท
3. 3,150 บาท
4. 3,250 บาท

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(หลังเรียน) วิชา คณิตศาสตร์พื้นฐาน รหัสวิชา ค32102
เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ในข้อที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวในกระดาษคำตอบ
ถ้าเรีจรูป ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบให้ขีดเส้นทับที่คำตอบเดิม ✕ แล้วทำเครื่องหมาย ×
ใหม่ในข้อที่ต้องการ
2. ให้นักเรียนแยกกระดาษคำตอบสำเร็จรูปออกจากกระดาษคำถาม เพื่อนำส่งครูที่ควบคุม
ห้องสอบ

มาตรฐานตัวชี้วัด

- ค.4.1 ม.4-6/4 เข้าใจความหมายของลำดับและหาพจน์ทั่วไปของลำดับจำกัด
- ค.4.1 ม.4-6/5 เข้าใจความหมายของลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต หาพจน์ต่างๆของ
ลำดับเลขคณิตและลำดับเรขาคณิต และนำไปใช้
- ค.4.2 ม.4-6/6 เข้าใจความหมายของผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตและอนุกรม
เรขาคณิต หาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิตและอนุกรมเรขาคณิตโดยใช้สูตรและนำไปใช้

1. เขียนลำดับ $a_n = 2n + 4$ ในรูปแเงพจน์ ได้ดังข้อใดต่อไปนี้

1. 8, 10, 12, 14, ...
2. 6, 8, 10, 12, ...
3. 4, 6, 8, 10, ...
4. 2, 4, 6, 8, ...

2. รูปแบบทั่วไปของ $1, \frac{2}{5}, \frac{3}{25}, \frac{4}{125}, \dots$ ตรงกับข้อใดต่อไปนี้

1. $\frac{n}{5^n}$
2. $\frac{1}{5^n}$
3. $\frac{n}{5^{n-1}}$
4. $\frac{1}{5^{n-1}}$

3. ลำดับในข้อใดต่อไปนี้เป็นลำดับเลขคณิต

1. 1, 2, 4, 8, 16
2. 3, 6, 12, 24, 48
3. 3, 7, 11, 15, 18
4. 4, 6, 8, 10, 12

4. ลำดับเลขคณิตชุดหนึ่ง คือ 5, 12, 19, 26, ..., 670 จงหาว่าลำดับนี้มีกี่พจน์

1. 96
2. 97
3. 98
4. 99

5. กำหนด a , b และ c เป็นสมาชิกของจำนวนจริง ถ้า $2, a, b, c, 14$ เรียงกันเป็นลำดับเลขคณิต แล้ว ค่าของ $2a + b - c$ เท่ากับข้อใดต่อไปนี

1. -1
2. 7
3. 9
4. 18

6. ลำดับเลขคณิต $-53, -46, -39, \dots$ มีพจน์ที่มีค่าน้อยกว่า 200 อยู่กี่พจน์

1. 34
2. 35
3. 36
4. 37

7. กำหนด $a_1 = \frac{1}{5}$ และ $r = 5$ ข้อใดคือลำดับเรขาคณิตนี้

1. $\frac{1}{5}, 1, 6, 11, 16, \dots$
2. $\frac{1}{5}, 1, 5, 25, 125, \dots$
3. $\frac{1}{5}, \frac{6}{5}, \frac{11}{5}, \frac{16}{5}, \dots$
4. $\frac{1}{5}, \frac{5}{25}, \frac{25}{125}, \frac{125}{625}, \dots$

8. 768 เป็นพจน์ที่เท่าใดของลำดับเรขาคณิต 3, -6, 12, -24, 48, ...

1. 11
2. 10
3. 9
4. 8

9. ถ้าลำดับเรขาคณิตมีพจน์ที่ 4 และพจน์ที่ 9 เท่ากับ -24 และ 768 ตามลำดับ แล้วพจน์ที่ 6 มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้

1. -96
2. -30
3. 36
4. 96

10. ลำดับเรขาคณิต 2, 6, 18, 54, ... แล้ว $\frac{a_{10} \times a_{20}}{a_{25}}$ มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้

1. 81
2. 102
3. 162
4. 243

11. ถ้า $f(x) = 2x + 1$ และ a_1, a_2, a_3, a_4 และ a_5 เป็นจำนวนเต็มซึ่งมีค่า 2, 5, 1, 3 และ 4 ตามลำดับ แล้ว $\sum_{i=1}^5 a_i f(a_i)$ มีค่าตรงกับข้อใดต่อไปนี้

1. 35
2. 85
3. 125
4. 285

12. กำหนด $\sum_{i=1}^{10} a_i = 50$, $\sum_{i=1}^{10} b_i = 30$ และ $\sum_{i=1}^{10} c_i = -24$ แล้ว $\sum_{i=1}^{10} (4a_i - 3b_i - 7c_i)$

มีค่าตรงกับข้อใดต่อไปนี้

1. 278
2. 268
3. 258
4. 248

13. ผลบวก 20 พจน์แรกที่มี $a_1 = 6$ และ $d = 5$ ตรงกับข้อใดต่อไปนี้

1. 1055
2. 1060
3. 1065
4. 1070

14. ถ้าอนุกรมเลขคณิต $12 + 18 + 24 + 30 + \dots$ มีผลบวกเท่ากับ 714 แล้ว อนุกรมนี้มีทั้งหมดกี่พจน์

1. 9
2. 14
3. 17
4. 21

15. โมไม้เริ่มออมเงิน โดยเดือนแรกเขามีเงินออม 100 บาท เดือนที่สอง 120 บาท เดือนที่สาม 140 บาท เดือนที่สี่ 160 บาท เป็นเช่นนี้เรื่อยไป จนครบ 2 ปี ชาลีจะมีเงินออมทั้งหมดเท่ากับข้อใดต่อไปนี้

1. 7820 บาท
2. 7,900 บาท
3. 7,910 บาท
4. 7,920 บาท

16. เด็กคนหนึ่งวางกระบอกไม้ไผ่เป็นชั้น ๆ เพื่อประกอบเป็นรูปสามเหลี่ยม โดยจัดกระบอกไม้ไผ่ในแถวบนให้น้อยกว่ากระบอกไม้ไผ่ในแถวล่างที่อยู่ติดกันหนึ่งกระบอกเสมอ ถ้าแถวบนสุดมีกระบอกไม้ไผ่อยู่เพียงกระบอกเดียว ซึ่งอยู่ในตำแหน่งของจุดยอดของสามเหลี่ยม และแถวล่างสุดมีกระบอกไม้ไผ่อยู่ 90 กระบอก แล้วรูปสามเหลี่ยมรูปนี้ใช้ไม้ไผ่ไปทั้งหมดกี่กระบอก

1. 4,015 ท่อน
2. 4,020 ท่อน
3. 4,050 ท่อน
4. 4,095 ท่อน

17. ให้ $18, a, b, c, \frac{2}{9}$ เป็นห้าพจน์แรกของลำดับเรขาคณิต ค่าของ $3(a + b + c)$ ตรงกับข้อใด

1. 16
2. 20
3. 26
4. 32

18. อนุกรมเรขาคณิตที่มี $r=3$ $a_n=486$ และ $S_n=728$ จะมี a_1 ตรงกับข้อใดต่อไปนี้

1. -2
2. 2
3. 4
4. 6

19. อนุกรมเรขาคณิตอนุกรมหนึ่งมี $a_1=81$, $a_n=16$ และ $S_n=55$ แล้ว r และ n มีค่าเท่ากับข้อใดต่อไปนี้

1. $r = \frac{1}{3}$, $n = 5$
2. $r = \frac{2}{3}$, $n = 5$
3. $r = -\frac{1}{3}$, $n = 5$
4. $r = -\frac{2}{3}$, $n = 5$

20. นักเรียนคนหนึ่งส่งตอกจกसानให้เพื่อน 2 คน คนละเส้น เมื่อเพื่อนแต่ละคนได้รับตอกจกसानแล้วจะต้องส่งตอกจกसान 2 เส้นต่อให้เพื่อนอีก 2 คน คนละเส้น ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ อยากทราบว่าเมื่อส่งตอกจกसानถึงคนที่ 8 จะมีตอกจกसानที่ถูกส่งรวมทั้งหมดกี่เส้น

1. 400 เส้น
2. 450 เส้น
3. 510 เส้น
4. 535 เส้น

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ลำดับและอนุกรม
 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ก่อนเรียน

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	1	11	1
2	1	12	3
3	3	13	1
4	2	14	3
5	3	15	1
6	3	16	1
7	2	17	2
8	3	18	4
9	4	19	2
10	4	20	3

หลังเรียน

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	2	11	3
2	3	12	1
3	4	13	4
4	1	14	2
5	2	15	4
6	4	16	4
7	2	17	3
8	3	18	2
9	1	19	4
10	3	20	3

3945298727

BUU-IThesis 59920435 thesis / rev: 13052562 10:07:37 / seq: 142

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 25 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนน (20 คะแนน)	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่าน เกณฑ์
1	18	✓	
2	17	✓	
3	12	✓	
4	17	✓	
5	14	✓	
6	14	✓	
7	20	✓	
8	11	✓	
9	8		✓
10	16	✓	
11	14	✓	
12	15	✓	
13	17	✓	
14	15	✓	
15	11	✓	
16	18	✓	
17	17	✓	
18	9		✓
19	14	✓	
คะแนนรวม	277		
คะแนนเฉลี่ย	14.579		
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	72.894		
จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์	17		
ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	89.473		

หมายเหตุ เกณฑ์การผ่านคือ มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ตารางที่ 26 คำนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)
1	7	18
2	4	17
3	3	12
4	6	17
5	4	14
6	4	14
7	8	20
8	5	11
9	2	8
10	7	16
11	5	14
12	4	15
13	6	17
14	5	15
15	3	11
16	7	18
17	10	17
18	4	9
19	6	14
คะแนนรวม	100 (P₁)	277 (P₂)
P₂ - P₁	177	
Total - P₁	280	
E.I.	0.632	

หมายเหตุ เกณฑ์การผ่านคือ คำนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่ามากกว่า 0.6

ตารางที่ 27 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (271 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)
1	218.33	18
2	227.00	17
3	211.67	12
4	207.00	17
5	210.50	14
6	208.50	14
7	226.17	20
8	221.50	11
9	217.83	8
10	212.67	16
11	215.00	14
12	208.50	15
13	208.33	17
14	210.00	15
15	199.00	11
16	221.67	18
17	217.00	17
18	211.00	9
19	211.00	14
คะแนนรวม	4062.67	277
คะแนนเฉลี่ย	213.825	14.579
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	78.90 (E₁)	72.89 (E₂)

หมายเหตุ เกณฑ์การผ่านคือ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบชิปปาโมเดล และสะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 70/70

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างผลงานนักเรียนและภาพกิจกรรม

ตัวอย่างผลงานนักเรียนในการทำแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 1

1. จงเขียนพจน์ถัดไปของพจน์ของลำดับที่กำหนดให้ต่อไปนี้

- 1) 2, 7, 17, 32, ... $\frac{52}{}, \frac{77}{}$ 1
- 2) $2^4, 6, 10, 14, \dots$ $\frac{18}{}, \frac{22}{}$ 1
- 3) 200, 195, 190, 185, 180, ... $\frac{175}{}$ 1
- 4) 5, 4, 1, -4, ... $\frac{-11}{}, \frac{-20}{}$ 1
- 5) 100, 98, 94, 88, ... $\frac{80}{}, \frac{70}{}$ 1
- 6) 1, 4, 16, 64, ... $\frac{256}{}, \frac{1024}{}$ 1
- 7) 729, 243, 81, 27, ... $\frac{9}{}, \frac{3}{}$ 1
- 8) 5, 10, 30, 120, ... $\frac{600}{}, \frac{3600}{}$ 1
- 9) $1, \frac{2}{5}, \frac{3}{25}, \frac{4}{125}, \dots$ $\frac{5}{625}, \frac{6}{3125}$ 1
- 10) $-8, \frac{-35}{4}, \frac{-19}{2}, \frac{-41}{4}, \dots$ $\frac{-63}{4}, \frac{-85}{4}$ 0

2. จงเขียน 4 พจน์แรกของลำดับที่กำหนด f หรือ a, ในแต่ละข้อต่อไปนี้

- 1) $f = \{(x, y) | y = 2x^2, x \in I\}$
 $f(x) = 2x^2$ ถ้า $x = 1, 2, 3, 4 = 2, 8, 18, 32$ 1
- 2) $f = \{(x, y) | y = 4x - 1, x \in I\}$
 $f(x) = 4x - 1$ ถ้า $x = 1, 2, 3, 4 = 3, 7, 11, 15$ 1
- 3) $f = \{(x, y) | y = 2^x, x \in I\}$
 $f(x) = 2^x$ ถ้า $x = 1, 2, 3, 4 = 2, 4, 8, 16$ 1
- 4) $a_n = 2n$
 $2, 4, 6, 8$ 1

3. จงเขียนพจน์ทั่วไปของลำดับ

- 1) 1, 3, 5, 7, ...
 $a_1 = 1 = 1 + 0 = 1 + 1 - 1$
 $a_2 = 3 = 2 + 1 = 2 + 2 - 1$
 $a_3 = 5 = 3 + 2 = 3 + 3 - 1$
 $a_4 = 7 = 4 + 3 = 4 + 4 - 1$
 \vdots
 $a_n = n + (n-1) = 2n - 1$
 \therefore ผลเฉลยทั่วไปของลำดับคือ $a_n = 2n - 1$ 1
- 2) 1, 4, 9, 16, ...
 $a_1 = 1 = 1 \times 1 = 1 \times 1 \times 1$
 $a_2 = 4 = 2 \times 2 = 2 \times 2 \times 2$
 $a_3 = 9 = 3 \times 3 = 3 \times 3 \times 3$ 2
 $a_4 = 16 = 4 \times 4 = 4 \times 4 \times 4$
 \vdots
 $a_n = n \times n = n \times n \times 1 = n^2$
 \therefore ผลเฉลยทั่วไปของลำดับคือ $a_n = n^2$ 1
- 3) $1, \frac{1}{5}, \frac{1}{25}, \frac{1}{125}, \dots$
 $a_1 = 1 = 1 \times 1 = \left(\frac{1}{5}\right)^0$
 $a_2 = \frac{1}{5} = \frac{1}{5} = \left(\frac{1}{5}\right)^1$ 2
 $a_3 = \frac{1}{25} = \frac{1}{5} \times \frac{1}{5} = \left(\frac{1}{5}\right)^2$
 $a_4 = \frac{1}{125} = \frac{1}{5} \times \frac{1}{5} \times \frac{1}{5} = \left(\frac{1}{5}\right)^3$
 \vdots
 $a_n = \left(\frac{1}{5}\right)^{n-1}$
 \therefore ผลเฉลยทั่วไปคือ $\left(\frac{1}{5}\right)^{n-1}$ 1
- 4) $\frac{1}{2}, \frac{2}{3}, \frac{3}{4}, \frac{4}{5}, \dots$
 $a_1 = \frac{1}{2} = \frac{1}{2+1}$
 $a_2 = \frac{2}{3} = \frac{2}{2+1}$ 2
 $a_3 = \frac{3}{4} = \frac{3}{3+1}$
 $a_4 = \frac{4}{5} = \frac{4}{4+1}$
 \vdots
 $a_n = \frac{n}{n+1}$
 \therefore ผลเฉลยทั่วไปคือ $a_n = \frac{n}{n+1}$ 1

ภาพประกอบที่ 3 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1

3945298727
 BUT IThesis 59920435 thesis / rev: 13052562 10:07:37 / seq: 142

แบบฝึกหัดที่ 2

1. ถ้า 11, x, y, z, 23 เป็นพจน์ 5 พจน์ เรียงกันในลำดับเลขคณิต จงหาค่าของ $x+y+z$

$$\begin{aligned} 11, x, y, z, 23 & \text{ 05 } x = 11 + 3 = 14 \\ a_n &= a_1 + (n-1)d \quad y = 14 + 3 = 17 \quad 2 \\ a_5 &= 11 + 4d \quad z = 17 + 3 = 20 \\ 23 &= 11 + 4d \\ d &= 3 \end{aligned}$$

∴ $x+y+z = 51$ 06

2. ถ้า $a, 5a-6, 3a+6$ เป็นจำนวนจริงซึ่งเรียงกันเป็นลำดับเลขคณิตแล้ว จงหาค่า a และพจน์ที่ 11 ของลำดับเลขคณิตลำดับนี้

$$\begin{aligned} \text{จาก } a_2 &= a_1 + a_3 & 10a - 2a &= 6 + 12 & a_1 &= 3 + 1c(b) \\ \frac{5a - 6 + 3a + 6}{2} & & 6a &= 18 & a_{11} &= 63 \\ 5a - b &= \frac{a + 3a + b}{2} & a &= 3 & & \\ (5a - b)2 &= 4a + b & d &= b - a = 3 & & \\ 10a - 12 &= 4a + b & a_n &= a_1 + (n-1)d & & \end{aligned}$$

3. จำนวนจริง 3 จำนวนเรียงกันเป็นลำดับเลขคณิตซึ่งมีผลบวกเป็น 27 และผลบวกของกำลังสองของแต่ละจำนวนเป็น 293 จงหาจำนวนทั้งสาม

$$\begin{aligned} a, a+d, a+2d & \\ \text{ให้ } a-d, a, a+d & \\ (a-d) + a + (a+d) &= 27 \\ 3a &= 27 \\ a &= 9 \quad 2 \\ (a-d)^2 + a^2 + (a+d)^2 &= 293 = 293 \\ \text{แทน } a=9; (a-d)^2 + 2L + (a+d)^2 &= 293 \\ 81 - 2d + d^2 + 81 + 2L + 18d + d^2 &= 293 \\ 2d^2 + 2d^2 &= 293 \\ 2d^2 &= 50 \\ d^2 &= 25 \\ d &= 5, -5 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} a-d, a, a+d & \\ a-9, 9, a+5 & \text{ หรือ } 9-(5), 9, 9+5 \\ 4, 9, 14 & \text{ หรือ } 14, 9, 4 \end{aligned}$$

ลำดับเลขคณิต $\therefore 2, 9, 14$ หรือ $14, 9, 4$ 06

ภาพประกอบที่ 4 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2

แบบฝึกหัดที่ 3

1. ถ้าสามพจน์แรกของลำดับเลขคณิตเป็น 205, 192, 179 จงหาว่า -107 เป็นพจน์ที่เท่าไรของลำดับเลขคณิตนี้

$$a_1 = 205, d = -13; a_n = -107 \quad 0.5$$

$$a_n = a_1 + (n-1)d$$

$$-107 = 205 + (n-1)(-13)$$

$$-107 = 218 - 13n \quad 2$$

$$13n = 325$$

$$n = 25$$

ดังนั้น -107 เป็นพจน์ที่ 25 0.5

2. ไม้ก่องหนึ่งถูกวางเรียงเป็นชั้น ๆ โดยที่จำนวนไม้ในชั้นบนกับชั้นถัดลงมาต่างกัน 3 ท่อน ถ้าไม้ก่องนี้ในชั้นบนสุดมีไม้ 51 ท่อน และชั้นล่างสุดมี 141 ท่อน และไม้แต่ละท่อนหนา 12 เซนติเมตร จงหาว่าไม้ก่องนี้สูงกี่เซนติเมตร

$$d = 3, a_1 = 51, a_n = 141 \quad 0.5 \quad \begin{array}{l} \therefore \text{ท่อนไม้แต่ละท่อน หนา } 12 \text{ เซนติเมตร} \\ \therefore \text{ก่องไม้สูง } 372 \text{ เซนติเมตร} \end{array}$$

$$\text{จาก } a_n = a_1 + (n-1)d \quad \therefore \text{ก่องไม้สูง } 372 \text{ เซนติเมตร} \quad 0.5$$

$$141 = 51 + (n-1)(3)$$

$$47 = 12 + (n-1) \quad 2$$

$$n-1 = 30$$

$$n = 31$$

3. ลำดับเลขคณิต -43, -34, -25, ... มีพจน์ที่น้อยกว่า 300 อยู่ที่พจน์

$$\text{จากโจทย์จะได้ } d = 9, a_1 = -43 \quad 0.5$$

$$a_n = a_1 + (n-1)d$$

$$-a_n = -43 + (n-1)(9) \quad 2$$

$$a_n = -43 + 9n - 9$$

$$a_n = 9n - 52$$

เนื่องจากหาจำนวนพจน์ของลำดับเลขคณิตที่น้อยกว่า 300

คำนวณได้

$$a_n < 300$$

$$9n - 52 < 300$$

$$n < \frac{352}{9}$$

$$n < 39.111$$

ดังนั้น จำนวนพจน์ที่น้อยกว่า 300 อยู่ที่ 39 พจน์ 0.5

ภาพประกอบที่ 5 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3

แบบฝึกหัดที่ 4

1. จงหาพจน์ที่ 7 ของลำดับเรขาคณิต $\frac{1}{2}, -\frac{1}{6}, \frac{1}{18}, -\frac{1}{54}, \dots$

$$a_n = a_1 r^{n-1}$$

$$a_n = \frac{1}{2} \left(-\frac{1}{3}\right)^{n-1}$$

$$a_7 = \frac{1}{2} \left(-\frac{1}{3}\right)^{6}$$

$$= \frac{1}{1458}$$

ตรงกับ พจน์ที่ 7 ของลำดับเรขาคณิตนี้คือ $\frac{1}{1458}$ **OB**

2. จงหาพจน์ที่ 10 ของลำดับเรขาคณิตที่มี $\frac{32}{3}$ เป็นพจน์ที่ห้า และ 2 เป็นอัตราส่วนร่วม

$$a_5 = \frac{32}{3}, a_1 = \frac{32}{3}, r = 2$$

$$a_n = a_1 r^{n-1}$$

$$a_{10} = a_1 r^9$$

$$= \frac{32}{3} (2)^9$$

$$= \frac{32}{3} (512)$$

$$= \frac{1024}{3}$$

ดังนั้น พจน์ที่ 10 ของลำดับเรขาคณิตนี้คือ $\frac{1024}{3}$ **OB**

3. จงหาจำนวนที่อยู่ระหว่างจำนวนสองจำนวนที่กำหนดให้ โดยจำนวนทั้งสามนั้นอยู่ในลำดับเรขาคณิต

3.1) 15 และ 20 **OB**

ให้ $15 = x, 20$ เป็นลำดับเรขาคณิต

$$x = \pm \sqrt{15(20)}$$

$$x = \pm \sqrt{300}$$

$$x = \pm 10\sqrt{3}$$

3.2) 50 และ 12.5 **OB**

ให้ $50 = x, 12.5$ เป็นลำดับเรขาคณิต

$$x = \pm \sqrt{50(12.5)}$$

$$= \pm \sqrt{625}$$

$$x = \pm 25$$

ภาพประกอบที่ 6 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4

3945298727 BUTU iThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

แบบฝึกหัดที่ 5

1. ผลบวกของ 3 พจน์แรกของลำดับเรขาคณิตลำดับหนึ่งเป็น 7 และผลคูณของ 3 พจน์แรกนี้

เป็น 8 จงหา 3 พจน์แรกของลำดับเรขาคณิตนี้
 ให้ $\frac{a}{r}, a, ar$ เป็น 3 พจน์แรกของลำดับเรขาคณิต

$$\left(\frac{a}{r}\right) + a + ar = 7 \quad \text{--- (1)}$$

$$\left(\frac{a}{r}\right) a(ar) = 8$$

$$a^3 = 8$$

$$a = 2 \text{ แทนในสมการ (1)}$$

$$\frac{2}{r} + 2 + 2r = 7$$

$$\frac{2}{r} = 5 + 2r \Rightarrow 2 = 5r + 2r^2$$

$$2r^2 - 5r + 2 = 0$$

$$2r^2 - 5r + 2 = 0$$

$$0.5 (2r-1)(r-1) = 0$$

$$r = \frac{1}{2}, 2$$

∴ 3 พจน์แรกคือ 4, 2, 1 หรือ 1, 2, 4

$$\text{(กรณี } a=2, r=\frac{1}{2})$$

$$\frac{2}{\frac{1}{2}} + 2 + 2\left(\frac{1}{2}\right) = 4, 2, 1$$

$$\text{(กรณี } a=2, r=2)$$

$$\frac{2}{2} + 2 + 2(2) = 1, 2, 4 \quad \text{0.5}$$

2. ลำดับเรขาคณิตลำดับหนึ่งมี 4 พจน์ ถ้าพจน์แรกและพจน์สุดท้ายเท่ากับ 10 และ 1250

จงหา 2 พจน์ตรงกลางของลำดับเรขาคณิตนี้ $a_1 = 10, a_4 = 1250$ 0.5

$$\text{จาก } a_n = a_1 r^{n-1}$$

$$a_4 = a_1 r^3$$

$$1250 = 10 r^3$$

$$r^3 = 125$$

$$r^3 = 5^3$$

$$\therefore r = 5$$

∴ ลำดับเรขาคณิตคือ 10, 50, 250, 1250 0.5

∴ ผลบวกของสองพจน์ตรงกลางของลำดับเรขาคณิตนี้เท่ากับ 50 หรือ 250

3. ถ้าพจน์ที่ 2 และพจน์ที่ 5 ของลำดับเรขาคณิตลำดับหนึ่งเป็น $\frac{8}{3}$ และ $\frac{64}{81}$ ตามลำดับ จงหา

4 พจน์แรกของลำดับเรขาคณิตนี้ $(a_2 = \frac{8}{3}, a_5 = \frac{64}{81})$ 0.5

$$\text{ท } a_n = a_1 r^{n-1}$$

$$a_2 = a_1 r$$

$$\frac{8}{3} = a_1 r \quad \text{--- (1)}$$

$$a_5 = a_1 r^4$$

$$\frac{64}{81} = a_1 r^4 \quad \text{--- (2)}$$

$$\text{(2)} \div \text{(1)} \Rightarrow \frac{\frac{64}{81}}{\frac{8}{3}} = \frac{a_1 r^4}{a_1 r} \quad \text{2}$$

$$\frac{8}{27} = r^3$$

$$\text{แทน } r = \frac{2}{3} \text{ ลงใน (1)}$$

$$\frac{8}{3} = a_1 \left(\frac{2}{3}\right)$$

$$a_1 = 4$$

∴ 4 พจน์แรกของลำดับเรขาคณิตคือ 4, $\frac{8}{3}, \frac{16}{9}, \frac{32}{27}$ 0.5

$$4, \frac{8}{3}, \frac{16}{9}, \frac{32}{27} \quad \text{0.5}$$

ภาพประกอบที่ 7 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5

แบบฝึกหัดที่ 6

คำชี้แจง จงเขียนแสดงวิธีทำอย่างละเอียด

1. เมื่อนำจำนวนจริงจำนวนหนึ่งไปบวกกับแต่ละจำนวนต่อไปนี้คือ 10, 25 และ 55 แล้วผลบวกที่ได้จะเป็นพจน์ 3 พจน์เรียงกันเป็นลำดับเรขาคณิต จงหาจำนวนจริงที่นำไปบวก

สมมติว่า a เป็นจำนวนจริงที่นำไปบวกกับแต่ละจำนวน 0.5

จะได้ $10+a, 25+a, 55+a$ เป็นลำดับเรขาคณิต

$$a_n = a_1 \cdot r^{n-1}$$

$$55+a = (10+a) \left(\frac{25+a}{10+a} \right)^2$$

$$55+a = \frac{(25+a)^2}{10+a}$$

$$(55+a)(10+a) = (25+a)^2$$

$$550 + 55a + 10a + a^2 = 625 + 50a + a^2$$

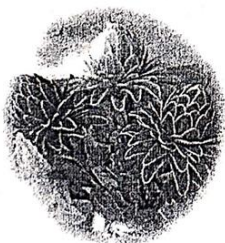
$$65a - 50a = 625 - 550$$

$$15a = 75$$

$$a = 5$$

จำนวนจริงที่นำไปบวกคือ 5 0.5

2. ถ้าจัดดอกไม้ 1 ดอก โดยให้กลีบดอกไม้ถูกเรียงเป็นชั้น ๆ โดยให้ชั้นในสุดมีกลีบดอกไม้ 9 กลีบ ชั้นที่สองมีจำนวนกลีบดอกไม้ 11 กลีบ ชั้นที่สามมีจำนวนกลีบดอกไม้ 13 กลีบ ทำเช่นนี้ในชั้นต่อ ๆ ไป จนถึงชั้นนอกสุดมีกลีบดอกไม้ 49 กลีบ ดอกไม้ดอกนี้มีกลีบดอกไม้ทั้งหมดกี่ชั้น

จากโจทย์ $a_1 = 9, a_n = 49, d = 2$ 0.5

$$a_n = a_1 + (n-1)d$$

$$49 = 9 + (n-1) \cdot 2$$

$$49 - 9 = (n-1) \cdot 2$$

$$\frac{40}{2} = (n-1)$$

$$20 = (n-1)$$

$$n = 21$$

∴ ดอกไม้ดอกนี้มีกลีบดอกไม้ทั้งหมด 21 ชั้น 0.5

ภาพประกอบที่ 8 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 6

แบบฝึกหัดที่ 7

1. จงเขียนผลบวกของจำนวนในแต่ละข้อโดยใช้เครื่องหมาย Σ

- 1) $2x_1 + 2x_2 + 2x_3 + \dots + 2x_{10}$
 $\sum_{i=1}^{10} 2x_i$ 1
- 2) $9 + 12 + 15 + 18 + 21$
 $\sum_{i=9}^{21} i$ 1
- 3) $\frac{1}{2} + \frac{2}{3} + \frac{3}{4} + \frac{4}{5} + \frac{5}{6}$
 $\sum_{n=2}^6 \frac{n}{n+1}$ 1
- 4) $x - \frac{1}{4}x^2 + \frac{1}{9}x^3 - \frac{1}{16}x^4 + \frac{1}{25}x^5$
 $\sum_{i=1}^5 (-1)^{i+1} x^{2i-1}$ 1
- 5) $1 + \frac{2}{3} + \frac{3}{25} + \frac{4}{125} + \dots$
 $\sum_{i=1}^{\infty} \frac{i}{5^{i-1}}$ 1

2. จงหาผลบวกของแต่ละข้อต่อไปนี้

- 1) $\sum_{i=1}^{10} i = \frac{n}{2} \cdot (n+1) = \frac{10}{2} \cdot (10+1) = 5(11) = 55$ 1
- 2) $\sum_{i=1}^5 (i^2 - 2i + 3)$
 $\frac{5 \cdot 6 \cdot 7}{6} - 2 \cdot \frac{5 \cdot 6}{2} + 15 = 35 - 30 + 15 = 20$ 1
- 3) $\sum_{i=1}^{20} (2i-1)^2 = 4 \left[\frac{20(21)(41)}{6} - 4 \left[\frac{20(21)^2}{2} \right] + 20 \right]$
 $= 11480 - 840 + 20 = 10660$ 1
- 4) $\sum_{k=1}^8 (-1)^k \binom{2k-1}{k} = (-1)^0 \binom{2(1)-1}{1} + (-1)^1 \binom{2(2)-1}{2} + (-1)^2 \binom{2(3)-1}{3} + (-1)^3 \binom{2(4)-1}{4} + \dots$
 $= \frac{-9}{3} + \frac{11}{6} - \frac{13}{7} + \frac{15}{8} = \frac{-1512 + 1540 - 1510 + 1575}{840} = \frac{43}{840}$ 1
- 5) $\sum_{k=1}^{10} (k^2 + 5)(k-1) = \sum_{k=1}^{10} (k^3 - k^2 + 5k - 5) = \sum_{k=1}^{10} k^3 - \sum_{k=1}^{10} k^2 + 5 \sum_{k=1}^{10} k - \sum_{k=1}^{10} 5$
 $= \left(\frac{10(11)^2}{2} \right) - \left(\frac{10(11)(21)}{2} \right) + 5 \left(\frac{10(11)}{2} \right) - 10(5)$
 $= 3025 - 1155 + 275 - 50 = 2095$ 1

3. กำหนด $f(x) = 5x - 3$ และ a_1, a_2, a_3, a_4 และ a_5 เป็นจำนวนเต็มซึ่งมีค่า 1, 3, 5, 2 และ 4 ตามลำดับ จงหา

1. $\sum_{i=1}^5 f(a_i)$
 $= f(a_1) + f(a_2) + f(a_3) + f(a_4) + f(a_5)$ 1
 $= f(1) + f(3) + f(5) + f(2) + f(4)$
 $= (5(1)-3) + (5(3)-3) + (5(5)-3) + (5(2)-3) + (5(4)-3)$
 $= 2 + 12 + 22 + 7 + 17 = 60$ 1
2. $\sum_{i=1}^5 a_i f(a_i)$
 $= a_1 f(a_1) + a_2 f(a_2) + a_3 f(a_3) + a_4 f(a_4) + a_5 f(a_5)$ 1
 $= 1 \cdot f(1) + 3 \cdot f(3) + 5 \cdot f(5) + 2 \cdot f(2) + 4 \cdot f(4)$
 $= 1(5(1)-3) + 3(5(3)-3) + 5(5(5)-3) + 2(5(2)-3) + 4(5(4)-3)$
 $= 2 + 30 + 125 + 10 + 68 = 215$ 1
3. $\sum_{i=1}^5 (f(a_i))^2$
 $= (f(a_1))^2 + (f(a_2))^2 + (f(a_3))^2 + (f(a_4))^2 + (f(a_5))^2$ 1
 $= (f(1))^2 + (f(3))^2 + (f(5))^2 + (f(2))^2 + (f(4))^2$
 $= (5(1)-3)^2 + (5(3)-3)^2 + (5(5)-3)^2 + (5(2)-3)^2 + (5(4)-3)^2$
 $= 1 + 144 + 484 + 49 + 289 = 970$ 1

ภาพประกอบที่ 9 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 7

แบบฝึกหัดที่ 8

1. จงหาผลบวกของจำนวนเต็มคู่ตั้งแต่ 100 ถึง 300

$a_1 = 100$
 $a_n = 300$
 $d = 2$
 จงหาว่า $a_n = 300$ เป็นข้อใด
 $100 + (n-1) \cdot 2 = 300$
 $2(n-1) = 200$
 $n-1 = 100$
 $n = 101$

$S_n = \frac{n}{2} [2a_1 + (n-1)d]$
 $S_{101} = \frac{101}{2} [2(100) + (101-1) \cdot 2]$
 $= \frac{101}{2} [200 + 200]$
 $= \frac{101}{2} \cdot 400$
 $= 101 \cdot 200$
 $= 20,200$

ดังนั้น ผลบวกของจำนวนเต็มคู่ตั้งแต่ 100 ถึง 300 คือ 20,200 *0.5*

2. ผลบวก 20 พจน์แรกของอนุกรมที่มี $a_n = 2n+3$

$a_1 = 2(1)+3 = 5$
 $a_n = 2n+3$
 $S_n = \frac{n}{2} [2a_1 + (n-1)d]$
 $S_{20} = \frac{20}{2} [2(5) + (20-1) \cdot 2]$
 $= 10 [10 + 38]$
 $= 10 [48]$
 $= 480$

ดังนั้น ผลบวก 20 พจน์แรกของอนุกรมนี้ คือ 480 *0.5*

3. ถ้า 13 และ 49 เป็นพจน์ของอนุกรมลำดับเลขคณิต โดยมีพจน์ห้าพจน์เรียงกันอยู่ระหว่างพจน์ทั้งสองที่กำหนดให้นี้ ผลบวกของห้าพจน์ดังกล่าวมีค่าเท่าไร

ให้ a, b, c, d, e เป็นลำดับเลขคณิต *0.5*
 $a_n = a_1 + (n-1)d$
 $a_2 = a_1 + d$
 $a_4 = a_1 + 3d$
 $a_5 = a_1 + 4d$
 $a = 13, a_2 = 13+d, a_4 = 13+3d, a_5 = 13+4d, e = 49$
 ดังนั้น $a + b + c + d + e = 155$ *0.5*

4. ก และ ข อยู่ห่างกัน 255 กิโลเมตร ตั้งใจเดินทางมาพบกัน โดยตั้งต้นเดินทางพร้อมกัน ก เดินแต่ละวันเป็นระยะทาง 1, 3, 5, ... กิโลเมตร ข เดินแต่ละวันเป็นระยะทาง 20, 19, 18, ... กิโลเมตร ในเวลาที่วันเขาทั้งสองจะเจอกัน

$S_n = \frac{n}{2} [2a_1 + (n-1)d]$
 $S_n = \frac{n}{2} [2(1) + (n-1)(2)]$
 $= \frac{n}{2} [2 + 2n - 2]$
 $= \frac{n}{2} [2n]$
 $= n^2$
 $T_n = a_1 + (n-1)d$
 $T_n = 1 + (n-1) \cdot 2$
 $= 1 + 2n - 2$
 $= 2n - 1$
 $\therefore S_n + T_n = 255$
 $n^2 + 2n - 1 = 255$
 $n^2 + 2n - 256 = 0$
 $(n+16)(n-15) = 0$
 $n = 15$
 ดังนั้น เขาทั้งสองจะเจอกันในวันที่ 15 *0.5*

5. แมวหนึ่งอยู่บนตึกหนึ่งมีแมวที่หนึ่งทั้งหมด 20 ตัว ใน 10 แตงเมงได้คิดที่จะโดยให้มี 30 ที่นั่งในแตงเมง 32 ที่นั่งในแตงที่สอง 34 ที่นั่งในแตงที่สาม เป็นต้นเรื่อยๆ ไปจนถึงแตงที่ 10 ส่วนอีก 10 แตงที่เหลือจัดให้มีที่นั่งเฉพาะ 50 ที่นั่ง จงหาจำนวนที่นั่งทั้งหมดในตอนนี้นั่งของสนามกีฬา

$a_1 = 20, d = 2$
 $S_n = \frac{n}{2} [2a_1 + (n-1)d]$
 $S_{10} = \frac{10}{2} [2(20) + (10-1) \cdot 2]$
 $= 5 [40 + 18]$
 $= 5 [58]$
 $= 290$

จำนวนที่นั่งทั้งหมดของสนามกีฬา
 $290 + 10 \cdot 50 = 790$
 ดังนั้น จำนวนที่นั่งทั้งหมดคือ 790 *0.5*

ภาพประกอบที่ 10 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 8

3945298727
 BUTU iThesis 59920435 thesis / recv: 13052562 10:07:37 / seq: 142

แบบฝึกหัดที่ 9

1. จงหาจำนวนพจน์ของอนุกรมที่ทำให้ $4+8+16+32+\dots = 1020$

$$\begin{aligned} \text{จาก } S_n &= \frac{a_1(r^n-1)}{r-1} \\ 1020 &= \frac{4(2^n-1)}{2-1} \\ 1020 &= 4(2^n-1) \\ \frac{1020}{4} &= (2^n-1) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 255 &= 2^n - 1 \\ -2^n &= -1 + 255 \\ 2^n &= 256 \quad 2 \\ 2^n &= 2^8 \\ n &= 8 \end{aligned}$$

∴ จำนวนพจน์ของอนุกรมคือ 8 0.5

2. จงหาผลบวกของอนุกรมเรขาคณิต $1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{2^2} + \frac{1}{2^3} + \dots + \frac{1}{2^7}$

$$\begin{aligned} \text{จาก } S_n &= \frac{a_1(1-r^n)}{1-r} \\ S_7 &= \frac{1(1-(\frac{1}{2})^8)}{1-\frac{1}{2}} \\ &= \frac{1(1-\frac{1}{256})}{\frac{1}{2}} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &= \frac{(256-1)}{256} \times (2) \\ &= \frac{255}{128} \quad 2 \\ &= \frac{255}{128} \end{aligned}$$

∴ ผลบวกของอนุกรมเรขาคณิต คือ $\frac{255}{128}$ 0.5

3. อนุกรมเรขาคณิตที่มี $r=2$, $a_n = 112$ และ $S_n = 217$ จงหา $a_1 + n$

$$\begin{aligned} \text{จาก } a_n &= a_1 r^{n-1} \\ 112 &= a_1 2^{n-1} \quad \text{--- ①} \\ \text{จาก } S_n &= \frac{a_1 r^n - a_1}{r-1} \\ 217 &= \frac{112(2) - a_1}{2-1} \\ 217 &= 112(2) - a_1 \\ a_1 &= 224 - 217 \\ a_1 &= 7 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{แทน } a_1 &= 7 \text{ ลงใน ①} \\ 112 &= 7 \cdot 2^{n-1} \\ 112 &= 7(2)^{n-1} \\ \frac{112}{7} &= 2^{n-1} \quad 2 \\ 16 &= 2^{n-1} \\ 2^4 &= 2^{n-1} \\ 4 &= n-1 \\ n &= 5 \quad \therefore a_1 + n = 7 + 5 = 12 \quad 0.5 \end{aligned}$$

ภาพประกอบที่ 11 ตัวอย่างผลงานนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 9

ตัวอย่างผลงานนักเรียนในการทำใบกิจกรรม (กิจกรรมกลุ่ม)

ใบกิจกรรมที่ 5 3/3/3

คำชี้แจง:

- ให้นักเรียนสร้างชิ้นงาน ดอกไม้จากกระดาษ โดยให้ดอกไม้แต่ละชิ้นมีขนาดของกลีบดอกหรือจำนวนกลีบดอกแต่ละชิ้นที่ขึ้นเป็นลำดับเลขคณิตหรืออัตราเรขาคณิต
- แต่ละกลุ่มออกแบบการประดิษฐ์ดอกไม้โดยใช้กระดาษ และกระดาษเชื่อมคอมพิวเตอร์ ความสูงตามหมู่เพื่อกระตุ้นนักเรียนมีหน่วยระยะจากโต๊ะให้พร้อม และนำไปมอบชิ้นงานภายในเวลา 2 ชั่วโมง และนำเสนอชิ้นงาน 30 นาที

ใบกิจกรรมที่ 5 3/3/3

คำชี้แจง:

- ให้นักเรียนสร้างชิ้นงาน ดอกไม้จากกระดาษ โดยให้ดอกไม้แต่ละชิ้นมีขนาดของกลีบดอกหรือจำนวนกลีบดอกแต่ละชิ้นที่ขึ้นเป็นลำดับเลขคณิตหรืออัตราเรขาคณิต
- แต่ละกลุ่มออกแบบการประดิษฐ์ดอกไม้โดยใช้กระดาษ และกระดาษเชื่อมคอมพิวเตอร์ ความสูงตามหมู่เพื่อกระตุ้นนักเรียนมีหน่วยระยะจากโต๊ะให้พร้อม และนำไปมอบชิ้นงานภายในเวลา 2 ชั่วโมง และนำเสนอชิ้นงาน 30 นาที

ภาพประกอบที่ 12 ออกแบบการสร้างดอกไม้ได้สูง

ใบกิจกรรมที่ 8

คำชี้แจง: ให้นักเรียนสะท้อนความคิดอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี ในกิจกรรมดอกไม้ได้สูง ตามหัวข้อข้างล่าง และตอบคำถามที่กำหนดให้

- เทคโนโลยี**
 - ฝึกการใช้เทคโนโลยีในการคิดค้น
 - ฝึกใช้เครื่องมือช่าง
 - ฝึกใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - ฝึกใช้โปรแกรมกราฟิก
- วิศวกรรมศาสตร์**
 - ฝึกการออกแบบโครงสร้าง
 - ฝึกการคำนวณ
- วิทยาศาสตร์**
 - ฝึกการสังเกตและบันทึกผล
 - ฝึกการทดลอง
- คณิตศาสตร์**
 - ฝึกการคำนวณ
 - ฝึกการคิดค้น

สะท้อนสิ่งที่เรียนรู้

ใบกิจกรรมที่ 8

คำชี้แจง: ให้นักเรียนสะท้อนความคิดอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี ในกิจกรรมดอกไม้ได้สูง ตามหัวข้อข้างล่าง และตอบคำถามที่กำหนดให้

- เทคโนโลยี**
 - ฝึกการใช้เทคโนโลยีในการคิดค้น
 - ฝึกใช้เครื่องมือช่าง
- วิศวกรรมศาสตร์**
 - ฝึกการออกแบบโครงสร้าง
 - ฝึกการคำนวณ
- วิทยาศาสตร์**
 - ฝึกการสังเกตและบันทึกผล
 - ฝึกการทดลอง
- คณิตศาสตร์**
 - ฝึกการคำนวณ
 - ฝึกการคิดค้น

สะท้อนสิ่งที่เรียนรู้

ภาพประกอบที่ 13 สะท้อนสิ่งที่เรียนรู้จากการสร้างดอกไม้ได้สูง

ใบกิจกรรมที่ 8

ออกแบบที่ร่อนนึ่งจากลูกปัด

จากแบบที่นักเรียนได้ออกแบบไว้ทำงานใช้ความรู้เรื่องอนุกรมเลขคณิตในส่วนใด
อธิบายอย่างละเอียด

ทำลูกปัดจนเต็มพื้นที่ของวงกลมได้	37 x 37 x 40 ซม.
แถวของลูกปัดเป็น	1 แถว
แถวที่ 1	1 ลูกปัด
แถวที่ 2	3 ลูกปัด
แถวที่ 3	5 ลูกปัด
แถวที่ 4	7 ลูกปัด
แถวที่ 5	9 ลูกปัด
แถวที่ 6	11 ลูกปัด
แถวที่ 7	13 ลูกปัด

ใบกิจกรรมที่ 8

ออกแบบที่ร่อนนึ่งจากลูกปัด

จากแบบที่นักเรียนได้ออกแบบไว้ทำงานใช้ความรู้เรื่องอนุกรมเลขคณิตในส่วนใด
อธิบายอย่างละเอียด

รัศมีวงกลมคือ 20 ซม.
เส้นผ่าศูนย์กลางคือ 40 ซม.

แถวที่ 1	1 ลูกปัด
แถวที่ 2	3 ลูกปัด
แถวที่ 3	5 ลูกปัด
แถวที่ 4	7 ลูกปัด
แถวที่ 5	9 ลูกปัด
แถวที่ 6	11 ลูกปัด
แถวที่ 7	13 ลูกปัด

ภาพประกอบที่ 14 ออกแบบที่ร่อนนึ่งจากเมล็ดค่างพารา

ใบกิจกรรมที่ 10

นักเรียนให้นักเรียนออกแบบการใช้เศษผ้ากับกระโปรง โดยอิงความรู้เรื่องลำดับและอนุกรม

ใบกิจกรรมที่ 10

นักเรียน ให้นักเรียนสะท้อนความคิดอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี ในกิจกรรมปราชญ์ชาวบ้านกับลำดับและอนุกรม ตามหัวข้อข้างล่าง และตอบคำถามที่กำหนดให้

เทคโนโลยี

ใช้พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ
สาขา วิศวกรรม

วิศวกรรมศาสตร์

ปวส. 0001/0002

วิทยาศาสตร์

ระบบสังคม สังคมศาสตร์
สาขา ศึกษาศาสตร์

คณิตศาสตร์

ใช้จาก 100 บาท ที่ใช้ซื้อสินค้า

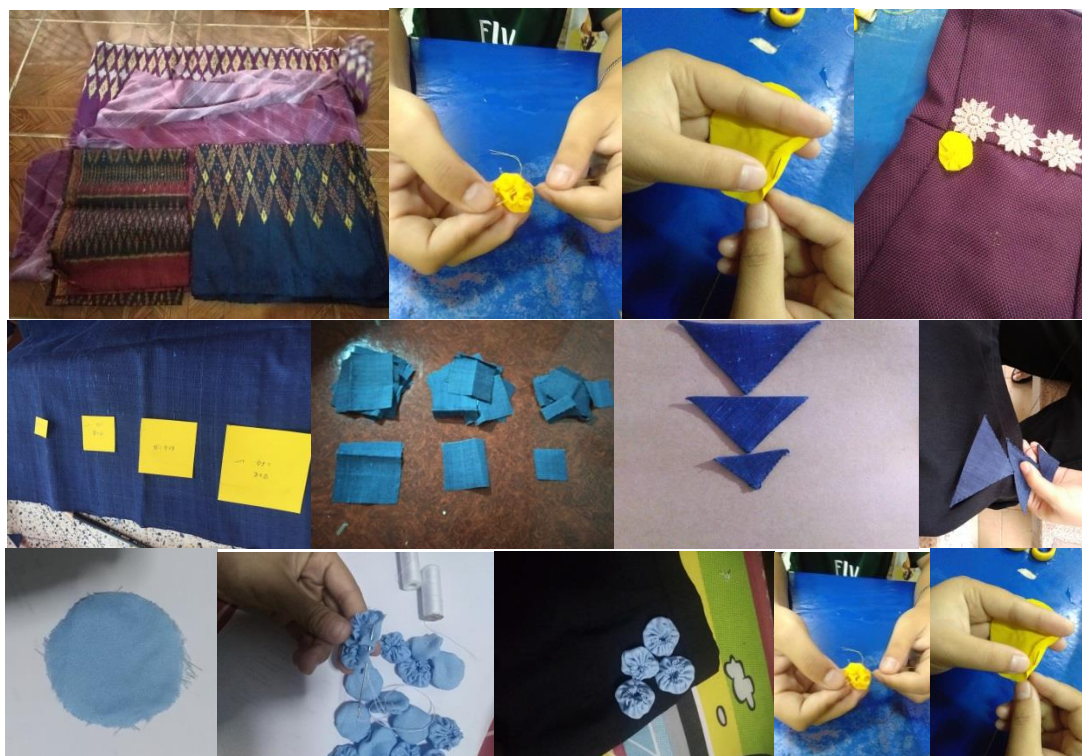
สะท้อนสิ่งที่เรียนรู้

ภาพประกอบที่ 15 ออกแบบการใช้เศษผ้ากับกระโปรง โดยอิงความรู้เรื่อง ลำดับและอนุกรม

การสร้างสรรค์ชิ้นงาน

ภาพประกอบที่ 16 กิจกรรมดอกไม้ใส่ยูง

ภาพประกอบที่ 17 กิจกรรมปราชญ์ชาวบ้าน กับลำดับและอนุกรม

ภาพประกอบที่ 18 บรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้